கழக வெளியீடு - ௫௭

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

நானாற்பது

68

மூலமும் - உரையும்

இனியவை நாற்பது

இன்னா நாற்பது -

கார் நாற்பது - -

களவழி நாற்பது -

திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்,
திருநெல்வேலி & சென்னை.

குரோதன - ஆடி

Published by

The South India Saiva Siddhanta Works Publishing Society, Tinnevelly, Limited,
Tinnevelly & Madras

July 1925

Printed by

C. Munisami Mudaliar & Sons,
Sivakami Vilasam Press, Madras.

கழக வெளியீடு-௫௯௬

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு

மதுரைக்

கண்ணங்கூத்தனார்

இயற்றிய

கார் நாற்பது

இது

திருச்சி, பிஷப் ஹீபர் கல்லூரித்

தலைமைத் தமிழாசிரியர்

திரு. ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டாரவர்கள்

எழுதிய

உரையுடன்

திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்,

திருநெல்வேலி :: & சென்னை

குரோதன ஆண்டு ஆடி மீ

Published by

The South India Saiva Siddhanta Works Publishing Society, Tinnevelly, Limited,

:: *Tinnevelly and Madras* ::

July 1925

[*Copy-right.*]

Printed by C. Muniswamy Mudaliar & Sons, Madras.

முகவுரை

கார்நாற்பது என்பது கடைச்சங்கப் புலவர்களியற்றிய பதினெண் கீழ்க்கணக்கில் ஒன்று. கீழ்க்கணக்கு நூல் பதினெட்டென்பது

'வனப்பிய றூனே வகுக்குங் காலைச்
சின்மென் மொழியாற் றூய பனுவலோ
டம்மை தானே யடிநிமிர் பின்றே'

என்னும் தொல்காப்பியச் செய்யுளியற் சூத்திர வுரையிற் பேராசிரியரும், நச்சினார்க்கினியரும் உரைக்குமாற்றானறியலாவது. அவை அம்மை யென்னும் வனப்புடையவாதலும் அவ்வுரையாற் றெளியப்படும். பழைய பனுவல்களை அளவு முதலியன பற்றி மேற்கணக்கெனவும் கீழ்க்கணக்கெனவும் பின்னுளோர் வகைப்படுத் துரைத்தனராவர்.

'அடிநிமிர் பில்லாச் செய்யுட் டொகுதி
யறம்பொரு ளின்ப மடுக்கி யவ்வத்
திறம்பட வுரைப்பது கீழ்க்கணக் காகும்'

என்பது பன்னிரு பாட்டியல்.

கீழ்க்கணக்குகள் பதினெட்டாவன: நாலடியார், நான்மணிக்கடிகை, இன்னாநாற்பது, இனியவை நாற்பது, கார்நாற்பது, களவழி நாற்பது, ஐந்திணையைம்பது, திணைமொழியைம்பது, ஐந்திணை யெழுபது,

திணைமாலை நூற்றைம்பது, திருக்குறள், திரிகடுகம், ஆசாரக்கோவை, பழமொழி, சிறுபஞ்சமூலம், இன்னிலை, முதுமொழிக்காஞ்சி, ஏலாதி என்பன. இதனை,

'நாலடி நான்மணி நானாற்ப தைந்திணைமுப்
பால்கடுகங் கோவை பழமொழி மாமூலம்
இன்னிலை சொற் காஞ்சியோ டேலாதி யென்பவே
கைந்நிலைய வாங்கீழ்க் கணக்கு'

என்னும் வெண்பாவா னறிக. இதில் 'நால்' என்பதனை 'ஐந்திணை' என்பதன் முன்னுங்கூட்டி நாலைந்திணை யெனக் கொள்ளவேண்டும். சிலர் கைந்நிலை யென்பது கூட்டி இன்னிலையை விடுத்திடுவர். வேறு சிலர் ஐந்திணையை ஐந்து நூலெனக் கொண்டு இன்னிலை, கைந்நிலை இரண்டனையும் ஒழித்திடுவர். அவர் 'திணைமாலை' என்பதொரு நூல் பழைய வுரைகளாற் கருதப்படுவதுண்டாகலின் அதுவே ஐந்திணையுட் பிறிதொன்றாகல் வேண்டுமென்பர். முற்குறித்த வெண்பாவில் 'ஐந்தொகை' 'இன்னிலைய' 'மெய்ந்நிலைய' 'கைந்நிலையோடாம்' 'நன்னிலையவாம்' என்றிவ்வாறெல்லாம் பாட வேற்றுமையும் காட்டுவர்.

இனி, கார்நாற்பது என்னும் இந்நூலை யியற்றினார் மதுரைக் கண்ணங்கூத்தனார் எனப்படும் நல்லிசைப் புலவராவர். கூத்தனார் என்னும் பெயருடைய இவர் கண்ணன் என்பார்க்கு மகனாராதலிற் கண்ணங்கூத்தனார் என்றும், மதுரையிற் பிறந்தமையாலோ இருந்தமையாலோ மதுரைக் கண்ணங்கூத்தனார்

என்றும் வழங்கப்பட்டனரெனக் கொள்ளல் வேண்டும். கண்ணனுக்கு மகனாராகிய கூத்தனார் கண்ணங் கூத்தனார் என வழங்கப்படுதற்கு விதி,

> 'அப்பெயர் மெய்யொழித் தன்கெடு வழியும்
> நிற்றலு முரித்தே யம்மென் சாரியை
> மக்கண் முறைதொகூஉ மருங்கி னான'

என்னும் தொல்காப்பியச் சூத்திரமாகும். இவ்வாசிரியர் கடைச்சங்கப் புலவரென்பது ஒருதலையாயின் இவரது காலம் கி. பி. 200-க்கு முற்பட்டதெனக் கருதலாகும். இவர் இன்ன பிறப்பினர் எனத் துணிதற்கு இடனின்று. இவரது சமயம் சமணமோ பௌத்தமோ அன்றென்பது தெளிவு. இவர் இந்நூலன்றி வேறு செய்யுளொன்றும் இயற்றியதாகத் தெரியவில்லை.

இந்நூற் செய்யுட்களெல்லாம் அகம் புறம் என்னும் பொருட் பாகுபாட்டினுள் இன்பங்கண்ணிய அகத்தின் பகுதியாகிய முல்லைத்திணையின்பாற் பட்டனவாகும். முல்லையாவது ஒரு தலைமகன் தனக்குரிய யாதானும் ஒரு நிமித்தத்தாற் பிரிந்து சென்றவழி அவன் வருந்துணையும் தலைமகள் அவன் கூறிய சொற்பிழையாது கற்பால் ஆற்றியிருத்தலாம். வேந்தற்குத் துணையாகப் போர்புரியச் செல்லுதலுற்ற தலைமகன் 'கார் காலத்து மீண்டு வருவேன்' எனக் காலங்குறித்துப் பிரிந்தானாக, அதுகாறும் அரிதின் ஆற்றியிருந்த தலையன்பினளாய தலைவிக்கு அப்பரு

வம் வந்தும் அவன் வாரத் தாழ்த்திடின் ஆற்றுமை விஞ்சுதல் இயற்கை. அங்ஙனம் விஞ்சுதலுற்ற ஆற்றுமையும் ஆற்றுதலும் ஒன்றினென்றிகலி நிற்கும் அந்நிலைமை தலைமகளது அன்பின் பெருமையும் கற்பின் அருமையும் நனி விளங்குதற்குரிய தொன்றாகலின் அதுவே பொருளாக இந்நூல் இயற்றப் பட்ட தென்க. இதிலுள்ள செய்யுட்களெல்லாம் தலைவி, தோழி, தலைவன் என்போரின் கூற்றுக்களாக வுள்ளன. ஒவ்வொரு செய்யுளிலும் கார் வந்தமை கூறப்படுதலின் இந்நூல் கார்நாற்பது எனப்பட்டது. இதில் முல்லைத்திணைக்குரிய உரிப்பொருளும் முதற் பொருளும் அன்றிக் கருப்பொருளிற் பல கூறப்பட் டுள்ளன. இதிலுள்ள உவமைகளெல்லாம் கற்போர்க்கு இன்பம் பயக்குந் தகையன. மாயோனையும், பலராமனையும், வேள்வித் தீயையும், கார்த்திகை விளக்கீட்டையும் இவ்வாசிரியர் குறித்திருப்பது கருதற் பாலது.

இந்நூற்குப் பழைய பொழிப்புரை யொன்றுளது. அவ்வுரை 23 முதல் 38 வரையுள்ள பாடல் களுக்குக் கிடைத்திலது. பின்னுளின் முன்னரும் சிலர் உரையெழுதி யிருக்கின்றனர். அவற்றுள் காலஞ் சென்ற திருவாளர் B. S. இரத்தினவேலு முதலியார் அவர்கள் எழுதிய விருத்தியுரை முச்சங்கம், பதினெண் கீழ்க்கணக்கு, அகப்பொருளியல் என்பன முதலிய ஆராய்ச்சிகளையும் கொண்டிருப்பது. நம் தமிழன்னை யின் அழகைப் பல்லாற்றானும் மிளிரச் செய்து வரு

கின்ற திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தினரின் விருப்பத்திற் கிசைய இவ்வுரை என்னால் எழுதப் பெறுவதாயிற்று. இதிற் காணப்படும் குற்றங் குறைகளைப் பொறுத்தருளு மாறு அறிஞர்களை வேண்டிக் கொள்கின்றேன்.

“ ஞால நின்புக ழேமிக வேண்டுந் தென்
ஆல வாயி லுறையுமெம் மாதியே ”

இங்ஙனம்

ந. மு. வேங்கடசாமி.

சிறப்புப்பாயிரம்

முல்லைக் கொடிமகிழ மொய்குழலா ருண்மகிழ
மெல்லப் புனல் பொழியு மின்னெழிற்கார்-தொல்லைநூல
வல்லா ருளமகிழத் தீந்தமிழை வார்க்குமே
சொல்லாய்ந்த கூத்தர் கார் சூழ்ந்து.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

மதுரைக் கண்ணங்கூத்தனார்

அருளிய

கார் நாற்பது

மூலமும் உரையும்

தோழி தலைமகட்குப் பருவங் காட்டி வற்புறுத்தது.

க. பொருகடல் வண்ணன் புனைமார்பிற் றார்போல்
திருவில் விலங்கூன்றித் தீம்பெய றாழ†
வருது மெனமொழிந்தார் வாரார்கொல் வானங்
கருவிருந் தாலிக்கும் போழ்து.*

(பதவுரை) பொருகடல் வண்ணன் - கரையை மோதுங் கடலினது நிறத்தினையுடைய திருமால், மார்பில் புனை தார்போல் - மார்பில் அணிந்த பூமாலைபோல, திரு வில் - இந்திரவில்லை, விலங்கு ஊன்றி - குறுக்காக நிறுத்தி, தீம் பெயல் தாழ - இனிய பெயல் வீழா நிற்க, வருதும் என மொழிந்தார் - வருவேம் என்று சொல்லிப்போன தலைவர்,

† தீம்பெயல் வீழ என்றும் பாடம்.

* பொழுது என்றும் பாடம்.

வானம் - மேகமானது, கரு இருந்து - கருக்கொண்டிருந்து, ஆலிக்கும்போழ்து-துளிகளைச் சொரியாநிற்கையில், வாரார்கொல் - வாராரோ ? (வருவர்) என்றவாறு.

பொருகடல் - வினைத்தொகை. புனைதார் என்க. திரு- அழகு, விரும்பப்படுந்தன்மை. திருவில் என்பது இந்திரவில் என்னும் பொருட்டு; 'திருவிற் கோலி' என ஐங்குறு நூற்றுள் வருவதுங் காண்க. விலங்கு - குறுக்கு; 'விலங்ககன்ற வியன் மார்ப' என்பது புறம். ஆக என்னுஞ் சொல் வருவிக்கப்பட்டது. நீலநிறமுடைய வானின்கண் பன்னிறமுடைத்தாய் வளைந்து தோன்றும் இந்திரவில் நீலநிறமுடைய மாயோனது மார்பிலணிந்த பன்னிற மலர்த்தாரினைப்போலும் என்க. தாழ - நிகழ்கால வினையெச்சம். வருதும் - தனித்தன்மைப் பன்மை. வருவர் என்பது குறிப்பாற் போந்தது. க

இதுவுமது.

உ. கடுங்கதிர் நல்கூரக் கார்செல்வ மெய்த
நெடுங்காடு நேர்சினை யீனக்—கொடுங்குழாய்†
இன்னே வருவர் நமரென் றெழில்வான
மின்னு மவர்தூ துரைத்து.

(பதவுரை) கொடுங்குழாய் - வளைந்த குழையையுடையாய், கடுங் கதிர் நல்கூர - ஞாயிற்றின் வெங்கதிர் மெலிவெய்த, கார் செல்வம் எய்த - கார்ப்பருவம் வளப்பத்தைப் பொருந்த, நெடுங்காடு - நெடியகாடெல்லாம், நேர்சினை ஈன - மிக்க அரும்புகளை யீன, எழில்வானம் - எழுச்சியையுடைய முகில், நமர் இன்னே வருவர் என்று-நமது தலைவர்

† கொடுங்குழை என்றும் பாடம்.

இப்பொழுதே வருவரென்று, அவர் தூது உரைத்து - அவரது தூதாய் அறிவித்து, மின்னும் - மின்னாநின்றது எ-று.

கடுங்கதிர் - அன்மொழித் தொகையாய் ஞாயிற்றை உணர்த்துவதெனக் கோடலும்ஆம். ஞாயிற்றுக்கு வெங்கதிர் செல்வமெனப்படுதலின் அது குறைதலை நல்கூர்தல் என்றார். கார் - ஆகுபெயர். முதலடியிற் பொருள் மூரண் காண்க. நேர் - ஈண்டு மிகுதி என்னும் பொருட்டு. கொடுமை - வளைவு. கொடுங்குழை - காதணி. எழில் - அழகுமாம். செயவெனெச்சம் மூன்றும் மின்னும் என்னும் வினைகொண்டன. உ

பருவங் கண்டழிந்த தலைமகள் ஆற்றல்வேண்டித் தோழி தனது ஆற்றாமை தோன்ற வுரைத்தது.

௩. வரிநிறப் பாதிரி வாட வளிபோழ்ந்
தயிர்மணற் றண்புறவி னாலி—புரள
உருமிடி வான மிழிய வெழுமே*
நெருந லொருத்தி திறத்து.

(பதவுரை) வரிநிறப் பாதிரி வாட - வரிநிறத்தையுடைய பாதிரிப் பூக்கள் வாட, வளி போழ்ந்து - காற்றினால் ஊடறுக்கப்பட்டு, அயிர்மணல் - இளமணலையுடைய, தண்புறவின் - குளிர்ந்த காட்டின்கண், ஆலிபுரள - ஆலங்கட்டிகள்புரள, உரும் இடிவானம் - இடி இடிக்கும் முகில், நெருநல் - நேற்றுமுதலாக, ஒருத்தி திறத்து - தனித்திருக்கும் ஒருத்திமாட்டு (அவளை வருத்துவான்வேண்டி,) இழிய-மழைபெய்ய, எழும் - எழாநின்றது எ - று.

பாதிரி - ஆகுபெயர்; அது வேனிற்பூ ஆகலின் வாட என்றார். வாட என்றமையின் அது முல்லைக்கண் மயங்

---

* இழிந்தெழுங் தோங்கும் என்றும் பாடம்.

காமையோர்க. 'புன்காற்பாதிரி வரிநிறத் திரள்வீ' என அகத்தினும் வரிநிறம் கூறப்பட்டமை காண்க. போழ்தல்-ஊடறுத்தல்; 'வளியிடை - போழப்படாஅ முயக்கு' என முப்பாலினும் இப்பொருட்டாயது இது. அயிர்மணல் - இளமணல் ஆவது நுண்மணல். ஆலி - நீர் திரண்டகட்டி. உழிய எனப்பாடங் கொள்ளுதல் சிறப்பு; உழிதர என்க. நெருநல் எழும் எனமுடிக்க. நேற்றுமுதல் தனிமையால் வருந்துவாள் எனினும் அமையும். பாதிரிவாட ஆலிபுரள வானம் வளிபோழ்ந்து ஒருத்தி திறத்து எழும் என வினை முடிவுசெய்க. (௩)

தோழி பருவங்காட்டித் தலைமகளை வற்புறுத்தது.

௪. ஆடு மகளிரின் மஞ்ஞை யணிகொளக்
காடுங் கடுக்கை கவின்பெறப் * பூத்தன
பாடுவண் டூதும் பருவம் பணைத்தோளி
வாடும் பசலை மருந்து.

(பதவுரை) ஆடும்மகளிரின் - கூத்தாடும் மகளிர்போல, மஞ்ஞை - மயில்கள், அணிகொள - அழகுபெற, காடும் - காடுகளும், கடுக்கை - கொன்றைகள், கவின்பெற - அழகு பெற, பூத்தன - மலர்ந்தன; பாடுவண்டு - பாடுகின்ற வண்டுகளும், ஊதும் - அப்பூக்களை ஊதாநிற்கும்; (ஆதலால்) பணைத்தோளி - மூங்கில் போலும் தோளையுடையாய், பருவம் - இப்பருவமானது, வாடும் பசலை - வாடுகின்ற நின்பசலைக்கு, மருந்து - மருந்தாகும் எ - று.

மகளிரின் என்பதில் இன் உவமப் பொருவு. மஞ்ஞை கார்காலத்திற் களிப்புமிக்கு ஆடுதலின் ஆடுமகளிரை உவமை

* கவின்கொள என்றும் பாடம்.

கூறினர். காடும் - உம்மை எச்சப்பொருளது. பூத்தன என்னும் சினைவினை முதலொடும் பொருந்திற்று; காடு முதலும் கடுக்கை சினையுமாகலின். வாடும் - காரணகாரியப் பொருட்டு. (ச)

இதுவுமது.

ரு. இகழுநர் சொல்லஞ்சிச் சென்றார் வருதல்
பகழிபோ லுண்கண்ணாய் பொய்யன்மை யீண்டைப்
பவழஞ் சிதறி யவைபோலக் கோபந்
தவழுந் தகைய புறவு.

(பதவுரை) பகழிபோல் - அம்புபோலும், உண் கண்ணாய் - மையுண்ட கண்களையுடையாய், ஈண்டை - இவ்விடத்து, பவழம் சிதறியவைபோல - பவழம் சிந்தியவைபோல, புறவு - காடுகள், கோபம் தவழும் தகைய - இந்திர கோபங்கள் பாக்குந்தகைமையை உடையவாயின; (ஆதலால்) இகழுநர் சொல் அஞ்சி - இகழ்வார் கூறும் பழிக்கு அஞ்சி, சென்றார் - பொருள் தேடச்சென்ற தலைவர், வருதல் - மீளவருதல், பொய் அன்மை - மெய்யாம் எ - று

தமது தாளாண்மையாற் பொருள்தேடி அறஞ்செய்யாதார்க்குளதாவது பழியாகலின் 'இகழுநர் சொல் லஞ்சி' எனப்பட்டது. வடிவானும் தொழிலானும் கண்ணுக்குப் பகழி உவமம். பொய்யன்மை - மெய்ம்மை. ஈண்டைப் பவழஞ் சிதறியவை என்றமையால் தலைமகள் வருத்த மிகுதியால் தான் அணிந்திருந்த பவழ வடத்தை அறுத்துச் சிந்தினளென்பது கருதப்படும். ஈண்டை - குற்றுகரம் ஐகாரச் சாரியை யேற்றது. கோபம் - கார்காலத்தில் தோன்றுவதொரு செந்நிறப்பூச்சி; தம்பலப்பூச்சி யென்பர். (ரு)

(பதவுரை) பெண் இயல் நல்லாய் - பெண் தகைமையை யுடைய நல்லாய், மண் இயல் ஞாலத்து - மண்ணுனியன்ற உலகத்து, மன்னும் புகழ் வேண்டி - நிலைபெறும் புகழை விரும்பி, பிரிந்தார்-பிரிந்து சென்ற தலைவர், வரல் - மீண்டு வருதலை, கண் இயல் அஞ்சனம் - கண்ணிற்கு இயற்றப் பட்ட மையை, தோய்ந்தபோல் - தோய்ந்தவைபோல, காயாவும் - காயாஞ்செடிகளும், நுண் அரும்பு ஊழ்த்த - நுண்ணிய அரும்புகள் மலரப்பெற்ற, புறவு - காடுகள், கூறும் - சொல்லா நிற்கும் எ - று.

பெண் இயல் - நாண் முதலியன; 'அச்சமு நாணு மடனு முந்துறுத்த, நிச்சமும் பெண்பாற்குரிய வென்ப' என்று தொல்காப்பியம் கூறுவதுங் காண்க. காயாமலர் அஞ்சனந் தோய்ந்தாற்போலும் என்பதனை 'செறியிலைக் காயா அஞ்சனமலர' என்னும் முல்லைப்பாட்டானும் அறிக. ஊழ்த்தல் - மலர்தல்; 'இணரூழ்த்து நாறுமலர்' என்பது திருக்குறள். புறவு பிரிந்தார்வரல் கூறும் என முடிக்க (அ)

இதுவுமது.

கூ. கருவிளை கண்மலர்போற் பூத்தன கார்க்கேற்
றெரிவனப் புற்றன தோன்றி—வரிவளை
முன்கை யிறப்பத் துறந்தார் வரல்கூறும்
இன்சொற் பலவு முரைத்து.

(பதவுரை) கண்மலர்போல் பூத்தன - கண்மலர் போலப் பூத்தனவாகிய, கருவிளை - கருவிளம்பூக்களும், கார்க்கு ஏற்று - கார்ப்பருவத்திற் கெதிர்ந்து, எரி வனப்பு உற்றன - தீயினது அழகை யுற்றனவாகிய, தோன்றி - தோன்றிப் பூக்களும், வரிவளை முன்கை இறப்ப - வரியை யுடைய வளை கள் முன்னங் கையினின்று கழல, இன்சொல் பலவும்

உரைத்து - இனிய சொற்கள் பலவும் மொழிந்து, துறந் தார் - பிரிந்து சென்ற தலைவர், வரல் - வருதலை, கூறும் - கூறுநிற்கும் எ - று.

கருவிளை - கருங்காக்கணம்பூ; அது கண்போலும் என் பதனைக் 'கண்ணெனக் கருவிளை மலர' என்னும் ஐங்குறு நூற்றானு மறிக. தோன்றிப்பூச் செந்நிற ஒளியுடையது; 'சுடர்ப்பூந்தோன்றி' என்பது பெருங்குறிஞ்சி. 'தோடார் தோன்றி குருதிபூப்ப' என்றார் பிறரும். உரைத்து இறப்பத் துறந்தார் என்க. கருவிளையும் தோன்றியும் துறந்தார் வால் கூறும் என முடிக்க. (கூ)

இதுவுமது.

ய. வானேறு வானத் துரற வயமுரண்
ஆனேற் றொருத்த லதனோ டெதிர்செறுப்பக்
கான்யாற் றொலியிற் கடுமான்றே ரென்றோழி
மேனி தளிர்ப்ப வரும்.

(பதவுரை) என் தோழி - எனது தோழியே, வான் எறு - இடியேறு, வானத்து உரற - முகிலின்கண் நின்று ஒலிப்ப, வய - வலியினையும், முரண் - மாறுபாட்டினையும் உடைய, ஆன் எறு ஒருத்தல் - எருமையின் ஆணாகிய ஒருத் தல், அதனோடு - அவ்விடியேற்றுடன், எதிர் செறுப்ப - எதிராகி வெகுள, கடுமான்தேர் - விரைந்த செலவினை யுடைய குதிரை பூட்டப்பட்ட நம் காதலர் தேர், கான் யாற்று ஒலியின் - காட்டாற்றின் ஒலிபோலும் ஒலியினை யுடைத்தாய், மேனிதளிர்ப்ப - நின்மேனி தழைக்க, வரும் - வாரா நிற்கின்றது எ - று.

வய - வலி; 'வயவலியாகும்' என்பது தொல்காப்பியம். ஆன் என்னும் பெயர் எருமைக் குரித்தாதலும், ஒருத்தல்

என்னும் பெயர் அதன் ஆணுக்குரித்தாதலும் தொல்காப் பிய மரபிய லானறிக; இடபம் எனினும் ஆம். தேரொலி அருவியொலிபோலும் என்பதனை 'அருவியி னொலிக்கும் வரிபுனை நெடுந்தேர்' என்னும் பதிற்றுப்பத்தானும் அறிக. செயவெனெச்சம் முன்னைய விரண்டும் நிகழ்விலும், பின் னையது எதிர்விலும் வந்தன. (ய)

இதுவுமது.

கக. புணர்தரு செல்வந் தருபாக்குச் சென்றார்
வணரொலி யைம்பாலாய் வல்வருதல் கூறும்
அணர்த்தெழு பாம்பின் றலைபோற் புணர்கோடல்
பூங்குலை யீன்ற புறவு.

(பதவுரை) வணர் - குழற்சியையுடைய, ஒலி - தழைத்த, ஐம்பாலாய் - கூந்தலையுடையாய், அணர்த்து எழு - மே னோக்கி யெழும், பாம்பின் தலைபோல்-பாம்பினது படத்தைப் போல, புணர் கோடல் - பொருந்திய வெண்காந்தள்கள், பூங்குலை ஈன்ற - பூங்கொத்துக்களை யீன்ற, புறவு - காடுகள், புணர்தரு - (இம்மை மறுமை யின்பங்கள்) பொருந்து தலையுடைய, செல்வம் - பொருளை, தருபாக்கு - கொண்டு வர, சென்றார் - பிரிந்து சென்ற தலைவர், வல் வருதல் - விரைந்து வருதலை, கூறும் - கூறுநிற்கின்றன எ - று.

தருபாக்கு - வினையெச்சம். வணர் - வளைவு; ஈண்டுக் குழற்சி. ஒலி - தழைத்தல்; இஃதிப் பொருட்டாதலை 'ஒலி நெடும்பீலி' என்னும் நெடுநல்வாடை யடி உரையானறிக. ஐம்பால் - ஐந்து பகுப்பினையுடையது; கூந்தல். ஐந்து பகுப் பாவன: குழல், கொண்டை, சுருள், பனிச்சை, முடி யென்ப. இங்ஙனம் ஒரோவொருகால் ஒவ்வொருவகையாக

வன்றி, ஒரொப்பனையிற்றனே ஐந்து வகையாற் பிரித்து முடிக்கப்படுவது என்று கோடலும் ஆம். 'வணரொலியைம் பாலார்' என இன்னாநாற்பதிலும் இத்தொடர் வந்துள்ளமை காண்க. (கக)

இதுவுமது.

கஉ. மையெழி லுண்கண் மயிலன்ன சாயலாய்
ஐயந்தீர் காட்சி யவர்வருத றிண்ணிதாம் *
நெய்யணி குஞ்சரம் போல விருங்கொண்மூ
வைகலு மேரும் வலம்.

(பதவுரை) மை எழில் - கருமையும் அழகும் பொருந்திய, உண் கண் - மையுண்ட கண்களையுடைய, மயில் அன்ன சாயலாய் - மயில்போலும் சாயலினையுடையாய், நெய் அணி குஞ்சரம்போல - எண்ணெய் பூசப்பட்ட யானைகள்போல, இருங்கொண்மூ - கரிய மேகங்கள், வைகலும் - நாடோறும், வலம் ஏரும் - வலமாக எழா நின்றன; (ஆதலால்) ஐயம்தீர் காட்சி - ஐயந்தீர்ந்த அறிவினையுடைய, அவர் - நம் தலைவர், வருதல் திண்ணிது - மீளவருதல் உண்மை எ-று.

சாயல் - மென்மை; உரிச்சொல். ஐயந்தீர்ந்த எனவே திரிபின்மையும் பெற்றாம். காட்சி - அறிவு. காட்சியவர் எனக் குறிப்புவினைப் பெயராக்கலும் ஒன்று. பொய் உள்ளீடில்லதாகலின் உண்மையைத் 'திண்ணிது' என்றார். ஆம்- அசை. இருமை - கருமை; பெருமையுமாம். ஏர்தல் - எழுதல்; 'பாடிமிழ் பனிக்கடல் பருகிவலனேர்பு' என்பது முல்லைப் பாட்டு. (கஉ)

---

* திண்ணிதால் என்றும் பாடம்,

இதுவுமது.

கங. ஏந்தெழி லல்குலா யேமார்ந்த * காதலர்
கூந்தல் வனப்பிற் பெயறாழ—வேந்தர்
களிறெறி வாளரவம் போலக்கண் வெளவி
ஒளிறுபு மின்னு மழை.

(பதவுரை) எழில் - அழகினையுடைய, ஏந்து அல்குலாய் - ஏந்திய அல்குலேயுடையாய், ஏம் ஆர்ந்த காதலர் - தம் தலைவரோடு கூடி இன்பந்துய்த்த மகளிரின், கூந்தல் - சரிந்த கூந்தலினது, வனப்பின் - அழகுபோல, பெயல் தாழ - மழை பெய்ய, மழை - முகில், வேந்தர் களிறு எறி - அரசர் யானையை வெட்டி வீழ்த்துகின்ற, அரவம் - ஒலியினையுடைய, வாள்போல - வாளினைப்போல, கண் வெளவி - கண்களைக் கவர்ந்து, ஒளிறுபு - ஒளிவிட்டு, மின்னும் - மின்னாநின்றது; (ஆதலால் நம் காதலர் வருவர்) எ - று.

எம் - ஏமம்; கடைக்குறை. காதலர் - ஈண்டு மகளிரை உணர்த்திற்று. 'அரவம்' என்றமையால் மழைக்கு முழக்கம் வருவித்துக் கொள்ளப்படும். மழையின் மின்னுக்கு வாள் உவமமாதலே 'அருஞ்சமத் தெதிர்ந்த பெருஞ்செயலாடவர், கழித்தெறி வாளி னழிப்பன விளங்கு, மின்னுடைக் கருவியை யாகி நாளுங், கொன்னே செய்தியோ அரவம் - மழையே, என்னும் அகப்பாட்டானும் அறிக. கண்வெளவல் - கண்வழுக்குறச் செய்தல். ஒளிறுபு - செய்பு என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். காதலர்வருவரென்பது வருவிக்கப் பட்டது. (கங)

---

* ஏமாந்த என்றும் பாடம்.

இதுவுமது.

கச. செல்வந் தரல்வேண்டிச் சென்றநங் காதலர்
வல்லே வருத றெளிந்தாம் வயங்கிழாய்
முல்லை யிலங்கெயி றீன நறுந்தண்கார்
மெல்ல வினிய நகும்.

(பதவுரை) வயங்கிழாய் - விளங்காநின்ற அணிகளை யுடையாய், முல்லை - முல்லைக்கொடிகள், இலங்கு - விளங்குகின்ற, எயிறுஈன - மகளிரின் பற்களைப்போலும் அரும்புகளை ஈனும் வகை, நறு தண் கார் - நல்ல குளிர்ந்த மேகம், மெல்ல இனிய நகும் - மெல்ல இனியவாக மின்னா நின்றன; (ஆதலால்) செல்வம் தரல்வேண்டி - பொருள்தேடிக் கொள்ளுதலை விரும்பி, சென்ற - பிரிந்து சென்ற, நம் காதலர் - நமது தலைவர், வல்லே வருதல் - விரைந்து வருதலை, தெளிந்தாம் - தெளிய அறிந்தாம் எ - று.

வல்லே என்பதில் ஏகாரம் அசை; தேற்றமும் ஆம். தெளிந்தாம் - உளப்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மை. எயிறுபோலும் அரும்பினை எயிறென்றார் 'முல்லையெயிறீன' என்பது ஐந்திணையெழுபது. நறு - நல்ல; இஃதிப்பொருட்டாதலைப் 'பொலனறுந்தெரியல்' என்பதானும் அறிக. (கச)

இதுவுமது.

கரு. திருந்திழாய் காதலர் தீர்குவ ரல்லர்
குருந்தின் குவியிண ருள்ளுறை யாகத்
திருந்தி னிளிவண்டு பாட விருந்தும்பி
இன்குழ லூதும் பொழுது.

(பதவுரை) திருந்திழாய் - திருந்திய அணிகளையுடையாய், குருந்தின் - குருந்தமரத்தின், குவி இணர் உள் - குவிந்த

பூங் கொத்துக்களின் உள்ளிடமே, உறை ஆக - தமக்கு உறையிடமாக இருந்து, திருந்து இன் இளி - திருந்திய இனிய இளியென்னும் பண்ணை, வண்டுபாட - வண்டுகள்பாட, இரு தும்பி - கரிய தும்பிகள், இன் குழல் ஊதும் பொழுது - இனிய குழலை ஊதாநிற்கும் இக்காலத்தில், காதலர் - நம்தலைவர், தீர்குவர் அல்லர் - நம்மை நீங்கியிருப்பாரல்லர் எ - று.

திருந்து இழை என்னும் இரு சொல்லும் தொக்க வினைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகைப் பெயர் விளியேற்றுத் திருந்திழாய் என்றாயது; வயங்கிழாய் போல்வனவும் இன்ன. உறை என்னும் முதனிலைத் தொழிற் பெயர் உறையும் இடத்திற்காயிற்று; உள்ளுறை என்பதனை உறையுள் என மாறுதலும் ஆம். இளி - பஞ்சம சுரம். 'குழலிசை தும்பி கொளுத்திக் காட்ட, மழலை வண்டினம் நல்லியாழ் செய்ய, மயிலா டரங்கின் மந்திகாண் பனகாண்' என்பது மணிமேகலை. (கரு)

இதுவுமது.

கசா. கருங்குயில் கையற மாமயி லாலப்
பெருங்கலி வான முரறும்—பெருந்தோள்
* செயலை யிளந்தளி ரன்னநின் மேனிப்
பசலை பழங்கண் கொள.

(பதவுரை) பெருந்தோள் - பெரியதோளினையுடையாய், செயலை - அசோகினது, இளந்தளிர் அன்ன - இளந்தளிர் போன்ற, நின்மேனி - உன் உடம்பினது, பசலை - பசலையானது, பழங்கண்கொள - மெலிவு கொள்ளவும், கருங்குயில் - கரிய குயில்கள், கையற - செயலற்றுத் துன்பமுறவும், மா

* அசோகினிளந்தளிர் என்றும் பாடம்.

மயில் - பெரிய மயில்கள், ஆல - களித்து ஆடவும், பெருங் கலிவானம் - பெரிய ஒலியையுடைய முகில்கள், உரறும் - முழங்காநிற்கும் எ - று.

கையறல் - ஈண்டுக்கூவாதொடுங்குதல்; கார்காலத்தில் குயில் துன்புறலும் மயில் இன்புறலும் இயற்கை. ஆல - அகவ; ஆட. பசலை - காதலர்ப்பிரிந்தார்க்கு உளதாகும் நிற வேற்றுமை. பழங்கண் - மெலிவு; 'பழங்கணும் புன்கணும் மெலிவின்பால' என்பது திவாகரம். பசலைபழங்கண் கொள என்றது தலைவர் வருகையால் தலைவி மகிழ்ச்சியுற என்றபடி.

இதுவுமது.

கஎ. அறைக்க லிறுவரைமேற் பாம்பு சவட்டிப்
பறைக்குர லேறொடு பெளவம் பருகி
உறைத்திருள் கூர்ந்தன்று வானம் பிறைத்தகை
கொண்டன்று பேதை நுதல்.

(பதவுரை) பேதை - பேதாய், வானம் - மேகமானது, பெளவம் பருகி - கடல் நீரைக்குடித்து, பறைக் குரல் ஏறொடு - பறையொலிபோலும் ஒலியையுடைய இடியேற்றுலே, பாம்புசவட்டி - பாம்புகளை வருத்தி, அறைக்கல் - பாறைக்கற்களையுடைய, இறுவரைமேல் - பக்கமலையின் மேல், உறைத்து - நீரைச்சொரிந்து, இருள்கூர்ந்தன்று - இருள்மிக்கது; (ஆதலால்) நுதல் - உனது நெற்றி, பிறைத் தகை - பிறைமதியின் அழகை, கொண்டன்று-கொண்டதே எ - று.

இறுவரை - பக்கமலை. சவட்டி - வருத்தி; 'மன்பதை சவட்டுங் கூற்றம்' எனப் பதிற்றுப்பத்திலும் இச்சொல் இப்

பொருளில் வந்துள்ளமை காண்க; இது 'கடிசொல்லில்லைக் காலத்துப்படினே' என்பதனுற் போந்தது. பௌவம் - ஆகு பெயர். உறைத்தல் - துளித்தல்; சொரிதல். கூர்ந்தன்று - கூர் என்னும் உரிச்சொல்லடியாகப் பிறந்த உடம்பாட்டு வினைமுற்று. இருள் கூர்ந்தன்று - ஒரு சொல்லாய் வானம் என்னும் எழுவாய்க்கு முடிபாயிற்று. (கஎ)

இதுவுமது.

கஅ. கல்பயில் கானங் கடந்தார் வரவாங்கே
நல்லிசை யேமுருடு வான நடுநிற்பச்
செல்வர் மனம்போற் கவினீன்ற நல்கூர்ந்தார்
மேனிபோற் புல்லென்ற காடு.

(பதவுரை) கல்பயில் - மலைநெருங்கிய, கானம் கடந்தார் - காட்டைக்கடந்து சென்ற தலைவர், வர - வரும்வகை, ஆங்கே - அவர் வருங்காலம் வந்தபொழுதே, வானம் - மேகங்கள், நல் இசை - மிக்க ஒலியையுடைய, ஏமுருடு - உருமேற்றுடனே, நடுநிற்ப - நடுவுநின்று எங்கும் பெய்தலால், நல்கூர்ந்தார் மேனிபோல் - வறுமையுற்றார் உடம்புபோல, புல்லென்ற - (முன்பு) பொலிவிழந்த, காடு - காடுகள், செல்வர் மனம்போல் - பொருளுடையார் மனம்போல, கவின் ஈன்ற - அழகைத் தந்தன எ - று.

நல் - ஈண்டு மிக்க என்னும் பொருளது; 'நன்று பெரிதாகும்' என்னும் தொல்காப்பியச்சூத்திரம் இங்கு நோக்கற்பாலது. கடந்தார் வர ஆங்கே வானம் நடுநிற்பக் காடு கவினீன்ற என வினை முடிவுசெய்க; வர நடுநிற்ப ஆங்கே கவினீன்ற என முடிப்பினும் அமையும். (கஅ)

வினைமுற்றிய தலைமகன் பாகற்குச் சொல்லியது.

கக. நாஞ்சில் வலவ னிறம்போலப் பூஞ்சினைச்
செங்கான் மராஅந் தகைந்தன—பைங்கோற்
றொடிபொலி முன்கையா டோடுணையா வேண்டி
நெடுவிடைச் சென்றதென் னெஞ்சு.

(பதவுரை) நாஞ்சில் வலவன் - கலப்பைப்படைவென்றியை யுடையவனது, நிறம்போல - வெண்ணிறம் போல, பூஞ்சினை - பூங்கொம்பினையும், செங்கால் - செவ்வியதாளினையு முடைய, மராஅம் - வெண்கடம்புகள், தகைந்தன - மலர்ந்தன; (ஆதலால்) என் நெஞ்சு - என் மனம், பைங்கோல் தொடி - பசுமையாகிய திரண்ட வளைகள், பொலி - விளங்குகின்ற, முன்கையாள் - முன்னங்கையை யுடையாளின், தோள் - தோள்கள், துணையாவேண்டி - எனக்குத் துணையாகவேண்டி, நெடு இடைச் சென்றது - நெடிய காட்டுவழியைக் கடந்து சென்றது எ - று.

நாஞ்சில் வலவன் - பலராமன்; அவன் வெண்ணிற முடையனென்பதனையும், கலப்பைப் படையால் வெற்றி யுடையனென்பதனையும் 'கடல்வளர் புரிவளை புரையு மேனி, அடல்வெந் நாஞ்சிற் பனைக்கொடி யோனும்' என்னும் புறப் பட்டானுமறிக. மராஅம் - வெண்கடம்பு; 'செங்கான் மராஅத்த வாலிணர்' என்னும் திருமுருகாற்றுப்படையானும் மராஅம் செங்காலும் வாலிணரு முடைத்தாதல் காண்க. 'ஒருகுழை யொருவன்போ லிணர்சேர்ந்த மராஅமும்' எனப் பாலைக்கலியிலும் வெண்கடம்பின் பூங்கொத்திற்குப் பலராமன் உவமை கூறப்பட்டிருத்தல் ஓர்க. தகைதல் - மலர்தல்; இஃதிப்பொருட்டாதலைப் 'பிடவுமுகை தகைய' (ஐங்குறுநூறு) என்புழிக்காண்க. நெடுவிடைக்கு முன் புரைத்தாங் குரைத்துக் கொள்க. (கக)

இதுவுமது.

உ0 வீறுசால் வேந்தன் வினையு முடிந்தன
ஆறும் பதமினிய வாயின—வேறு
டருமணி நாக மனுங்கச் செருமன்னர்
சேனைபோற் செல்லு மழை.

(பதவுரை) வீறுசால் - சிறப்பமைந்த, வேந்தன் - அரசனுடைய, வினையும் - போர்த்தொழில்களும், முடிந்தன - முற்றுப்பெற்றன; ஆறும் - வழிகளும், பதம் இனிய ஆயின - செவ்வியினிய வாயின; மழை - மேகங்கள், அருமணி - அரிய மணியை யுடைய, நாகம் - பாம்புகள், அனுங்க - வருந்தும் வகை, ஏறொடு - உருமேற்றுடனே, செருமன்னர் சேனை போல் - போர்புரியும் வேந்தரின் சேனைபோல, செல்லும் - செல்லா நிற்கும்; (ஆதலால் நாம் செல்லக்கடவேம்) எ-று.

இடியோசையால் நாகம் வருந்துதலை 'விரிநிற நாகம் விடருளதேனும், உருமின் கடுஞ்சினஞ் சேணின்று முட்கும்' என்னும் நாலடியானறிக. 'முதிர்மணி நாக மனுங்க முழங்கி' என்னும் திணைமொழியைம்பதும் ஈண்டு நோக்கற்பாலது. அணியணியாய் விரைந்து சேறலும், முழங்கலும், அம்பு சொரிதலும் பற்றிச் சேனை உவமமாயிற்று. (உ0)

இதுவுமது.

உக. பொறிமாண் புனைதிண்டேர் போந்த வழியே
சிறுமுல்லைப் போதெல்லாஞ் செவ்வி - நறுநுதற்
செல்வ மழைத்தடங்கட் சின்மொழிப் பேதை
முள்ளெயி றேய்ப்ப வடிந்து. [வாய்

(பதவுரை) பொறிமாண் - எந்திரச் செய்கைகளான் மாட்சிமைப்பட்ட, புனை திண் தேர் - அலங்கரிக்கப்பட்ட

திண்ணிய தேர், போந்த வழியே - வந்த வழியிலே, சிறு முல்லைப்போது எல்லாம் - சிறிய முல்லையின் அரும்புகளெல்லாம், வடிந்து - கூர்மையுற்று, செவ்வி நறு நுதல் - செவ்விய அழகிய நெற்றியையும், செல்வமழைத்தடங்கண் - வளப்பமான மழைபோற் குளிர்ந்த அகன்ற கண்களையும், சில் மொழி - சிலவாகிய மொழியினையுமுடைய, பேதைவாய் - மடவாளது வாயின்கண் உள்ள, முள் எயிறு - கூரிய பற்களை, ஏய்ப்ப - ஒவ்வா நிற்கும் எ - று.

சின்மொழி - மெல்லிய மொழியுமாம். முள்ளெயிறேக்க வடிவுபட்டு' என்று பொருளுரைத்து, 'நின்றது' என்னும் பயனிலை தொக்கது என்றுரைப்பர் பழைய வுரைகாரர். இப்பொருளில் 'ஏய்ப்ப' என்பது வினையெச்சம். (உக)

இதுவுமது.

உஉ. இளையரு மீர்ங்கட் டயர வுளையணிந்து
புல்லுண் கலிமாவும் பூட்டிய—நல்லார்
இளநலம் போலக் கவினி வளமுடையார்
ஆக்கம்போற் பூத்தன காடு.

(பதவுரை) இளையரும் - சேவகரும், ஈர்ங்கட்டு அயர - குளிர் காலத்திற்குரிய உடையினை உடுக்க, உளை அணிந்து - தலையாட்டம் அணிந்து, புல்உண் - புல்லினையுண்ட, கலிமாவும் - மனஞ்செருக்கிய குதிரையையும், பூட்டிய - தேருடன் பூட்டுதலைச்செய்ய, காடு - காடுகள், நல்லார் - நற்குணமுடைய மகளிரின், இளநலம்போல - இளமைச் செவ்வி போல, கவினி - அழகுற்று, வளம் உடையார் - வருவாயுடையாரது, ஆக்கம்போல் - செல்வம்போல, பூத்தன - பொலிவுற்றன எ - று.

இளையர் - சேவகர்; ஏவலாளர். ஏர்ங்கட்டயர என்ப தற்கு அழகிதாகக்கட்டி யுடுத்தலைச் செய்ய என்றனர் பழைய வுரைகாரர். உளை - தலையாட்டம்; சாமரை யெனவும்படும்; இது கவரிமான் மயிராற் செய்து குதிரையின் தலையிலணி யப்படுவது. பூட்டிய - செய்யிய என்னும் வினையெச்சம். இளநலம் என்புழி நலம் வடிவுமாம். வளம் வருவாயாதலை 'வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை' என்பதற்குப் பரிமே லழகர் உரைத்த உரையானறிக. பூத்தல் - பொலிதல்; மலர் தலுமாம். (உஉ)

தோழி தலைமகட்குப் பருவங்காட்டி வற்புறுத்தது.

உ௩. கண்டிரண் முத்தங் கடுப்பப் புறவெல்லாந்
தண்டுளி யாலி புரளப் புயல்கான்று
கொண்டெழில் வானமுங் கொண்டன் றெவன்
ஒண்டொடி யூடு நிலை. [கொலோ

(பதவுரை) ஒண்டொடி - ஒள்ளிய வளைகளை யணிந்த வளே, புறவு எல்லாம் - காடெங்கும், கண்திரள் முத்தம் கடுப்ப - இடந்திரண்ட முத்தையொப்ப, தண் துளி-குளிர்ந்த நீர்த்துளிகளும், ஆலி - ஆலங்கட்டிகளும், புரள - புரளும் வகை, புயல் - மேகம், கான்று கொண்டு - மழைபொழிந்து கொண்டு, எழில் - அழகினை யுடைய, வானமும் கொண் டன்று-வானத்திடத்தையெல்லாம் கொண்டது; (ஆதலால்) ஊடு நிலை-பிணங்குந்தன்மை, எவன்கொல்-எற்றுக்கு எ - று.

கண்டிரள் முத்தம் என்றது மேனி திரண்ட முத்தம் என்றபடி; அகத்திலும், பிறண்டும் 'கண்டிரண்முத்தம்' எனவருதலுங் காண்க. கொல் ஓ - அசை நிலை. தலைவர் வரு வர்; இனிப் பிணங்குதல் வேண்டா என்பது குறிப்பு. (உ௩)

வினைமுற்றிய தலைமகன் நெஞ்சொடு சொல்லியது.

உச. எல்லா வினையுங் கிடப்ப வெழுநெஞ்சே
கல்லோங்கு கானங் களிற்றின் மதநாறும்
பல்லிருங் கூந்தல் பணிநோனாள் கார்வானம்
‡ மெல்லவுந் தோன்றும் பெயல் *

(பதவுரை) கல் ஓங்குகானம் - மலைகள் உயர்ந்த காடுகள், களிற்றின் மதம்நாறும் - யானையின்மதம் நாறாநிற்கும்; கார் வானம் - கரியவானத்தின்கண், பெயல் - மழை, மெல்லவும் தோன்றும் - மென்மையாகத் தோன்றா நிற்கும்; (ஆதலால்) பல் இருங் கூந்தல் - பலவாகிய கரிய கூந்தலையுடையவள், பணிநோனாள்-ஆற்றியிருத்தற்கு நான் கூறிய சொல்லை இனிப் பொறுக்கமாட்டாள்; நெஞ்சே - மனமே, எல்லா வினையும் கிடப்ப - எல்லாத் தொழில்களும் ஒழிந்து நிற்க; எழு - நீ போதற்கு ஒருப்படு எ - று.

கிடப்ப - வியங்கோள்; வினையெச்சமாகக் கொண்டு கிடக்கும் வகை எனப் பொருளுரைத்தலுமாம். களிற்றின் மதம் நாறும் என்றது கார்காலத்தில் பிடியுடன் இயைந்தாடுதலான் என்க. பணி - பணித்த சொல். எல்லியும் என்று பாடமாயின் இரவிலும் எனப்பொருள் கொள்க. (உச)

பருவங்கண்டழிந்த தலைமகள் ஆற்றல் வேண்டித்
தோழி தனது ஆற்றாமை தோன்ற வுரைத்தது.

உரு. கருங்கால் வரகின் பொரிப்போ லரும்பவிழ்ந்
திர்ந்தண் புறவிற் றெறுழ்வீ மலர்ந்தன
சேர்ந்தன செய்குறி வாரா ரவரென்று
கூர்ந்த பசலை யவட்கு.

---

‡ எல்லியும் என்றும் பாடம். * செயல் என்றும் பாடம்.

(பதவுரை) ஈர்ந்தண் புறவில் - குளிர்ச்சி மிக்க காட்டில், கருங்கால் வரகின் பொரிபோல்-கரிய தாளினையுடைய வரகினது பொரியைப்போல, தெறுழ்வீ - தெறுழினது மலர்கள், அரும்பு அவிழ்ந்து மலர்ந்தன - அரும்புகள் முறுக்குடைந்து விரிந்தன; செய்குறி சேர்ந்தன - (தலைவர்) செய்த குறிகள் வந்து விட்டன; (ஆதலால்) அவர் வாரார் என்று - தலைவர் இனி வரமாட்டாரென்று, அவட்கு - தலைவிக்கு, பசலை கூர்ந்த - பசலை மிக்கது எ - று.

ஈர்ந்தண் - ஒருபொருளிருசொல். தெறுழ் - காட்டகத்ததொரு கொடி. கூர்ந்தது என்பதில் ஈறு கெட்டது. (உரு)

தோழி தலைமகட்குப் பருவங்காட்டி வற்புறுத்தது.

உசு. நலமிகு கார்த்திகை நாட்டவரிட்ட
தலைநாள் விளக்கிற் றகையுடைய வாகிப்
புலமெலாம் பூத்தன தோன்றி சிலமொழி*
தூமொடு வந்த மழை.

(பதவுரை) சிலமொழி - சிலவாகிய மொழியினை யுடையாய், தோன்றி - தோன்றிப்பூக்கள், நலம்மிகு கார்த்திகை - நன்மை மிக்க கார்த்திகைத் திருவிழாவில், நாட்டவர் இட்ட - நாட்டிலுள்ளார் கொளுத்திவைத்த, தலைநாள் விளக்கின் - முதல் நாள் விளக்கைப்போல், தகை உடையவாகி - அழகுடையனவாகி, புலம் எலாம் - இடமெல்லாம், பூத்தன - மலர்ந்தன; மழை தூமொடு வந்த - மழையும் தூதுடனே வந்தது எ - று.

கார்த்திகை நாளில் நிரை நிரையாக விளக்கிட்டு விழாக் கொண்டாடும் வழக்கம் பண்டை நாள் தொட்டுள்ளது; 'குறு

---

* தோன்றி சின்மென்மொழி என்றும் பாடம்.

முயன் மறுநிறங் கிளர மதிநிறைந், தறுமீன் சேரு மகலிருணடு நாண், மறுகு விளக்குறுத்து மாலை தூக்கிப், பழவிறன் மூதூர்ப் பலருடன் றுவன்றிய, விழவுட னயர வருகதிலம்ம' என அகநானூற்றிலும், 'கார்த்திகைச் சாற்றிற் கழிவிளக்கு' எனக் களவழிநாற்பதிலும், 'துளக்கில் கபாலீச்சரத்தான் றொல் கார்த்திகைநாள்.........விளக்கீடு காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்' எனத் தேவாரத்திலும், 'குன்றிற் கார்த்திகை விளக்கிட்டன்ன' எனச் சிந்தாமணியிலும் இத்திருவிழாக் கூறப்பெற்றுள்ளமை காண்க. தலை நாள் - திருவிழாவின் முதல் நாளாகிய கார்த்திகை; நலமிகு கார்த்திகை என்பதனைக் கார்த்திகைத் திங்கள் எனக்கொண்டு, தலைநாள் என்பதனை அத்திங்களிற் சிறந்த நாளாகிய கார்த்திகை எனக் கொள்ளலும் ஆம்; முன்பு நாட்கள் கார்த்திகை முதலாக எண்ணப்பட்டனவாகலின் தலைநாள் என்றார் எனலுமாம். வந்த - 'கூர்ந்த' என்புழிப்போல் ஈறு கெட்டது. (உசு)

ஊடுதலாற் பசலைமிகும் எனத் தோழி தலைமகட்குக் கூறி வற்புறுத்தது.

உஎ. முருகியம்போல் வான முழங்கி யிரங்கக்
குருகிலை பூத்தன கானம்—பிரிவெண்ணி
உள்ளா தகன்றாரென் றூடியாம் பாராட்டப்‡
பள்ளியுட் பாயும் பசப்பு.

(பதவுரை) வானம் - மேகம், முருகியம்போல் - குறிஞ்சிப் பறைபோல், முழங்கி இரங்க - முழங்குதலைச் செய்ய, கானம் - காட்டின்கண், குருகு இலை பூத்தன - குருக்கத்தியிலை விரிந்தன; பிரிவு எண்ணி - (நம் காதலர்) பிரிதலை நன்றென்று நினைத்து, உள்ளாது அகன்றார் என்று - நம் வருத்

‡ பாராட்டில் என்றும் பாடம்.

தத்தைக் கருதாது சென்றார் என்று, ஊடு யாம் பாராட்ட - நாம் ஊடுதலைப் பாராட்டுவதால், பசப்பு - பசலைநோய், பள்ளியுள் பாயும் - படுக்கை யிடத்தில் பரவும் எ - று.

முருகு இயம் - குறிஞ்சிப் பறைவிசேடம்; முருகனுக்கு இயக்கப்படுவது; தொண்டகம், துடி என்பனவும் குறிஞ்சிப் பறைகள். முழங்கி இரங்க - ஒரு பொரு ளிருசொல். குருகு - குருக்கத்தி; முருக்கென்பாரும் உளர். இலையென்றமையால் பூத்தலாவது தழைத்தல் எனக் கொள்க. ஊடு - முதனிலைத் தொழிற்பெயர். இகரம் சந்தியால் வந்தது. பள்ளியுட் பாயும் என்றது படுக்கையிற் கிடக்கச் செய்யும் என்னும் குறிப்பிற்று. (உஎ)

வினைமுற்றிய தலைமகன் நெஞ்சோடு சொல்லியது.

உஅ. இமிழிசை வானம் முழங்கக் குமிழின்பூப் *
பொன்செய் குழையிற் றுணர்தூங்கத் தண்பதஞ்
செவ்வி யுடைய சுரநெஞ்சே காதலியூர்
கவ்வை யழுங்கச் செலற்கு.

(பதவுரை) இமிழ் இசை-ஒலிக்கும் இசையினையுடைய, வானம் - முகில், முழங்க - முழங்குதலைச் செய்ய, குமிழின் பூ - குமிழின் பூக்கள், பொன் செய் குழையின் - பொன்னாற் செய்யப்பட்ட குழைபோல், துணர் தூங்க - கொத்துக்களாய்த் தொங்க, நெஞ்சே - மனமே, காதலி ஊர் - நம் காதலியது ஊருக்கு, கவ்வை அழுங்க - அலர் கெடும்வகை, செலற்கு - நாம் செல்வதற்கு, சுரம் - காடுகள், தண்பதம் செவ்விஉடைய - குளிர்ந்த பதமும் செவ்வியும் உடையவாயின. எ - று.

---

* குமிழிணைப்பூ என்றும், குமிழிணர்ப்பூ என்றும் பாடம்.

இமிழ் இசை - இனிய இசையுமாம். சுரம் - காடு; அருநெறியுமாம். கவ்வை - அலர்; ஊரார் கூறும் பழிமொழி. அழுங்கல் - வருந்தல்; ஈண்டு இலவர்தல். (உஅ)

இதுவுமது.

உகூ. பொங்கரு ஞாங்கர் மலர்ந்தன தங்காத்
தகைவண்டு பாண்முரலுங் கானம்-பகைகொண்ட
லெவ்வெத் திசைகளும் வந்தன்று சேறுநாஞ்
செவ்வி யுடைய சுரம்.

(பதவுரை) பொங்கரும் - சோலைகளெல்லாம், ஞாங்கர்- பக்கங்களில், மலர்ந்தன - பூத்தன; கானம் - காட்டின் கண்ணே, தங்கா - தங்குதலின்றித்திரியும், தகைவண்டு - அழகையுடைய வண்டுகள், பாண்முரலும் - இசைப்பாட்டைப் பாடா நின்றன; பகை கொண்டல் - பகைத்தெழுந்த மேகம், எவ்வெத்திசைகளும் - எல்லாதிசைக்கண்ணும், வந்தன்று - வந்தது; சுரம் - காடுகளும், செவ்விஉடைய - தட்பமுடையவாயின; (ஆதலால்) நாம் சேறும் - நாம் செல்லக் கடவேம் எ - று.

பொங்கர் - இலவுமாம். பகைகொண்டல் - வினைத்தொகை. சேறும் என்றது நெஞ்சை உளப்படுத்தி; தேர்ப்பாகற்குக் கூறியதுமாம். (உகூ)

இதுவுமது.

௩0. வரைமல்க வானஞ் சிறப்ப வுறைபோழ்ந்
திருநிலந் தீம்பெய லூழ—விரைநாற *
ஊதை யுளரு நறுந்தண்கா பேதை
பெருமட நம்மாட் டுரைத்து.

---

* திரை நாற என்றும் பாடம்.

(பதவுரை) வரைமல்க - மலைகள் வளம் நிறைய, வானம சிறப்ப - வானகம் சிறப்பெய்த, இருநிலம் - பெரிய பூமியை, உறை போழ்ந்து - துளிகளால் ஊடறுத்து, தீம்பெயல்தாழ- இனியமழை வீழா நிற்க, விரை நாற - நறுமணம் கமழா நிற்க, ஊதை - காற்றானது, பேதை பெருமடம் - காதலியது பெரிய மடப்பத்தை, நம்மாட்டு உரைத்து - நமக்குத் தெரிவித்து, நறுந்தண்கா - நறிய குளிர்ந்த சோலையில், உளரும் - அசையா நிற்கும் (ஆதலால் நீ விரையத்தேரைச் செலுத்துவாய்) எ - று.

உறை - நீர்த்துளி; மூன்றன்தொகை. ஊதை - குளிர் காற்று. உளர்தல் - அசைதல். பேதை பெருமடம் - தலைவர் வாராரென்று கருதி வருந்தியிருக்கும் தலைவியது அறியாமை. (௩௰)

வினைமுற்றிய தலைமகன் பாகற்குச் சொல்லியது.

௩௧. கார்ச்சே ணிகந்த கரைமருங்கி னீர்ச்சேர்ந்
தெருமை யெழிலே றெறிபவர் சூடிச்
செருமிகு மள்ளரிற் செம்மாக்குஞ் செவ்வி
திருநுதற் கியாஞ்செய் குறி.

(பதவுரை) எருமை எழில் ஏறு - எருமையினது எழுச்சியையுடைய ஆண், கார்ச்சேண் இகந்த - மேகத்தையுடைய வானின் எல்லையைக்கடந்து உயர்ந்த, கரை மருங்கின் - கரையின் பக்கத்திலுள்ள, நீர்ச்சேர்ந்து - நீரையடைந்து, எறி - எறியப்பட்ட, பவர் - பூங்கொடிகளை, சூடி - சூடிக்கொண்டு, செருமிகு மள்ளரில் - போரின்கண் மறமிக்க வீரரைப் போல, செம்மாக்கும் செவ்வி - இறுமாந்திருக்கும் காலமே, திருநுதற்கு - அழகிய நெற்றியையுடையாளுக்கு, யாம்செய்

குறி - நாம் மீள்வதற்குச் செய்த குறியாகும்; (ஆதலால் விரைந்து தேர் செலுத்துவாய்) எ - று.

சேண் - ஆகாயம்; தூரமும் ஆம். எழில் - அழகுமாம் எறி - துணித்த எனினும் பொருந்தும். பவர் - கொடி, 'அரிப்பவர்ப் பிரம்பின்' எனக் குறுந்தொகையும், 'நெடுங் கொடியுழிஞைப் பவரொடு மிடைந்து' எனப் புறநானூறும் கூறுதல் காண்க. மள்ளர் - வீரர்; போர்வீரர் வெட்சி, வஞ்சி முதலிய மாலைகளைச் சூடித் தருக்கி யிருக்குமாறு போலக் கடாக்கள் பூங்கொடிகளைச் சூடிக்கொண்டு தருக்கியிருக்கும் என்க. 'மள்ளரன்ன தடங்கோட் டெருமை - மகளிரன்ன துணையொடு வதியும்' (ஐங்குறுநூறு) என்றார் பிறரும். குற்றியலிகரம் அலகு பெறாதாயிற்று. (௩க)

இதுவுமது.

௩உ. கடாஅவுக பாகதேர் காரோடக் கண்டே
கெடாஅப் புகழ்வேட்கைச் செல்வர் மனம்போற
படாஅ மகிழ்வண்டு பாண்முரலுங் கானம்
பிடாஅப் பெருந்தகை நற்கு.

(பதவுரை) கெடாப் புகழ்வேட்கை - அழியாத புகழை விரும்புகின்ற, செல்வர் மனம்போல் - செல்வரது மனத்தைப் போல, படா மகிழ்வண்டு - கெடுதலில்லாத மகிழ்ச்சியை யுடைய வண்டுகள், கானம் - காட்டின்கண், பிடா - பிடவமாகிய, பெருந்தகை - பெருந்தகையாளனிடத்து, நன்கு - நன்றாக, பாண்முரலும் - இசைப்பாட்டினைப் பாடாநிற்கும்; பாக - பாகனே, கார் ஓடக்கண்டு - மேகம் ஓடுதலைக்கண்டு, தேர் கடாவுக - தேரை விரையச் செலுத்துவாயாக எ - று.

இப்பாட்டு நான்கடியிலும் முதற்கண் அளபெடை வந்தன; கடாவுக என்றுபாட மோதுவாருமுளர். கார்ஓட என்ற

மையால் மேகத்தின் விரைந்த செலவு குறிப்பித்தவாறு; 'கொடுஞ்செலவெழிலி' என்றார் பிறரும். புகழை விரும்பும் செல்வர் மனம் மகிழ்ச்சி நிறைந்திருக்குமென்க. பிடவம் - ஒரு செடி; வள்ளன்மை யுடையாரிடத்துப் பாண்மக்கள் பரிசில் கருதிப் பாடுமாறுபோலப் பிடவத்தினிடத்துத்தேன் கொளக்கருதிய வண்டுகள் பாடினவென்றுரைக்கப்பட்டது. பெருந்தகை என்புழி எழனுருபு தொக்குநின்றது. நற்கு - வலித்தல் விகாரம். (௩௨)

இதுவுமது.

௩௩. கடனீர் முகந்த கமஞ்சூ லெழிலி
குடமலை யாகத்துக் கொள்ளப் பிறைக்கும்‡
இடமென வாங்கே குறிசெய்தேம் பேதை
மடமொழி யெவ்வங் கெட.

(பதவுரை) கடல்நீர் முகந்த - கடலினது நீரை முகந்த, கமம் சூல் எழிலி - நிறைந்த சூலினையுடைய மேகம், குடமலை ஆகத்து - மேற்குமலையிடத்து, கொள் அப்பு இறைக்கும் - தான் கொண்ட நீரினைச் சொரியும், இடம் என - சமயமென்று, ஆங்கே - அப்பொழுதே, பேதை - பேதையாகிய, மடமொழி - மடப்பத்தினையுடைய மொழியை யுடையாளது, எவ்வம் கெட - வருத்தம் நீங்க, குறிசெய்தேம் - (மீளுங் காலத்திற்குக்) குறிசெய்தேம்; (ஆதலால் தேரினை விரையச் செலுத்துக) எ - று.

சூல் போறலின் நீர் சூலெனப் பட்டது; 'கார்கோண் முகந்த கமஞ்சூன் மாமழை' என்பது திருமுருகாற்றுப் படை. ஆகம் - அகம் என்பதன் நீட்டல்; மார்பு எனினும்

‡ கொள்ளப்பிறக்கும் என்றும் பாடம்.

ஆம். கொள்ளப் பிறக்கும் என்பது பாடமாயின் தாரை கொள்ளத்தோன்றும் எனப் பொருளுரைக்கப்படும்; பிறவா றுரைத்தல் பொருந்துமேற் கொள்க. இடம், ஆங்கு என் பன காலத்தை உணர்த்தின. (௩௩)

பருவங் கண்டழிந்த தலைமகள் ஆற்றல் வேண்டித்
தோழி தனது ஆற்றுமை தோன்ற வுரைத்தது.

௩௪. விரிதிரை வெள்ளம் வெறுப்பப் பருகிப்
பெருவிறல் வானம் பெருவரை சேருங்
கருவணி காலங் குறித்தார் திருவணிந்த
ஒண்ணுதல் மாதர் திறத்து.

(பதவுரை) பெருவிறல் வானம் - மிக்க பெருமையை யுடைய மேகம், விரிதிரை வெள்ளம் - விரிந்த அலையை யுடைய கடலினது நீரை, வெறுப்பப்பருகி - நிறைய உண்டு, பெருவரை சேரும் - பெரியமலையை அடையா நிற்கும், கரு அணிகாலம் - கருக்கொள்ளுங் காலத்தை, திரு அணி-தெய்வ வுத்தியென்னும் தலைக்கோலத்தை யணிந்த, ஒள் நுதல் - ஒள் ளிய நெற்றியை யுடைய, மாதர் திறத்து - காதலியிடத்து, குறித்தார் - (தலைவர் தாம் மீண்டுவருங் காலமாகக்) குறிப் பிட்டார் எ - று

வெறுத்தல் - செறிதல், நிறைதல்; உரிச்சொல். கெடுப் பதும் எடுப்பதும் ஆகிய எல்லாம் வல்லது மழை யாகலின் 'பெருவிறல் வானம்' என்றார். கருஅணிகாலம் - மழை சூற் கொள்ளும் கார்காலம். திரு - சீதேவி என்னுந் தலையணி; இது தெய்வ வுத்தி யென்றுங் கூறப்படும்; 'தெய்வவுத்தி யொடு வலம்புரி வயின்வைத்து' என்பது திருமுருகாற்றுப் படை. (௩௪)

இதுவுமது.

௩௫. †சென்றநங் காதலர் சேணிகந்தா ரென்றெண்ணி
ஒன்றிய நோயோ டிடும்பை பலகூர
வென்றி முரசி னிரங்கி யெழில்வானம்
நின்று மிரங்கு மிவட்கு.

(பதவுரை) சென்ற நம் காதலர் - வினைவயிற் பிரிந்து சென்ற நம் தலைவர், சேண் இகந்தார் என்று எண்ணி - நெடுந்தூரத்தைக்கடந்து சென்றாரென்று நினைத்து, ஒன்றிய நோயோடு - பொருந்திய பசப்பு நோயுடனே, இடும்பை பல கூர - பல துன்பங்களும் மிகப்பெறுதலால், இவட்கு - இவள் பொருட்டு, எழில்வானம்-எழுச்சியை யுடைய முகில், வென்றி முரசின் இரங்கி - வெற்றியை யறிவிக்கும் முரசின் ஒலியையப்போல இடித்து, நின்றும் - வானின்கண் இருந்தும், இரங்கும் - பரிவுறு நிற்கும் எ - று.

முரசின் என்பதில் இன் உவமப்பொருவு. நின்றும் என்பதற்குச் சலியாது நின்று என்று பொருள் கூறுவாரு முளர். வானின்கண் உள்ள மேகமும் இரங்கு மியல்பினுள் திறத்துத் தலைவர் இரங்கிவாராதது என்னை யென்றபடி. ( )

வினைமுற்றி மீளுந்தலைமகன் பாகற்குச் சொல்லியது.

௩௬. சிரல்வாய் வனப்பின வாகி நிரலொப்ப
ஈர்ந்தண் டளவந் தகைந்தன—சீர்த்தக்க
செல்வ மழைமதர்க்கட் சின்மொழிப் பேதையூர்
நல்விருந் தாக நமக்கு.

(பதவுரை) ஈர் தண் - குளிர்ச்சி மிக்க, தளவம் - செம் முல்லைப்பூக்கள், சிரல் - சிச்சிலிக்குருவியின், வாய் - வாய்

‡ சென்று என்றும் பாடம்.

போலும், வனப்பின ஆகி - அழகுடையனவாகி, நிரல் ஒப்ப - வரிசை பொருந்த, தகைந்தன - அரும்பின; (ஆதலால் இப்பொழுது) சீர்த்தக்க-சிறந்த, செல்வம்-செல்வத்தை யுடைய, மழை மதர்க்கண் - மழைபோற் குளிர்ந்த மதர்த்த கண்களையும், சில் மொழி - சிலவாகிய மொழியினையு முடைய, பேதை - காதலியது, ஊர் - ஊரானது, நமக்கு நல்விருந்து ஆக - நமக்கு நல்ல விருந்தயரும் இடமாகக் கடவது எ - று,

சிரல் - மீன்குத்திக் குருவி. தளவம் - செம்முல்லை; இதன் அரும்பு சிரலின் வாய்போலும் என்பதனை 'பனிவளர் தளவின் சிரல்வாய்ச் செம்முகை' என்னும் ஐங்குறுநூற்றானும் அறிக. ஈர்ந்தண் - ஒருபொருளிருசொல். சீர்த்தக்க- ஒரு சொன்னீர்மைத்து. செல்வத்தை யுடைய பேதை என்க; செல்வமழை எனினும் ஆம். விருந்து - ஆகுபெயர். தலைவன் வினைமுற்றி மீண்ட பின் காதலியுடன் விருந்தயரும் வழக்க முண்டென்பதனை 'வினை கலந்து வென்றீக வேந்தன் மனைகலந்து - மாலை யயர்கம் விருந்து' என்னும் முப்பாலானும் அறிக. (௩௬)

தோழி பருவங்காட்டித் தலைமகளை வற்புறுத்தது.

௩௭. கருங்கடல் மேய்ந்த கமஞ்சூ லெழிலி
இருங்க லிறுவரை யேறி யுயிர்க்கும்
பெரும்பதக் காலையும் வாரார்கொல் வேந்தன்
அருந்தொழில் வாய்த்த நமர்.

(பதவுரை) கருங்கடல் மேய்ந்த - கரிய கடலின் நீரைக் குடித்த, கமஞ்சூல்-நிறைந்த சூலினை யுடைய, எழிலி-மேகம், இரு - பெரிய, கல் - கற்களை யுடைய, இறுவரை - பக்கமலையின்மேல், ஏறி உயிர்க்கும் - ஏறியிருந்து நீரைச் சொரியும், பெரும்பதக் காலையும் - மிக்க செவ்வியை யுடைய காலத்

தும், வேந்தன்-அரசனது, அருந்தொழில்-போர்த் தொழில், வாய்த்த - வாய்க்கப்பெற்ற, நமர் - நம்தலைவர், வாரார் கொல்-வாராதிருப்பரோ எ - று.

கடல் - ஆகு பெயர். சூல் என்றதற்கேற்ப உயிர்க்கும் என்றார். உயிர்த்தல் - நீரைக்காலுதல்; ஒலித்தல் எனினும் ஆம். வாய்த்த என்றதனால் தப்பாது வென்றிருப்பரென்பது குறிப்பித்தவாறும். போர்த்தொழிலும் முற்றுப்பெற்றுக் காலமும் செவ்வியை உடைத்தாயவழித் தலைவர் வாராதிரார் என்று கூறித் தோழி தலைவியை ஆற்றுவித்தாளென்க.

தலைவர் பொய்த்தாரெனக் கூறித் தோழி
தலைவியை ஆற்றுவித்தது.

௩௮. புகர்முகம் பூழிப் * புரள வுயர்நிலைய †
வெஞ்சின வேழம் பிடியோ டியைந்தாடுந் ‡
தண்பதக் காலையும் வாரா ரெவன்கொலோ
ஒண்டொடி யூடு நிலை.

(பதவுரை) உயர்நிலைய - உயர்ந்தநிலையினையுடைய, வெம்சினம்வேழம் - கடிய கோபத்தினையுடைய ஆண்யானைகள், புகர்முகம் - புள்ளியினையுடைய முகம், பூழிபுரள - புழுதியிற் புரளும் வகை, பிடியோடு - பெண்யானைகளுடன், இயைந்து ஆடும் - கூடிவிளையாடும், தண்பதக் காலையும் - குளிர்ந்த செவ்வியையுடைய காலத்தும், வாரார் - நம் தலைவர் வாராராயினர்; (ஆதலால்) ஒள் தொடி - ஒள்ளிய தொடியினையுடையாளே, ஊடுநிலை - அவருக்காக நீ பிணங்குந் தன்மை, எவன்கொல் - என்னை எ - று.

---

* பூழி புரள என்றும்
† உயர்நிலை என்றும்
‡ இணைதாழ என்றும் பாடம்.

வேழம் பிடியோடியைந்தாடும் என்றது தலைவர் வருதற்கு ஏதுக்கூறியவாறு. குறித்தபருவம் வந்தும் வாராமையாற் பொய்ம்மையும், வேழம்பிடியோடியைந்தாடுதல் கண்டும் வாராமையால் அன்பின்மையும் உடையாராயினார்பால் ஊடுதலாற் பயனென்னை என்று தோழி கூறினாளென்க. வாரார்கொல்லோ என இயைத்து வருவர் என்று கூறி ஆற்றுவித்தாள் எனப் பொருள் கொள்ளலும் ஆம். (ருஅ)

இதுவுமது.

ருகூ. அலவன்க ணேய்ப்ப வரும்பீன் றவிழ்ந்த
*கருங்குர னொச்சிப் பசுந்தழை சூடி
இரும்புன மேர்க்கடி கொண்டார் பெருங்கௌவை
ஆகின்று நம்மூ ரவர்க்கு.

(பதவுரை) அலவன்கண் ஏய்ப்ப - ஞெண்டினது கண்ணினை யொப்ப, அரும்பு ஈன்று - அரும்பினையீன்று, அவிழ்ந்த - பின் மலர்ந்த, கருங்குரல் - கரியபூங்கொத்தினையுடைய, நொச்சி - நொச்சியினது, பசுந்தழை சூடி - பசிய தழையைச் சூடிக்கொண்டு, இரும்புனம் - பெரிய புனங்களை, ஏர்க்கடி கொண்டார் - உழவர் புதிதாக ஏருழுவிக்கத் தொடங்கினார்கள்; (ஆதலால்) நம் ஊர் - நம் ஊரின் கண், அவர்க்கு - நம் தலைவர்க்கு, பெருங் கௌவை ஆகின்று - பெரிய அலராயிற்று எ - று.

நொச்சியின் அரும்பு ஞெண்டின் கண்ணுக்கு உவமையாதலை 'நொச்சி மாவரும் பன்ன கண்ண - எக்கர் ஞெண்டினிருங்கிளைத் தொழுதி' என்னும் நற்றிணை யானும் அறிக. ஏர்க்கடிகொள்ளுதல் - புதிதாய் ஏருழத்தொடங்குதல்;

---

* கருங்கதிர் என்றும் பாடம்.

இதனை 'நல்லேர்' என்றும், 'பொன்னேர்' என்றும் வழங்குவர். ஆகின்று - உடம்பாட்டு முற்று. (௩௯)

பருவம் வந்தமையால் தலைவர் வருதல் ஒருதலையெனக் கூறித் தோழி தலைமகளை ஆற்றுவித்தது.

௪0. வந்தன செய்குறி வாரா ரவரென்று
நொந்த வொருத்திக்கு நோய்தீர் மருந்தாகி
இந்தின்* கருவண்ணங் கொண்டன் றெழில்வா
நந்துமென் பேதை நுதல். [னம்

(பதவுரை) மென்பேதை - மெல்லியபேதையே, செய்குறி - தலைவர் செய்தகுறிகள், வந்தன - வந்துவிட்டன; அவர் வாரார் என்று - தலைவர் வருகின்றிலர் என்று, நொந்த ஒருத்திக்கு - நோதலுற்ற ஒருத்தியாகிய நினக்கு, நோய்தீர் மருந்து ஆகி - நோயைத் தீர்க்கும் மருந்தாகி, எழில்வானம் - அழகிய முகில், இந்தின் கருவண்ணம் - ஈந்தின் கனியினிறம் போலும் கருநிறத்தை, கொண்டன்று - கொண்டது; நுதல் நந்தும் - நினது நுதல் இனி ஒளிவளரப் பெறும் எ - று.

இச்செய்யுளைத் தலைவர் மீண்டனரென்று தோழி மகிழ்ந்து தன் நெஞ்சிற்குக் கூறியதாகக் கொண்டு, என் பேதை எனப் பிரித்துப் பட்டர்க்கையாக உரைப்பாரும் உளர். ஈந்து இந்தெனக் குறுகியது; 'முந்நீரை யிந்துருவின் மாந்தி யிருங்கொண்மூ' என்பது திணைமாலை நூற்றைம்பது. ஈந்து - ஈச்சமரம். (௪0)

முற்றிற்று

* கனிவண்ணம் என்றும், கொண்டது என்றும் பாடம்.

அருஞ்சொல் லகராதி

[எண் - செய்யுளெண்]

அணர்த்து	௧௧	ஏய்ப்ப	௩௯
அயர	௨௨	ஐம்பால்	௧௧
அயிர்மணல்	௩	ஒலி	௧௧
அலவன்	௩௯	கடுக்கை	௪
அனுங்க	௨௰	கடுமா	௰
ஆக்கம்	௨௨	கமம்	௩௩
ஆல	௧௬	கருங்குரல்	௩௯
ஆலி	௩	கருவிளை	௯
ஆறு	௨௰	கலிமா	௨௨
இகந்த	௩௧	கவ்வை	௨௮, ௩௯
இணர்	௧௫	காயா	௮
இளி	௧௫	கான்று	௨௩
இளையர்	௨௨	குருகு	௨௭
இறப்ப	௯	கையறல்	௧௬
இறுவரை	௧௭, ௩௭	கொடுங்குழை	௨
உயிர்க்கும்	௩௭	கொடுமை	௩
உரறும்	௬, ௰, ௧௬	கோண்மூ	௧௧
உளரும்	௩௰	கோடல்	௧௧
உளை	௨௨	கோபம்	௫
உறை	௩௰	சவட்டி	௧௭
உறைத்து	௧௭	சாயல்	௧௨
ஊடு	௨௩, ௨௭, ௩௮	சிரல்	௩௬
ஊதை	௩௰	சுரம்	௨௮
ஊழ்த்த	௮	செயலை	௧௬
எச்சாரும்	௭	செவ்வி	௨௯, ௩௧
எயிறு	௧௪, ௨௧	செறுப்ப	௰
எவ்வம்	௩௩	ஞாங்கர்	௨௯
எழிலி	௩௩	தகை	௨௬
எழில்	௩௧, ௩௫	தகைந்தன	௰௯, ௩௬

தருபாக்கு கக
தளவம் ௩௬
திருஅணி ௩௪
திருவில் க
துணர் உ௮
தெறுதல் எ
தெறுழ் உ௫
தொலைந்த ௬
தோன்றி ௬, உ௬
நண்ணார் எ
நந்தும் ௪௰
நல்கூர எ
நல்கூர்ந்தார் க௮
நாஞ்சில் க௯
நெருநல் ௩
நேர் உ
நோனுள் உ௪
பகழி ௫
பவர் ௩க
பழங்கண் க௯
பள்ளி உஎ
பிடா ௩உ
புகர் ௩௮
புறவு ௩, ௫, ௮, கக, உ௩, உ௫
பூத்தன உஉ
பெயல் க, க௩, உ௪
பொங்கர் உ௯
பொச்சாப்பு எ
பொறி உக
பௌவம் கஎ
மராஅம் க௯
மள்ளர் ௩க
முருகியம் உஎ
வடிந்து உக
வணர் கக
வய ௰
விலங்கு க
வீறு உ௰
வெறுப்ப ௩௪
வைகல் கஉ

செய்யுள் முதற்குறிப் பகராதி

[எண் - பக்கவெண்]

அலவன்க	௩௩	சென்றநங்	௩௰
அறைக்கலிரு	க௫	திருந்திழாய்	க௩
ஆடுமகளிரின்	௪	தொடியிட	௬
இகழுநர்	௫	நச்சியார்	௬
இமிழிசை	உ௪	நலமிகு	உஉ
இளையரு	க௯	நாஞ்சில்	க௭
எல்லாவினை	உக	புகர்முகம்	௩உ
எங்தெழி	கஉ	புணர்தரு	௰
கடனீர் முகந்த	உ௮	பொங்கரு	உ௫
கடாஅவுக	உ௭	பொருகடல்	க
கடுங்கதிர்	உ	பொறிமாண்	க௮
கண்டிரண்	உ௰	மண்ணியன்	௭
கருங்கடல்	௩க	முருகியம்போல்	உ௩
கருங்கால்	உக	மையெழி	கக
கருங்குயில்	க௪	வந்தன	௩௪
கருவிளை	௮	வரிநிறப்	௩
கல்பயில்	க௬	வரைமல்க	உ௫
கார்ச்சேணிகந்த	உ௬	வானேறு	௯
சிரல்வாய்	௩௰	விரிதிரை	உ௯
செல்வந்தரல்	க௩	வீறுசால்	க௮

கழக வெளியீடு-௪௧

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு

பொய்கையார்

இயற்றிய

களவழி நாற்பது

இது

திருச்சிராப்பள்ளி, பிஷப் ஹீபர் காலேஜ்

தலைமைத் தமிழாசிரியர்

ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டாரவர்கள்

எழுதிய

உரையுடன்

திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்

திருநெல்வேலி :: & சென்னை

இரக்தாட்சி ௵ ஆடி ௴

Published by

The South India Saiva Siddhanta Works Publishing Society, Tinnevelly, Limited,

:: *Tinnevelly and Madras* ::

July 1924

[*Copyright Registered*]

முகவுரை

களவழி நாற்பது என்பது கடைச்சங்கப் புலவர்களால் இயற்றப்பட்ட கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் ஒன்று. இறையனாரகப்பொருளுரையிற் கடைச்சங்கப் புலவர் பாடியவற்றைக் கூறிவருமிடத்தே கீழ்க்கணக்குகள் குறிக்கப்படவில்லை யேனும், பின்னுளோர் பலரும் அவையும் சங்கத்தார் பாடியனவென்றே துணிந்து எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு, பதினெண் கீழ்க்கணக்கு என எண்ணிவருகின்றனர். கீழ்க்கணக்கியற்றியோருட் கபிலர், கண்ணஞ்சேந்தனார், கூடலூர் கிழார், பொய்கையார் முதலாயினார் சங்கத்துச் சான்றோரென்பது ஒருதலையாகலின் அவற்றுட் பலவும் அக்காலத்தின வென்பதில் இழுக்கொன்று மின்று. கீழ்க்கணக்கு நூல் பதினெட்டென்பது, தொல்காப்பியச் செய்யுளியலில்

> 'வனப்பிய றானே வகுக்குங் காலைச்
> சின்மென் மொழியாற் றாய பனுவலோ
> டம்மை தானே யடிநிமிர் பின்றே'

என்னுஞ் சூத்திரவுரைக்கட் பேராசிரியரும், நச்சினார்க்கினியரும் உரைக்குமாற்றா னறியப்படுவது. அவை அம்மை யென்னும் வனப்புடைய வாதலும் அவ்வுரையாற் றெளியப்படும். பழைய பனுவல்களை அளவு முதலியனபற்றி மேற்கணக் கெனவும் கீழ்க்கணக் கெனவும் பின்னுளோர் வகைப்படுத்தனராவர்.

'அடிநிமிர் பில்லாச் செய்யுட் டொகுதி
யறம்பொரு ளின்ப மடுக்கி யவ்வத்
திறம்பட வுரைப்பது கீழ்க்கணக் காகும்'

என்பது பன்னிருபாட்டியல்.

கீழ்க்கணக்கு நூல் பதினெட்டாவன: நாலடியார், நான்மணிக்கடிகை, இன்னாநாற்பது, இனியது நாற்பது, கார் நாற்பது, களவழி நாற்பது, ஐந்திணை யைம்பது, ஐந்திணை யெழுபது, திணைமொழி யைம்பது, திணைமாலை நூற்றைம்பது, திருக்குறள், திரிகடுகம், ஆசாரக் கோவை, பழமொழி, சிறுபஞ்சமூலம், இன்னிலை, முதுமொழிக் காஞ்சி, ஏலாதி என்பன.

இதனை,

'நாலடி நான்மணி நானாற்ப தைந்திணைமுப்
பால்கடுகங் கோவை பழமொழி மாமூலம்
இன்னிலைசொற் காஞ்சியோ டேலாதி யென்பவே
கைந்நிலைய வாங்கீழ்க் கணக்கு'

என்னும் வெண்பாவா னறிக. இதில் 'நால்' என்பதனை 'ஐந்திணை' என்பதன் முன்னுங் கூட்டி நாலைந் திணை யெனக் கொள்ளவேண்டும். சிலர் இன்னிலையை விடுத்துக் கைந்நிலையை ஒன்றாக்குவர். வெண்பாவின் சொற்கிடக்கை முறை அதற்கேற்றதன்றென்க. சிலர் ஐந்திணையை ஐந்து நூலெனக் கொண்டு இன்னிலை, கைந்நிலை இரண்டனையும் ஒழித்தல் செய்வர். அவர், 'திணைமாலை' என்பதொரு நூல் பழையவுரைகளாற் கருதப்படுவ துண்டாகலின்

அதுவே ஐந்திணையுட் பிறிதொன்றாகு மென்பர். 'ஐந்தொகை' 'இன்னிலைய' 'மெய்ந்நிலைய' 'கைந்நிலை யோடாம்' 'நன்னிலையவாம்' என் றிங்ஙனம் பாட வேற்றுமையும் காட்டுவர்.

இனி, களவழி நாற்பது என்னும் இந்நூலையியற்றி னார் நல்லிசைப் புலவராகிய பொய்கையா ரென்பார். இவர் இது பாடியதன் காரணம் இந்நூலிறுதியில் இதன் பழைய உரையாளரால் எழுதப்பட்டிருக்கும் தொடரால் விளங்கும். அது, 'சோழன் செங்கணா னும் சேரமான் கணைக்காலிரும் பொறையும் (திருப்?) போர்ப் புறத்துப் பொருதுடைந்துழிச் சேரமான் கணைக்காலிரும் பொறையைப் பற்றிக்கொண்டு சோழன் செங்கணான் சிறை வைத்துழிப் பொய்கை யார் களம்பாடி வீடுகொண்ட களவழி நாற்பது முற்றிற்று' என்பது.

இச் செய்தி, கலிங்கத்துப்பரணி இராசபாரம் பரியத்தில்

'களவழிக் கவிதை பொய்கையுரை செய்யவுதியன்
கால்வழித் தளையை வெட்டியரா சிட்டவனும்'

என்றும், விக்கிரம சோழனுலாவில்

'மேதக்க பொய்கை கவிகொண்டு வில்லவனைப்
பாதத் தளைவிட்ட பார்த்திவனும்'

என்றும் குறிக்கப்பட்டுளது.

சோழனொருவன் ஓர் சேரமன்னனை வென்ற வெற்றிச் சிறப்பைப் பாடியதே களவழி நாற்பது என்பதற்கு இதன் கண்ணேயே சான்றுகள் உள்ளன. செய்யுள்தோறும் சோழனது வென்றி கூறப்படுதல் வெளிப்படை. அவன் 'செங்கண்மால்' 'செங்கட்சின மால்' என்று பல பாடல்களிற் குறிக்கப்படுதலின் அவனது பெயரும் பெறப்படுவதாயிற்று. 'கொங்கரையட்ட களத்து' என்றும், 'வஞ்சிக்கோ வட்ட களத்து' என்றும் வருதலின், வெல்லப்பட்டோன் சேரனென்பது போதருவதாயிற்று. 'காவிரி நாடன் கழுமலங் கொண்டநாள்' என்கையால் வென்று கொண்ட இடம் கழுமலம் என்பதாயிற்று.

புறநானூற்றிலே,

'குழவி யிறப்பினு மூன்றடி பிறப்பினும்
ஆளன் றென்று வாளிற் றப்பார்
தொடர்ப்படு ஞமலியி னிடர்ப்படுத் திரீஇய
கேளல் கேளிர் வேளாண் சிறுபதம்
மதுகை யின்றி வயிற்றுத்தீத் தணியத்
தாமிரந் துண்ணு மளவை
யீன்ம ரோவிவ் வுலகத் தானே' (செய்யுள் - எச)

என்னுஞ் செய்யுளின் கீழ் வரையப்பட்டுள்ள குறிப்பால், செங்கணானொடு பொருதான் சேரமான்கணைக்கா லிரும்பொறை யென்பது தெரிகின்றது. அது, 'சேரமான்கணைக்கா லிரும்பொறை சோழன் செங்கணானோடு போர்ப் புறத்துப் பொருது பற்றுக்கோட்

பட்டுக் குடவாயிற் கோட்டத்துச் சிறையிற் கிடந்து தண்ணீர் தாவென்று பெறாது பெயர்த்துப் பெற்றுக் கைக்கொண்டிருந்து உண்ணான் சொல்லித் துஞ்சிய பாட்டு' என்பது. 'குழவியிறப்பினும்' என்னும் இச் செய்யுள், தமிழ்நாவலர் சரிதையில்,

'சேரன் கணைக்கா லிரும்பொறை செங்கணாற் குணவாயிற் கோட்டத்துத் தளைப்பட்டபோது பொய் கையாருக் கெழுதி விடுத்த பாட்டு' என்னும் தலைப் பின் கீழ்க் காணப்படுகிறது. செய்யுளின் பின்னே, 'இது கேட்டுப் பொய்கையார் களவழி நாற்பது பாடச் செங்கணான் சிறைவிட் டரசளித்தான்' என்று குறிக்கப் பெற்றுளது. இங்ஙனம் இரு குறிப்பும் வேறுபடுவதன் காரணம் புலப்படவில்லை. இவ் விரண்டினுள்ளே புறநானூற்றுக் குறிப்பே வலியுடைய தென்று கொள்ளின், அது பரணி, உலா முதலிய வற்றுடன் முரணுமைப் பொருட்டு, துஞ்சினான் கணைக்கா லிரும்பொறையாகச் சிறைவீடு செய் தரச ளிக்கப்பட்டான் பிறனொரு சேரனவன் என்று கொள்ளவேண்டும். சேரமான்கோக்கோதைமார்பனைப் பொய்கையார் பாடிய இரண்டு பாட்டுக்கள் புறநானூற் றில் உள்ளன. நற்றிணையில் அவர் பாடிய பாட்டு ஒன்றும் அவனைக் குறிப்பிடுகின்றது. அவ்வேந்தன் கணைக்கா லிரும்பொறையின் வேறாகிச் சோழனாற் சிறைப்பட்டவனாயின், அவனை விடுவித்தற்குக் களவழி நாற்பது பாடப்பட்டதென்று கோடல் அமையும்.

இனி, சிலர் நல்லிசைப் புலவராகிய பொய்கை யாரையும், திருமாலடியாருள் ஒருவராகிய பொய்கை யாழ்வாரையும் ஒருவராகக்கொண் டுரைத்துப் போந் தனர். அது திரிபுணர்ச்சியின்பாற் பட்டதென்பதும், சங்கத்துச் சான்றோரை ஆழ்வாராக்குதற்கு ஒரு சிறிதும் இயைபின்றென்பதும் செந்தமிழ்ச் செல்வி இரண்டாஞ் சிலம்பினுள் 'பொய்கையார்' என்னும் தலைப்பின்கீழ் யானெழுதிய கட்டுரையா னறிக.

கடைச்சங்கப் புலவருள் ஒருவராகும் பொய்கை யாராற் பாடப்பட்ட இந்நூல் கி. பி. 250-ஆம் ஆண் டுக்குப் பிற்பட்டதாகா தென்பது ஒருதலை. களவழி கொண்ட சோழன் செங்கணானைக் கரிகாலனுக்கு முன் வைத்துக் கூறுகின்றது பரணி. உலாவானது கரி காலனை யடுத்துப் பின்வைத்தோதுகிறது. இவற் றுள் எது உண்மையாயினும் செங்கணான் கடைச் சங்கநாளில் விளங்கிய மன்னன் என்பதில் இழுக் கொன்று மில்லை. அவன் கழுமலங்கொண்டமை களவழியானும், வெண்ணியினும், அழுந்தையினும் எற்ற மன்னரை வெற்றிகொண்ட செய்தி திருமங்கை யாழ்வாரியற்றிய பெரிய திருமொழியிலுள்ள திரு நறையூர்ப் பதிகத்தானும் அறியப்படுகின்றன. இவ் வேந்தர் பெருமானே திருத்தொண்டர் புராணத்திற் கூறப்பட்ட சிவனடியார்களில் ஒருவராகிய கோச் செங்கட் சோழர் என்பர். திருவானைக்காவில் திரு வெண்ணாவற்கீழ் எழுந்தருளியுள்ள இறைவனை வழி பட்ட சிலந்தி கோச்செங்கட் சோழராகப் பிறந்த வர

லாற்றினைப் பெரியபுராணம் இனிது விளக்குகின்றது. திருநெறித்தமிழ் வேதமாகிய தேவாரம் முதலியவற்றி லும் இவ்வுண்மை விதந் தோதப்படுகின்றது. இவ் வரசர் பெருந்தகை சிவனார் மேவுந் திருக்கோயில்கள் பற்பல சமைத்த பரிசும் திருமுறைகளிற் பேசப்படு கின்றது. திருமங்கை யாழ்வாரும் 'இருக்கிலங்கு திருமொழிவா யெண்டோளீசற் கெழின்மாட மெழு பது செய் துலக மாண்ட-திருக்குலத்து வளச்சோ ழன்' என்று இதனைப் பாராட்டுவாராயினர். இவ்வா ற்றால் இம்மன்னரது பெருமை அளப்பரிய தொன்று தல் காண்க.

இனி, இந்நூலாசிரியர் பொய்கை யென்னும் நாட்டிற் பிறந்தமையால் இப்பெய ரெய்தினரென ஒரு சாரரும், பொய்கை யென்னும் ஊரிற் பிறந்த மையாலெனப் பிறிதொரு சாராரும் கூறுப. இவ்வா சிரியர் 'கானலந்தொண்டி அஃதெம்மூர்' என்று புறத் திலே கூறியிருப்பதனால் மேல்கடற் கரையிலுள்ள தொண்டி நகரம் இவரது பிறப்பிடம் என்று உணர லாகும். அன்றித் தம்பாற் பேரன்புடையனான சேர மானது பதியாதல் குறித்து அங்ஙனம் கூறினரென் னினும் அமையும்.

களவழி நாற்பது என்னும் இந்நூல் செங்கட் சோழரது போர்க்கள வென்றியைத் தனித்தெடுத் துக் கூறுதற் கெழுந்தது. 'கூதிர் வேனில்' என் னும் புறத்திணையியற் சூத்திரத்து 'ஏரோர் களவழி யன்றிக் களவழித்-தேரோர் தோற்றிய வென்றியும்'

என்பதனுல் களவழி இருவகைப்படும் என்க. இவற்றுள் முன்னது, உழுதொழிலாளர் விளையுட்காலத்துக் களத்தின்கட் செய்யுஞ் செய்கை; என்றது, நெற்கதிரைக் கொன்று களத்திற் குவித்துப் போர் அழித்து அதரிதிரித்துச் சுற்றத்தொடு நுகர்வதற்கு முன்னே கடவுட் பலிகொடுத்துப் பின்னர்ப் பரிசிலர் முகந்து கொள்ள வரிசையின் அளிப்பது. பின்னது, அரசர் போர்க்களத்துச் செய்யுஞ் செய்கை; என்றது, நாற்படையுங் கொன்று களத்திற் குவித்து எருதுகளிருக வாண்மடலோச்சி அதரிதிரித்து......அட்டகூழ்ப்பலியைப் பலிகொடுத்து எஞ்சிநின்ற யானை குதிரைகளையும், ஆண்டுப்பெற்றன பலவற்றையும் பரிசிலர் முகந்து கொள்ளக் கொடுத்தல். களவழி-களத்தினிடம்; களத்திடத்து நிகழ்ச்சியைப் பாடும் செய்யுளைக் களவழி யென்றது ஆகுபெயர். பிற்கூறிய களவழிச் செய்யுளைப் புலவர் தேரேறிவந்து பாடுவரென்ப. இவ்வாற்ருல் இதன் இலக்கணம் ஓர்ந்து கொள்க.

இந்நூலின் கண்ணே யானைப்போர் மிகுத்துக் கூறப்படுகின்றது. திருகார்த்திகைத் திருவிழா குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நூலானது சொற்செறிவும், பொருட் பொலிவும் வாய்ந்த பாக்களாலாயது. பழைய உரையாசிரியர்களால் தொல்காப்பியவுரை முதலியவற்றில் மேற்கோளாக எடுத்துக்காட்டப் பெற்ற பெருமையினையுடையது. இதிலுள்ள ஒவ்வொரு வெண்பாவினும் பொருட்கேற்ற பெற்றி இவ்

வாசிரியர் அமைத்திருக்கும் உவமைகள் கற்போர்க்குக் கழிபேரின்பம் விளைப்பன.

இந்நூற்குப் பழையவுரை யொன்றுண்டு. அது செய்யுட் பொருளைப் பொழிப்பாக வெடுத்துரைப்பது; விசேடக்குறிப்பு யாதும் கொண்டிராதது. மற்று இதற்குச் சோடசாவதானம் சுப்பராயச் செட்டியாரவர்களால் பதப்பொருளும், இலக்கணக் குறிப்புக்களுமாக எழுதப் பெற்ற உரையொன்றுண்டு. அதிலுள்ள இலக்கணக் குறிப்புக்கள் பெரும்பாலும் இக்காலத்துக்கு வேண்டப் பெறுதனவாயும், வழூவுள்ளனவாயும் தோற்றின; பதப்பொருளும் பலவிடத்துத் தவறுனபாடத்தின் மேலெழூந்தும், மூலத்தொடு மாறுபட்டும் வழூவிருந்தமை புலனாயிற்று. இவ்வேதுக்களாற்றான் நல்லிசைப் புலவர் செய்யுட்கு உரைகாணுந்திறன் ஒரு சிறிதும் வாய்க்கப்பெறுதயானும் இதற்கோர் உரையெழுதுமாறு நேர்ந்தது. என் சிற்றறிவிற் கெட்டியவாறு பழைய பொழிப்புரையை முற்றிலும் தழுவிப் பதப் பொருள் கூறியும், இன்றியமையாத மேற்கோள்களும், இலக்கணங்களும் காட்டியும் இவ்வுரையினை வகுத்தமைக்கலானேன். பல சுவடிகள் பார்த்துப் பாடவேற்றுமையுங் காட்டப் பெற்றுளது.

நம் தாய் மொழியாய அமிழ்தினு மினிய தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சி கருதி அரிய தொண்டுகள் பல ஆற்றிவரும் திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய சைவசித்

தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தினரின் விருப்பமும், தூண்டுதலுமே என்னைக்கொண்டு இதனை இங்ஙனம் செய்வித்தன. இதிற் காணப்படும் பிழைகளைப் பொறுத்தருளுமாறு அறிஞர்களை வேண்டிக் கொள்ளுகின்றேன்.

இங்ஙனம்

ந. மு. வேங்கடசாமி.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொய்கையார்

இயற்றிய

களவழி நாற்பது

க. நாண்ஞாயி றுற்ற செருவிற்கு வீழ்ந்தவர்
வாண்மாய் குருதி களிறுழக்கத்-தாண்மாய்ந்து
*முன்பக லெல்லாங் குழம்பாகிப் †பின்பகற்
றுப்புத் துகளிற் கெழூஉம் புனனாடன்
றப்பியா ரட்ட களத்து.

(பதவுரை) புனல்நாடன்-நீர் நாட்டையுடைய செங்கட் சோழன், தப்பியார் - பிழைசெய்தவரை, அட்ட-கொன்ற, களத்து-போர்க்களத்தில், நாள்ஞாயிறு - ஞாயிறுதோன்றிய காலைப்பொழுதில், உற்ற - வந்தடைந்த, செருவிற்கு - போரில், வீழ்ந்தவர்-பட்டவருடைய, வாள்மாய்-வாளழுந்து தலா லொழுகும், குருதி - உதிரத்தை, களிறு உழக்க-யானைகள் கலக்க, தாள் - (அவற்றின்) காலாலே, மாய்ந்து - சுருங்கி, முன்பகல் எல்லாம் - முற்பகற்பொழுதெல்லாம், குழம்புஆகி-சேருகி, பின்பகல் - பிற்பகற்பொழுதில், துப்பு துகளில்-பவளத் துகள்போல, கெழூஉம் - (விசும்பெங்கும்) பரந்து செறியாநிற்கும் எ-று.

---

*முற்பகல் என்றும் பாடம். †பிற்பகல் என்றும் பாடம்

நாள் என்பது பகலின் முற்கூறாகிய காலைப்பொழுதைக் குறிக்கும். இதனை, நாணிழல், நாளங்காடி என்பவற்றால் அறிக. குருதிமாய்ந்து குழம்பாகிக் கெழூஉம் என முடிக்க. செருவிற்கு - வேற்றுமை மயக்கம். வாண்மாய்-மறைதல் என்னும் பொருட்டாய மாய்தல் என்பதன் முதனிலை அழுந்தும் என்னும் பொருளில் வந்தது. கெழூஉம்-செய்யுளிசை கெட்டவழி வந்த அளபெடை. தப்பியார்-வினையாலணையும் பெயர்; தப்பு-பகுதி, இன் இடைநிலை ஈறு கெட்டது. (க)

உ. ஞாட்பினு ளெஞ்சிய ஞாலஞ்சேர் யானைக்கீழ்ப்
போர்ப்பி லிடிமுரசி னூடுபோ மொண்குருதி
கார்ப்பெயல் பெய்தபிற் செங்குளக் கோட்டுக்கீழ்
நீர்த்தூம்பு நீருமிழ்வ போன்ற புனனாடன்
ஆர்த்தம ரட்ட களத்து.

(பதவுரை) புனல் நாடன்-நீர் நாட்டையுடைய செங்கட் சோழன், ஆர்த்து - குணலையிட்டு, அமர் - போரில், அட்ட-கொன்ற, களத்து-போர்க்களத்தில், ஞாட்பின்உள் - படையின்கண், எஞ்சிய - ஒழிந்த, ஞாலஞ்சேர் - நிலத்திற்சேர்ந்த, யானைகீழ் - யானைகளின்கீழ் (கிடந்த), போர்ப்புஇல் - மேற்போர்வையில்லாத, இடி-இடிபோன் றொலிக்கும், முரசின் ஊடுபோம்-முரசத்தினூடு செல்லும், ஒள் குருதி-ஒள்ளிய உதிரம், கார்பெயல் பெய்தபின்-கார்காலத்து மழை பெய்தபின்பு, செங்குளம்-செங்குளத்தினது, கோடுகீழ்-கரையின்கீழுள்ள, நீர் தூம்பு-மதகுகள், நீர் உமிழ்வ - நீருமிழ்தலை, போன்ற-ஒத்தன எ-று.

செங்குளம்-செம்மண்ணாற் சிவந்த நீரையுடைய குளம். பொருளின்கண் உள்ள குருதி யென்னும் பெயருக்கேற்ப

உவமைக்கண் உமிழ்தலையுடைய நீர் என மாற்றுக. கார்-பருவத்திற்கு இருமடியாகுபெயர். போன்ற - போல் என்னும் இடைச்சொல்லடியாகப் பிறந்த வினைமுற்று. (உ)

ரு. ஒழுக்குங் குருதி யுழக்கித் தளர்வா
ரிழுக்குங் களிற்றுக்கோ *டூன்றி யெழுவர்
மழைக்குரன் மாமுரசின் மல்குநீர் நாடன்
பிழைத்தாரை யட்ட களத்து.

(பதவுரை) மலழகுரல் - மேகத்தின் முழக்கம் போலும் முழக்கத்தையுடைய, மாமுரசின் - பெரிய முரசினையுடைய, மல்குநீர்நாடன் - நிறைந்த நீரினையுடைய நாட்டினையுடையனாகிய செங்கட்சோழன், பிழைத்தாரை - தப்பினவரை, அட்ட - கொன்ற, களத்து - போர்க்களத்தில், ஒழுக்கும் குருதி-புக்காரை ஒழுகச்செய்யுங் குருதியை, உழக்கி-கலக்கி, தளர்வார்- (அதனைக் கடக்கலாற்றாது) தளர்ச்சி யுறுவார், இழுக்கும்-மறிந்துகிடக்கின்ற, களிற்றுக்கோடு-யானையின் கொம்புகளை, ஊன்றி எழுவர்-ஊன்றுகோலாகக் கொண்டு எழா நிற்பர் எ-று.

ஒழுக்கும்-ஒழுகும் என்பதன் பிறவினை; ஒழுகல்-கால் தளர்ந்து செல்லுதல்; இதனை, 'பரங்குன்றினிற் பாய்புனல் யாமொழுக' என்னும் கோவையாரால் உணர்க. இழுக்குதல் - தவறுதல்; ஆவது வெட்டுண்டு கிடத்தல். முரசினையுடைய நாடன் என்றும், தளர்வார் ஊன்றி யெழுவர் என்றுங் கூட்டுக. (ரு)

---

* எழூஉம் என்றும் பாடம்.

௪. உருவக் கடுந்தேர் முருக்கிமற் றத்தேர்ப்
பரிதி சுமந்தெழுந்த யானை - யிருவிசும்பிற்
செல்சுடர் சேர்ந்த மலைபோன்ற செங்கண்மால்
புல்லாரை யட்ட களத்து.

(பதவுரை) செங்கண்மால் - செங்கட்சோழன், புல்லாரை - பகைவரை, அட்டகளத்து - கொன்றபோர்க்களத்தில், உருவக்கடுந்தேர்-அஞ்சத்தக்க கடியதேரை, முருக்கி-சிதைத்து, அ தேர் பரிதி - அந்தத் தேரினுருளினை, சுமந்து எழுந்த யானை - சுமந்தெழுந்த யானைகள், இருவிசும்பு இல்-பெரிய வானத்தில், செல்சுடர் - செல்லுகின்ற ஞாயிறு, சேர்ந்த மலைபோன்ற-அடைந்த மலையை யொத்தன எ-று.

உரு என்னும் உரிச்சொல் ஈறு திரிந்தது. இஃது அச்சம் என்னும் பொருட்டாதலை 'உருவுட்காகும்' என்பதனால் அறிக. மற்று - அசைநிலை. பரிதி - இது பருதியெனவும் வழங்கும். பருதி-வட்டம்; தேருருளை வட்டமுடைமையின் பருதி யெனப்பட்டது; 'சுரம் பலகடவும் சுரைவாய்ப்பருதி' என்னும் பதிற்றுப்பத்தும், அதன் உரையும் நோக்குக. சுடர் - ஆகுபெயர். போன்ற - அன்பெறாத அகரவீற்றுப் பலவறிசொல். திருமாலின் வழியில் வந்தமையால் சோழனுக்கு 'மால்' என்பது ஒரு பெயர்; பெரும்பாணாற்றில் 'முந்நீர்வண்ணன் புறங்கடை' என வருவது காண்க. (௪)

ரு. தெரிகணை யெஃகந் திறந்தவா யெல்லாங்
குருதி படிந்துண்ட காக - முருவிழந்து
குக்கிற் புறத்த சிரல்வாய செங்கண்மா
றப்பியா ரட்ட களத்து.

(பதவுரை) செங்கண்மால் - செங்கட்சோழன், தப்பியார் - பிழைத்தாரை, அட்டகளத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில், தெரிகணை - ஆராய்ந்த அம்புகளாலும், எஃகம் - வேல்களாலும், திறந்த - திறக்கப்பட்ட, எல்லாவாய் (உம்) - எல்லாப் புண்களின் வாய்களினின்றும், குருதிபடிந்து - (ஒழுகும்) உதிரத்திற் படிந்து, உண்ட காகம் - (அவ்வுதிரத்தை) உண்ட காகங்கள், உரு இழந்து - (தம்முடைய) நிறத்தையிழந்து, குக்கில் புறத்த - செம்போத்தின் புறத்தையுடையவாகி, சிரல்வாய - சிச்சிலிக் குருவிபோன்ற வாயையுடையவாயின எ-று.

வாயெல்லாம் என்பதனை எல்லாவாயும் என மாற்றுக. உண்ட என்பது பொதுவினையாதலை 'உண்ணு நீரூட்டிவா' என்னும் குறிஞ்சிக்கலி யானும் அறிக. குக்கில் - செம்போத்தாதலை 'குக்கில் செம்போத்துச் சகோரமு மதற்கே' என்னும் பிங்கலந்தையான் அறிக. சிரல் - சிச்சிலி, மீன்கொத்துக்குருவி; 'புலவுக்கய லெடுத்த பொன்வாய் மணிச்சிரல்' என்பது சிறுபாண். (௫)

௬. நாலாற் றிசையும் பிணம்பிறங்க யானை
யடுக்குபு வேற்றிக் கிடந்த - விடித்தூறி
யங்கண் விசும்பி னுருமெறிந் தெங்கும்
பெருமலைத் *தூறெறிந் தற்றே யருமணிப்
பூணேந் தெழின்மார் பியறிண்டேர்ச் செம்பியன்றெவ்
வேந்தரை யட்ட களத்து.

(பதவுரை) அருமணி - (பெறுதற்கு) அரிய மணிகள் (அழுத்திய), பூண் ஏந்து - அணிகலத்தை யேந்திய, எழில் - எழுச்சியையுடைய, மார்பு - மார்பையும், இயல் - நடத்

* தூவெறிந்து என்றும் பாடம்.

தலையுடைய, திண் தேர் - வலிய தேரையுமுடைய, செம்பியன் - செங்கட்சோழன், தெவ்வேந்தரை - பகையரசரை, அட்டகளத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில், நால் நால் திசையும்-பலதிசைகளிலும், பிணம் பிறங்க-பிணங்கள்மிக, யானை அடுக்குபு - யானைக ளடுக்கப்பட்டு, ஏற்றிக்கிடந்த - உயர்ந்து கிடந்தன, இடித்து உரறி-இடித்துமுழங்கி, அம்கண்-அழகிய இடத்தையுடைய, விசும்பின் - வானத்தினின்று, உரும் எறிந்து - இடிவீழ்ந்து, எங்கும் - எவ்விடத்துமுள்ள, பெரு மலை - பெரியமலைகளை, தூறு - தொடக்கு (அற), எறிந்தால் அற்று-எறிந்தாற்போலும் எ-று.

நாலுநால்-பன்மை குறித்தது; எட்டு எனினும் அமையும். அடுக்குபு வேற்றி-உயிர்வர உகரம் கெடாது நின்றது; 'அடித் தடித்து வக்காரம்' என்புழிப்போல. இயல்திண்டேர் என்புழி இயல் இப் பொருட்டாதலை 'இயறேர்க்குட்டுவன்' என்னும் சிறுபாண் உரையா லறிக. (சா)

எ. அஞ்சனக் குன்றேய்க்கும் யானை யமருழக்கி
யிங்கு லிகக்குன்றே போற்றோன் றுஞ்-செங்கண்
வரிவரால் மீன்பிறழுங் காவிரி நாடன்
பொருநரை யட்ட களத்து.

(பதவுரை) செம்கண் - சிவந்தகண்களையும், வரி - வரிகளையுமுடைய, வரால்மீன் பிறழும்-வரால்மீன்கள் பிறழா நிற்கும், காவிரிநாடன் - காவிரிநாட்டையுடைய செங்கட் சோழன், பொருநரை - (தன்னோடு) போர்செய்வாரை, அட்டகளத்து-கொன்ற போர்க்களத்தில், அஞ்சனம்குன்று-நீலமலையை, எய்க்கும்-ஒத்துத்தோன்றும், யானை-யானைகள், அமர்உழக்கி-போரின்கட் கலக்கி, இங்குலிகம் குன்றுபோல்-

சாதிலிங்க மலையைப்போல, தோன்றும் - சிவந்து தோன்றா நிற்கும் எ-று.

ஏய்க்கும்-உவமச்சொல். மீன் - இத் தமிழ்ச் சொல்லை வடநூலார் மீனம் எனத் திரித்து வழங்குவர். (எ)

அ. யானைமேல் யானை நெரிதர வாளுது
கண்ணேர் கடுங்கணை *மெய்ம்மாய்ப்ப-வெவ்வாயு
மெண்ணருங் குன்றிற் குரீஇயினம் போன்றவே
பண்ணு ரிடிமுரசிற் பாய்புன னீர்நாட
னண்ணுரை யட்ட களத்து.

(பதவுரை) பண்ஆர் - ஒப்பனையமைந்த, இடிமுரசு இன்-இடிக்கு முரசினையுடைய, பாய்புனல் - பாய்ந்துசெல்லும் நீரினையுடைய, நீர்நாடன் - காவிரிநாட்டை யுடையோன், நண்ணுரை-பகைவரை, அட்டகளத்து-கொன்ற போர்க்களத்தில், யானைமேல் யானை நெரிதர-யானைகள் மேல் யானைகள் சாய, ஆளுது-நீங்காமல், கண்நேர் - (மகளிரின்) கண்களை யொக்கும், கடுங்கணை-கடிய அம்புகள், எ வாய் உம்-எவ்விடத்தும் (பாய்ந்து), மெய்மாய்ப்ப - (அவற்றின்) உடலைமறைத்தலால் (அவை), எண் அரு - அளவில்லாத, குன்றில்-மலைகளில், குரீஇ இனம்-குருவியின் கூட்டங்கள் மொய்த்திருப்பவற்றை, போன்ற - ஒத்தன எ-று.

மாய்ப்ப-மறைக்க; இஃது இப்பொருட்டாதலை 'களிறு மாய்க்குங் கதிர்க்கழனி' என்னும் **மதுரைக் காஞ்சியடி உரையா** னறிக. குரீஇ - இயற்கை யளபெடை. முரசினை யொக்கும் பாய்புனல் என உவமையாக்கலும் ஒன்று. (அ)

---

* மெய்ம்மறைப்ப என்றும் பாடம்.

கூ. மேலோரைக் கீழோர் குறுகிக் குறைத்திட்ட
காலார்சோ டற்ற கழற்கா *லிருங்கட
லூணில் சுறபிறழ்வ போன்ற புனனாடன்
னேராரை யட்ட களத்து.

(பதவுரை) புனல்நாடன் - நீர்நாட்டையுடைய செங்கட் சோழன், நேராரை - பகைவரை, அட்டகளத்து-கொன்ற போர்க்களத்தில், மேலோரை-(குதிரை முதலாயினவற்றின்) மேலிருந்தவரை, கீழோர்-கீழ்நின்ற காலாட்கள், குறுகி-சென்றுசார்ந்து, குறைத்திட்ட - துணித்த, கால் ஆர் சோடு-காற்கிட்ட அரணத்தோடு, அற்ற - அறுபட்ட, கழல்கால்-வீரக்கழ லணிந்த கால்கள், இருங்கடல் - பெரிய கடலுள், ஊண் இல் - இரையில்லாத, சுறபிறழ்வ போன்ற-சுறாமீன்கள் பிறழ்வனவற்றை யொத்தன எ-று.

சோடு - சுவடு என்பதன் மரூஉ; அரணம் என்பது பொருள். அரணம் - செருப்பு. சுற-இது 'குறியதனிறுதிச் சினைகெட' என்னுஞ் சூத்திரத்து இலேசானே ஆகாரங் குறுகி உகரம் பெறாது நின்றது. நீலச்சுறா என்னும் பாடத்திற்குக் கரிய சுறாமீன்கள் என்று பொருள் கொள்க. (கூ)

0. பல்கணை யெவ்வாயும் பாய்தலிற் செல்கலா
தொல்கி யுயங்குங் களிறெல்லாந்-தொல்சிறப்பிற்
செவ்வலங் குன்றம்போற் றோன்றும் புனனாடன்
றெவ்வரை யட்ட களத்து.

(பதவுரை) புனல்நாடன் - நீர் நாட்டையுடைய செங்கட்சோழன், தெவ்வரை - பகைவரை, அட்டகளத்து -

---

* இருங்கடலுணீலச்சுறாப்பிறழ்வ என்றும் பாடம்.

கொன்ற போர்க்களத்தில், பல்கணை-பலஅம்புகளும், எ வாய் உம்-எவ்வுறுப்பிலும், பாய்தல்இன்-பாய்தலால், செல்கலாது-செல்லமாட்டாது, ஒல்கி - தளர்ந்து, உயங்கும் - வருந்தும், களிறுஎல்லாம் - யானைகளெல்லாம், தொல் சிறப்பு இன்-தொன்றுதொட்டு வருஞ் சிறப்பினையுடைய, செவ்வல்குன்றம்போல் - தாதுமலை போல, தோன்றும் - தோன்றா நிற்கும் எ-று.

செல்கலாது - வினையெச்சம்; குவ்வும் அல்லும் சாரியைகள். செவ்வல் - பண்புப்பெயர். அம்-சாரியை. தாதுமலை-சிந்தூரமலை. 'இங்குலிகக்குன்றே போற்றோன்றும்' என முன் வந்தமையும் காண்க. (ய)

கக. கழுமிய ஞாட்பி னுண் *மைந்திகந்தா ரிட்ட
வொழிமுரச மொண்குருதி யாடித்-தொழின்மடிந்து
கண்காணா யானை யுதைப்ப விழுமென
மங்குன் மழையி னதிரு மதிராப்போர்ச்
செங்கண்மா லட்ட களத்து.

(பதவுரை) அதிரா போர் - கலங்குதலில்லாத போரையுடைய, செங்கண்மால் - செங்கட்சோழன், அட்டகளத்து-கொன்ற போர்க்களத்தில், கழுமிய - நெருங்கிய, ஞாட்பின் உள்-போரில், மைந்து இகந்தார்-வலியிழந்தவர்கள், இட்ட-போகவிட்ட, ஒழிமுரசம் - ஒழிந்தமுரசம், ஒள் குருதி - ஒள்ளிய வுதிரத்தில், ஆடி - படிந்து, தொழில் மடிந்து - (தம்) தொழிலைத் தவிர்ந்து, கண்காணா - (படைகளா லூறுபட்டு) கட்புலனிழந்த, யானை உதைப்ப - யானைகளுதைத்தலால், மங்குல் மழையின் - மேகம்போல, இழும் என அதிரும் - இழுமென முழங்கா நிற்கும் எ-று.

*மைந்திழந்தாரிட்ட என்றும் பாடம்.

முரசம் ஆடிமடிந்து முழங்கும்என வினைமுடிவு செய்க. மங்குல் மழை - 'ஒருபொரு ளிருசொற்பிரிவில வரையார்' என்பதனுல் ஒருபொருண்மேல் வந்தன. அதிரா-கலங்காத, நடுங்காத; 'அதிர்வும் விதிர்ப்பும் நடுக்கஞ் செய்யும்' என்பது காண்க. (கக)

கஉ. ஓவாக் கணைபாய வொல்கி யெழில்வேழந்
தீவாய்க் குருதி யிழிதலாற் செந்தலைப்
பூவலங் குன்றம் புயற்கேற்ற போன்றவே
காவிரி நாடன் கடாஅய்க் கடிதாகக்
கூடாரை யட்ட களத்து.

(பதவுரை) காவிரி நாடன் - காவிரி நாட்டையுடைய செங்கட்சோழன், கடாய் - படையைச் செலுத்தி, கடிது ஆக - விரைந்து, கூடாரை - பகைவரை, அட்டகளத்து- கொன்ற போர்க்களத்தில், ஓவா-இடைவிடாமல், கணைபாய- அம்புகள் தைக்க, எழில்வேழம் - எழுச்சியையுடைய யானைகள், ஒல்கி-தளர்ந்து, தீவாய்-தீயின் நிறம்பொருந்திய, குருதி இழிதலால்-உதிரத்தை யொழுக்குதலால், செம்தலை-சிவந்த இடத்தையுடைய, பூவல் குன்றம்-செம்மண் மலைகள், புயற்கு ஏற்ற போன்ற - மழைக்கு எதிர்ந்தன ஒத்தன எ-று.

செம்மண்மலையிற் பெய்த மழை செந்நீரா யொழுகுமாதலின் உடல்முழுதும் குருதியை யொழுகவிடும் யானைகள் அம்மலைகளை யொக்கும் என்ருர். தீவாய் என்பதனைக் கணையோடு இயைப்பினும் அமையும். இழிதல் பிறவினையாயிற்று. பூவல் - செம்மண்; "பூவலூட்டிய புனைமாண்பந்தர்க் - காவற் சிற்றிற் கடிமனைப்படுத்து" எனச் சிலப்பதிகாரத்து வருவது காண்க. அம்-சாரியை. (கஉ)

கரு. நிரைகதிர் நீளெஃக நீட்டி வயவர்
வரைபுரை யானைக்கை நூற-வரைமே
லுருமெறி பாம்பிற் புரளுஞ் செருமொய்ம்பிற்
சேஎய்பொரு தட்ட களத்து.

(பதவுரை) செருமொய்ம்புஇன்-போர்வலியையுடைய, சேய் - செங்கட்சோழன், பொருது அட்ட - போர்செய்து கொன்ற, களத்து - போர்க்களத்தில், நிரை கதிர்-நிரைத்த வொளியினையுடைய, நீள் எஃகம் - நீண்ட வாளை, நீட்டி-பின்னேவாங்கி, வயவர் - வீரர்கள், வரைபுரை - மலையை யொத்த, யானை கை-யானைகளின்கைகளை, நூற - துணிக்க, வரைமேல்-மலையின்மேல், உரும் எறி - இடிவிழுந்த, பாம்பு இன் - பாம்பைப்போல, புரளும் - புரளாநிற்கும் எ-று.

பாம்பு உருமெறியப்பட்டு மலைமேனின்றும் விழுந்து புரளுமாறுபோலக் கையும் வாளெறியப்பட்டு யானையினின்றும் விழுந்து புராளாநிற்கும் என்க. எஃகம் வாளினையும், நீட்டல் பின்வாங்கலையுங் குறித்து நின்றன. எறி-என்னும் பெயரெச்ச முதனிலை பாம்பென்னும் செயப்படுபொருட் பெயர் கொண்டது. (கரு)

கச. கவளங்கொள் யானையின் *கைதுணிக்கப் பட்டுப்
பவளஞ் சொரிதரு பைபோற் †றிவளொளிய
வொண்செங் குருதி யுமிழும் புனனாடன்
கொங்கரை யட்ட களத்து.

(பதவுரை) புனல் நாடன்-நீர் நாட்டையுடைய செங்கட்சோழன், கொங்கரை-கொங்குநாட்டவரை, அட்டகளத்து-கொன்ற போர்க்களத்தில், கவளம் கொள் - கவளத்தைக் கொள்ளும், யானை கை - யானைகள் (தம்) துதிக்கைகள், துணிக்கப்பட்டு - துண்டு படுத்தப்பட்டு, பவளம் சொரி

---

* கைகடுணிக்க என்றும், †திகழொளிய என்றும் பாடம்

தரு - பவளத்தைச் சொரியாநின்ற, பைபோல் - பையைப் போல, திவள்ஒளிய-விளங்கும் ஒளியையுடைய, ஒள்-ஒள்ளிய, செம்குருதி - சிவந்த வுதிரத்தை, உமிழும் - உமிழா நிற்கும் எ-று.

கவளம்-யானையுணவு; 'கல்லாவிளைஞர் கவளங்கைப்ப' 'வாங்குங்கவளத்து' என்பன காண்க. இன்-சாரியை. (கச)

கரு. கொல்யானை பாயக் குடைமுருக்கி யெவ்வாயும்
புக்கவா யெல்லாம் பிணம்பிறங்கத்- தச்சன்
வினைபடு பள்ளியிற் றோன்றுமே செங்கட்
சினமால் பொருத களத்து.

(பதவுரை) சினம்-கோபத்தையுடைய, செங்கண்மால் - செங்கட்சோழன், பொருத களத்து-போர்செய்த களத்தில், எ வாய் உம் - எவ்விடத்தும், குடை முருக்கி - குடைகளை யழித்து, கொல் யானை - கொல்லும் யானைகள், பாய - பாய்தலால், புக்க வாய்எல்லாம்-அவ் யானைகள் புகுந்த இடமெல்லாம், பிணம் பிறங்க - பிணங்கள் விளங்க, தச்சன் - தச்சனால், வினைபடு - வினைசெய்யப்படும், பள்ளியில்- இடங்கள்போல, தோன்றும்-தோன்றா நிற்கும் எ-று.

பள்ளி - இடமென்னும் பொருளாதலைத் தொல்காப்பியத்தே 'சொல்லிய பள்ளி' என வருதலா னறிக. தச்சன்-மாவினைஞன்; 'மரங்கொல்தச்சர்', 'தச்சச்சிறார்' என்பன காண்க. (கரு)

கசு. பரும வினமாக் கடவித் தெரிமறவ
ரூக்கி யெடுத்த வரவத்தி னூர்ப்பஞ்சாக்
குஞ்சரக் கும்பத்துப் பாய்வன குன்றிவரும்
வேங்கை யிரும்புலி போன்ற புனனாடன்
வேந்தரை யட்ட களத்து.

(பதவுரை) புனல்நாடன்-நீர் நாட்டையுடைய செங்கட் சோழன், வேந்தரை - பகை மன்னரை, அட்டகளத்து- கொன்ற போர்க்களத்தில், பருமம் - கல்லணையையுடைய, இனம் மா - திரண்ட குதிரைகள், தெரி மறவர் - விளங்கிய வீரத்தினையுடையரால், கடவி - நடத்தப்பட்டு, ஊக்கி - மன வெழுச்சி மிக்கு, எடுத்த - எழுப்பப்பட்ட, அரவத்தின் ஆர்ப்பு - மிக்க ஆரவாரத்தை, அஞ்சா - அஞ்சாத, குஞ்சரம்- யானைகளின், கும்பத்து - மத்தகத்தில், பாய்வன - பாய்கின் றவை, குன்று - மலையின்கண், இவரும்-பாய்கின்ற, இரு - பெரிய, வேங்கை புலி - வேங்கையாகிய புலியை, போன்ற- ஒத்தன எ - று.

பருமம், பண், கல்லணை என்பன ஒரு பொருட் சொற் கள். கடவி - செயப்பாட்டு வினையெச்சம். மறவர் கடவி என மாற்றுக. கடவப்பட்டு ஊக்கிப் பாய்வன என்க; யானைக்கு அடையாக்கி அஞ்சா என்பதனோடு முடிப்பினும் அமையும். (கசு)

கஎ. ஆர்ப்பெழுந்த ஞாட்பினு ளாளா ளெதிர்த்தோடித்
தாக்கி யெறிதர வீழ்தரு மொண்குருதி [னவே
கார்த்திகைச்சாற்றிற் கழி*விளக்கைப் போன்ற
போர்க்கொடித் தானைப் பொருபுன னீர்நாட
ஞார்த்தம ரட்ட களத்து.

(பதவுரை) போர்-போர்க்குரிய, கொடி-கொடியினை யுடைய, தானை-படையினை உடையனுன, பொரு-மோது கின்ற, புனல் - நீரினையுடைய, நீர்நாடன் - காவிரி நாட்டை யுடைய செங்கட்சோழன், ஆர்த்து - ஆரவாரித்து, அமர் -

* விளக்குப்போன்றனவே என்றும் பாடம்.

போரில், அட்ட-(பகைவரைக்) கொன்ற, களத்து-களத்தில், ஆர்ப்பு எழுந்த-ஆரவாரமிகுந்த, ஞாட்பின் உள்-போரின்கண், ஆள்ஆள் - ஆளும் ஆளும், எதிர்த்து ஓடி - எதிர்சென்றோடி, தாக்கி-பொருது, எறிதர-(படைகளை) வீசுதலால், வீழ்தரும்-சொரியாநின்ற, ஒள் குருதி - ஒள்ளிய வுதிரம், கார்த்திகை சாறுஇல் - கார்த்திகை விழாவில், கழி விளக்கை-மிக்கவிளக்கினை, போன்றன - ஒத்தன எ - று.

சாறு - விழா; இதனைச் ' சாறுதலைக்கொண்டென ' என்னும் புறப்பாட்டானும், ' சாறயர்களத்து ' என்னும் முருகாற்றுப்படையானும் அறிக. கார்த்திகை நாளில் நிரை நிரையாக விளக்கிட்டு விழாக்கொண்டாடும் வழக்கம் மிக்கிருந்தது. இதனை ' குறுமுயன்மறுநிறங்கிளர மதிநிறைந், தறுமீன்சேருமகலிருணடுநாண், மறுகுவிளக்குறுத்துமாலை தூக்கிப், பழவிறன் மூதூர்ப்பலருடன்றுவன்றிய, விழவுடனயர வருகதிலம்ம' என்னும் அகப்பாட்டானறிக. 'துளக்கில் கபாலீச்சரத்தான் றொல்கார்த்திகைநாள் ....விளக்கீடு காணுதேபோதியோ பூம்பாவாய்' என்பது திருநெறித்தமிழ்மறை. கார்த்திகைக்கு மலையில் விளக்கிடுவது 'குன்றிற் கார்த்திகை விளக்கிட்டன்ன' என்று சீந்தாமணியிற் கூறப்பெற்றுளது. (கஎ)

கஅ. நளிந்த கடலுட் டிமிறிரை போலெங்கும்
விளிந்தார் பிணங்குருதி யீர்க்குந்-தெளிந்து
*தடற்றிடங் கொள்வாட் டளையவிழுந் தார்ச்சே
யுடற்றியா ரட்ட களத்து.

(பதவுரை) தெளிந்து - விளங்கி, தடறு - உறையினது, இடம்கொள் - இடத்தினைக்கொண்ட, வாள் - வாளையும்,

---

* தடற்றிலங்கொள்வாள் என்றும் பாடம்.

தளை அவிழும் - கட்டவிழ்ந்த, தார் - மாலையையுமுடைய, சேய் - செங்கட் சோழன், உடற்றியார் - சினமூட்டியபகைவரை, அட்ட - கொன்ற, களத்து - போர்க்களத்தில், நளிந்த-நீர்செறிந்த, கடல்உள் - கடலில், திமில் - தோணியையும், திரை - அலையையும், போல் - போல, எங்கும் - எவ்விடத்தும், விளிந்தார் - பட்டாருடைய, பிணம் - பிணக்குப்பையை, குருதி ஈர்க்கும் - உதிரவெள்ளம் இழுத்துச்செல்லாநிற்கும் எ-று.

'தடற்றிலங்கொள்வாள்' என்னும் பாடத்திற்கு உறையில் விளங்குகின்ற ஒள்ளியவாள் என்று பொருளுரைக்க. நளிந்த-நளியென்னும் உரிச்சொல்லடியாக வந்த பெயரெச்சம்; நீர்மிக்க எனினுமாம்; நளியென்பது பெருமையும், செறிவுமாதல் தோல்காப்பியத்தா னறிக. (கஅ)

கசு. இடைமருப்பின் விட்டெறிந்த *வெஃகங்கான் மூழ்கிக்
கடைமணி காண்வரத் †தோற்றி-நடைமெலிந்து
முக்கோட்ட போன்ற களிறெல்லா நீர்நாடன்
புக்கம ரட்ட களத்து.

(பதவுரை) நீர்நாடன் - நீர்நாட்டையுடைய செங்கட் சோழன், அமர்புக்கு - போரிற்புகுந்து, அட்டகளத்து-(பகைவரைக்) - கொன்ற போர்க்களத்தில், மருப்பின் இடை - (யானைகளின்) கொம்பினடுவே, விட்டெறிந்த எஃகம் - விட்டெறிந்தவேல், கால்மூழ்கி - காம்புகுளித்தலால், கடைமணி-(அவ்வேலின்) கடைமணி, காண்வர - விளங்க, களிறு எல்லாம் - யானைகளெல்லாம், தோற்றி - தோன்றி, நடைமெலிந்து - நடைதளர்ந்து, மு கோட்டபோன்ற - மூன்று கொம்புகளையுடைய யானைகளை யொத்தன எ - று.

---

* எஃகங்காழ் என்றும் பாடம். †தோன்றி என்றும் பாடம்.

காழ் என்பதே சிறந்த பாடம். காழ் - காம்பு. மூழ்க லான் என்பது மூழ்கியெனத் திரிந்து நின்றது. மூக் கோட்ட - இது குறிப்பு வினைப்பெயர். (கசு)

உ0. இருசிறக ரீர்க்குப் பரப்பி யெருவை
குருதி பிணங்கவருந் *தோற்ற—மதிர்விலாச்
சீர்முழாப் பண்ணமைப்பான் போன்ற புனனாட
னேரா ரை யட்ட களத்து.

(பதவுரை) புனல்நாடன் - நீர்நாட்டையுடைய செங்கட் சோழன், நேரா ரை - பகைவரை, அட்டகளத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில், எருவை-கழுகுகள், இருசிறகர் - இரண்டு சிறகின் கண்ணுமுள்ள, ஈர்க்கு பரப்பி-ஈர்க்குகளைப் பரப்பி, குருதி-உதிரத்தோடு, பிணம் கவரும்-பிணங்களைக் கொள்ளை கொள்ளும், தோற்றம் - காட்சி, அதிர்வு இலா - கலக்கமில் லாத, சீர் - ஓசையையுடைய, முழா-முழவினை, பண் அமைப் பான் - பண்ணமைப்பவனை, போன்ற - ஒத்தன எ-று.

சிறகர் - ஈற்றுப்போலி. (உ0)

உக. இணைவேலெழின்மருமத் திங்கப்புண் கூர்ந்து
கணையலைக் கொல்கிய யானை-துணையிலவாய்த்
†தொல்வலி யாற்றித் துளங்கினவாய் மெல்ல
நிலங்கால் கவரு மலைபோன்ற செங்கட்
சினமால் பொருத களத்து.

---

* தோற்றந்திரலிலா என்றும் பாடம்.

† தொல்வலியிற்றீர என்பதுவே சிறந்த பாடம்.

(பதவுரை) சினம்-கோபத்தையுடைய, செங்கண்மால்-செங்கட் சோழன், பொருத களத்து - போர்செய்த களத்தில், இணைவேல் - இணைத்த வேல்கள், எழில் மருமத்து - அழகிய மார்பில், இங்க - அழுந்துதலால், புண் கூர்ந்து - புண் மிகுந்து, கணை அலைக்கு-அம்பின் அலைப்புக்களால், ஒல்கிய யானை - தளர்ந்த யானைகள், துணை இலவாய்-(தம்மேற்கொண்ட) துணைவரை யிலவாய், தொல் வலி - பண்டை வலியினின்று, ஆற்றி - நீங்கி, துளங்கின ஆய் - நடுங்கி, மெல்ல - மெல்ல, நிலம் - நிலத்தை, கால் கவரும் - காலாலே யகப்படுக்கும், மலைபோன்ற - மலையை யொத்தன எ - று.

இங்கல் - அழுந்தல். அலை-முதனிலைத் தொழிற் பெயர். அலைக்கு - வேற்றுமை மயக்கம். (உக)

உஉ. இருநிலஞ் சேர்ந்த குடைக்கீழ் வரிநுத
லாடியல் யானைத் தடக்கை யொளிறுவா
ளோடா மறவர் துணிப்பத் துணிந்தவை
கோடுகொ ளொண்மதியை நக்கும்பாம் பொக்குமே
பாடா ரிடிமுரசிற் பாய்புன னீர்நாடன்
கூடாரை யட்ட களத்து.

(பதவுரை) பாடுஆர்-ஒலிநிறைந்த, இடி-இடிபோன்ற, முரசின்-முரசினையுடைய, பாய்புனல்-பாய்ந்து செல்லும் நீரினையுடைய, நீர்நாடன்-காவிரிநாட்டையுடையவனாகிய செங்கட் சோழன், கூடாரை - பகைவரை, அட்ட களத்து-கொன்ற போர்க்களத்தில், ஒளிறு வாள்-விளங்கும் வாளை யேந்திய, ஓடா மறவர் - புறங்கொடாத வீரர்கள், வரிநுதல் - வரி பொருந்திய நெற்றியையுடைய, ஆடு இயல் - வெற்றிசேர்ந்த, யானை தடகை-யானையின் நீண்ட கைகளை, துணிப்ப-துண்டு

படுத்த, துணிந்தவை-துண்டிக்கப்பட்ட அவைகள், இருநிலம் சேர்ந்த - பெரிய நிலத்தில் விழுந்து கிடக்கும், குடைகீழ் - குடைகளின் அருகே (கிடப்பன), கோடுகொள் - கலை நிறைந்த, ஒள்மதியை - ஒள்ளியசந்திரனை, நக்கும் பாம்பு - தீண்டுகின்ற பாம்பினை, ஒக்கும் - ஒத்திருக்கும் எ-று.

குடைக்கீழ்க் கிடப்பன என ஒருசொல்வருவிக்க. ஆடு-வென்றி; அசைதலும் ஆம். கோடு-பக்கம்; ஈண்டுக் கலையை உணர்த்திற்று. 'கோடுதிரள்கொண்மூ' என்பது காண்க. நீர்நாடு-பெயர்; நீர் - ஆகுபெயரும் ஆம். (உஉ)

உங. எற்றி வயவ ரெறிய நுதல்பிளந்து
நெய்த்தோர்ப் புனலு ணிவந்தகளிற் றுடம்பு
செக்கர்கொள் வானிற் கருங்கொண்மூப் போன்றவே
கொற்றவேற் றானைக் கொடித்திண்டேர்ச் செம்பியன்
செற்றாரை யட்ட களத்து.

(பதவுரை) கொற்றம்-வெற்றியையுடைய, வேல்-வேலையேந்திய, தானை - சேனையையும், கொடி திண்தேர் - கொடி கட்டிய வலிய தேரையு முடைய, செம்பியன்-செங்கட் சோழன், செற்றாரை-பகைவரை, அட்டகளத்து-கொன்ற போர்க்களத்தில், வயவர் எற்றி எறிய-வீரர்கள் (படைக்கலங்களை) எடுத்து எறிய, நுதல் பிளந்து - நெற்றிபிளத்தலால், நெய்த்தோர் புனல்உள்-உதிரநீருள், நிவந்த - மூழ்கியெழுந்த, களிறு உடம்பு - யானைகளின் உடம்புகள், செக்கர் கொள் வான் இல்-செக்கர்வானத்தில், கருகொண்மூ - கரியமேகத்தை, போன்ற-ஒத்தன எ-று.

பிளத்தலால் என்பது பிளந்தெனத் திரிந்து நின்றது. நெய்த்தோர் - குருதி. செக்கர்-செந்நிறம். (உங)

உச. திண்டோண் மறவ ரெறியத் திசைதோறும்
பைந்தலை பாரிற் புரள்பவை - நன்கெனைத்தும்
பெண்ணையந் தோட்டம் பெருவளி புக்கற்றே
கண்ணார் கமழ்தெரியற் காவிரி நீர்நாட்
னண்ணுரை யட்ட களத்து.

(பதவுரை) கண்ஆர் - கண்ணுக்குநிறைந்த (காட்சியை யுடைய), கமழ் தெரியல்-மணக்கின்ற மாலையை (அணிந்த), காவிரி நீர் நாடன் - காவிரிநீர் நாட்டையுடைய செங்கட் சோழன், நண்ணுரை-பகைவரை, அட்ட களத்து - கொன்ற போர்க் களத்தில், திண்தோள் - வலிய தோளையுடைய, மறவர்-வீரர்கள், எறிய - (வாளால்) எறிதலால், திசைதோறும்-திசைகள்தோறும், பார் இல்-பூமியில், பைந்தலை - கரிய தலைகள், புரள்பவை-புரளுவன, நன்கு எனைத்து உம்-மிகவும், பெண்ணை தோட்டம் - பனங்காட்டில், பெருவளி - பெருங் காற்று, புக்கது அற்று-புக்க செயலையொத்தன எ-று.

பசுமை - கருமைமேல் நின்றது. அம் சாரியை. புக்கதற்று என்பது புக்கற்று என்றாயது. பனந்தோட்டத்திற் பெருவளி புக்கால் காய்கள் உதிர்ந்து புரளுமாறு போலத் தலைகள் புரண்டன என்க. (உச)

உரு. மலைகலங்கப் பாயு மலைபோ னிலைகொள்ளாக்
குஞ்சரம் பாயக் கொடியெழுந்து-பொங்குபு
வானந் துடைப்பன போன்ற புனனாடன்
மேவாரை யட்ட களத்து.

(பதவுரை) புனல் நாடன்-நீர் நாட்டையுடைய செங்கட் சோழன், மேவாரை - பகைவரை, அட்டகளத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில், மலை கலங்க-மலைகள் கலங்க, பாயும்-பாயா

நின்ற, மலைபோல் - மலைகள்போல, நிலைகொள்ளா - நிலை கொண்டு, குஞ்சரம் பாய - யானைகள் பாய்தலால், கொடி- (அவற்றின் மிசை கட்டப்பெற்ற) கொடிகள், எழுந்து-மேல் எழுந்து, பொங்குபு - விளங்காநின்று, வானம் - வானத்தை, துடைப்பனபோன்ற - துடைப்பனவற்றை யொத்திருந்தன எ-று.

மலைகலங்கப் பாயுமலைபோல் என்றது இல்பொருளுவமம். கொடிதுடைப்பன போன்ற என்க. (உரு)

உசு. எவ்வாயு மோடி வயவர் துணித்திட்ட
கைவாயிற் கொண்டெழுந்த செஞ்செவிப் புன்சேவ
லைவாய் வயநாகங் கவ்வி விசும்பிவருஞ்
செவ்வா யுவணத்திற் றோன்றும் புனனாடன்
றெவ்வரை யட்ட களத்து.

(பதவுரை) புனல் நாடன்-நீர்நாட்டை யுடைய செங்கட் சோழன், தெவ்வரை - பகைவரை, அட்டகளத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில், எ வாய் உம் ஓடி - எவ்விடத்தும் சென்று, வயவர் - வீரர்கள், துணித்திட்ட-துணித்த, கை - கைகளை வாய் இல்-(தமது)வாயில், கொண்டுஎழுந்த-கவ்விக்கொண்டு மேலெழுந்த, செம் செவி-சிவந்த செவிகளை யுடைய, புல் சேவல் - புல்லிய பருந்தின் சேவல்கள், ஐவாய்-ஐந்துவாயை யுடைய, வயம் நாகம்-வலியையுடையபாம்பை, கவ்வி-கவ்விக் கொண்டு, விசும்பு இவரும்-வானிலே பறந்து செல்லும், செம்வாய் - சிவந்த வாயையுடைய, உவணத்தில்-கருடனைப் போல, தோன்றும்-தோன்றா நிற்கும் எ-று.

புன்மை-புற்கென்ற நிறம். உவணத்தில் என்புழி இல் ஒப்புப்பொருட்டு. (உசு)

உஎ. செஞ்சேற்றுட் செல்யானை சீறி மிதித்தலா
லொண்செங் குருதிக டொக்கீண்டி நின்றவை
*பூநீர் வியன்றமிடாப் போன்ற புனனாடன்
மேவாரை யட்ட களத்து.

(பதவுரை) புனல் நாடன்-நீர்நாட்டை யுடைய செங்கட் சோழன், மேவாரை - பகைவரை, அட்டகளத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில், செம் சேறு உள்-(உதிரத்தாற் சேறுபட்ட) செஞ்சேற்றில், செல் யானை - செல்லுகின்ற யானைகள், சீறி மிதித்தலால் - வெகுண்டு மிதித்தலால் (குழிந்த இடங்களில்), தொக்கு ஈண்டி நின்றவை-ஒருங்கு தொக்குநின்ற, ஒள் - ஒள்ளிய, செம் குருதிகள்-சிவந்த வுதிரங்கள், பூ வியன்ற - செம் பூக்களை யாக்கிய, நீர்மிடா - நீர்மிடாவை, போன்ற - ஒத்தன எ-று.

குழிந்த இடங்களில் என்னுஞ் சொற்கள் அவாய் நிலையான் வந்தன. பூநீர் வியன்ற மிடா - செம்பூக்களையுடைய நீரினையுடைய அகன்றமிடா எனினும் ஒக்கும். தொக்கு ஈண்டி-ஒரு பொருளன. (உஎ)

உஅ. ஓடா மறவ ருருத்து மதஞ்செருக்கிப்
பீடுடை † வாளார் பிறங்கிய ஞாட்பினுட்
கேடகத்தோ டற்ற தடக்கைகொண் ‡ டோடி
யிகலன்வாய்த் § துற்றிய தோற்ற மயலார்க்குக்
கண்ணாடி காண்பாரிற் றோன்றும் புனனாடன்
னண்ணாரை யட்ட களத்து.

---

*பூவியன்ற நீர்மிடா என்று பாடங் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

† வாளர் என்றும், ‡ ஓரி இகலனவாய் என்றும், § வாய்துற்றிய என்றும் பாடம்.

(பதவுரை) புனல்நாடன் - நீர்நாட்டையுடைய செங்கட் சோழன், நண்ணாரை-பகைவரை, அட்டகளத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில், ஓடா மறவர் - புறங்கொடாத வீரர்கள், உருத்து-கோபித்து, மதம்செருக்கி-களிப்பால் மிகுந்து, பீடு உடை - பெருமையையுடைய, வாளார் - வாளேந்தினவராய், பிறங்கிய-போர்செய்த, ஞாட்பின்உள்-போரின்கண், கேட கத்தோடு அற்ற-கேடகத்தோ டறுபட்ட, தட கை - நீண்ட கைகளை, கொண்டு ஓடி-கொண்டுசென்று, இகலன்-ஓரிகள், வாய்துற்றிய-(தமது) வாயிற் கவ்விய, தோற்றம் - காட்சி, அயலார்க்கு - அயலில் நின்றவர்க்கு, கண்ணாடி காண்பார் இல்-கண்ணாடி காண்பாரைப்போல, தோன்றும் - தோன்றா நிற்கும் எ - று.

பிறங்குதல் போர்செய்தலை யுணர்த்திற்று. அயலார்க்குத் தோன்றும் என்க. (உ அ)

உகூ. கடிகாவிற் காற்றுற் றெறிய வெடிபட்டு
வீற்றுவீற் றோடு மயிலினம்போ - னாற்றிசையுங்
கேளி ரிழந்தா ரலறுபவே செங்கட்
சினமால் பொருத களத்து.

(பதவுரை) செம்கண்-சிவந்த கண்களையும், சினம்-வெகுளி யையுமுடைய, மால்-செங்கட்சோழன், பொருத களத்து- போர்செய்த களத்தில், கடிகா இல் - மரங்கள் செறிந்த சோலையில், காற்று உற்று எறிய-காற்று மிக்கு எறிதலால், வெடிபட்டு - அஞ்சி, வீற்று வீற்று ஓடும் - வேறு வேறாக ஓடும், மயில் இனம்போல் - மயிலின் கூட்டம்போல், நால் திசை உம் - நான்குதிசையிலும், கேளிர் இழந்தார் - கொழு நரை யிழந்த மகளிர், அலறுப-அலறா நிற்பர் எ-று.

வீறு-வேறு; 'சோறுடைக்கையர் வீற்றுவீற் றியங்கும்' எனப் புறத்தில் வருவது காண்க. செங்கண்மால் என

இயைத்துப் பெயராக்குதலும் ஆம். நாற்றிசையும் அலறுப என்க. அலறுப - பலர் பால் முற்று. (உ௯)

௩௰. மடங்க வெறிந்து மலையுருட்டு நீர்போற்
றடங்கொண்ட வொண்குருதி கொல்களி றீர்க்கு
*மடங்கா மறமொய்ம்பிற் செங்கட் சினமா
லடங்காரை யட்ட களத்து.

(பதவுரை) மடங்கா-மடங்குதலில்லாத, மறம்-மறத்தினை யுடைய, மொய்ம்பு இன் - மார்பினையும், செம் கண்-சிவந்த கண்ணினையும், சினம்-கோபத்தையும் உடைய, மால்-செங்கட் சோழன், அடங்காரை - பகைவரை, அட்ட களத்து-கொன்ற போர்க்களத்தில், மலை மடங்க எறிந்து - மலைகள் மறிய எறிந்து, உருட்டும் நீர்போல - (அம் மலைகளை) உருட்டுகின்ற வெள்ளத்தைப்போல, தடம்கொண்ட-பரந்த, ஒள் குருதி-ஒள் ளிய உதிர வெள்ளம், கொல்களிறு-கொல்லப்பட்ட யானை களை, ஈர்க்கும்-இழுத்துச் செல்லாநிற்கும் எ-று.

மறம் மொய்ம்பு-முறையே வீரமும் வலியும் எனினும் பொருந்தும். மடங்கல் என்னும் பாடத்திற்குச் சிங்கம் போல என்றும், மடங்குதல் அல்லாத என்றும் பொருள் கொள்ளலாகும். கொல்களிறு - கொலைத்தொழிலையுடைய யானை எனினும் அமையும். செங்கண் என்பதற்கு மேலுரைத் தமை காண்க. (௩௰)

௩௧.' ஓடா மறவ ரெறிய நுதல்பிளந்த
கோடேந்து கொல்களிற்றுக் கும்பத் தெழிலோடை
மின்னுக் கொடியின் மிளிரும் புனனாட
னென்னுரை யட்ட களத்து.

* மடங்கன் மறமொய்ம்பின் என்றும் பாடம்.

(பதவுரை) புனல் நாடன்-நீர் நாட்டை யுடைய செங்கட் சோழன், ஒன்னரை - பகைவரை, அட்டகளத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில், ஓடா மறவர் - புறங் கொடாத வீரர்கள், எறிய - வேலினை யெறிதலால், நுதல் பிளந்த - நெற்றி பிளந்த, கோடு ஏந்து - கொம்பினை யேந்திய, கொல்களிறு - கொல்லும் யானையின், கும்பத்து - மத்தகத்தில் (கட்டிய), எழில் ஓடை - அழகிய பட்டம், மின்னுகொடி இல் - (முகிலின் கண்) மின்னற்கொடிபோல, மிளிரும் - விளங்காநிற்கும் எ-று.

பிளந்தகளிறு, ஏந்துகளிறு எனத் தனித்தனி முடிக்க. பிளந்த-பிளக்கப்பட்ட. மின்னுக்கொடி-'தொழிற் பெயரியல்' என்பதனான் உகரம் பெற்றது. (௩க)

௩௨. மையின்மா மேனி நிலமென்னு நல்லவள்
செய்யது போர்த்தாள் போற் *செவ்வந்தாள்-பொய்தீர்ந்த
பூந்தார் முரசிற் பொருபுன னீர்நாடன்
காய்ந்தாரை யட்ட களத்து.

(பதவுரை) பூதார்-பூமாலையினையும், முரசு இன்-வெற்றி முரசினையு முடைய, பொய்தீர்ந்த-வறத்தலில்லாத, பொரு-(கரையொடு) மோதும், புனல் - நீரினையுடைய, நீர்நாடன் - காவிரி நாட்டையுடைய செங்கட் சோழன், காய்ந்தாரை - வெகுண்ட பகைவரை, அட்ட களத்து - கொன்ற போர்க் களத்தில், மை இல் - குற்றமில்லாத, மாமேனி - அழகிய மேனியை யுடைய, நிலம் என்னும் நல்லவள் - பூமி என்னு மாது, செய்யது - சிவந்த போர்வையை, போர்த்தாள் போல் - போர்த்தவள் போல, செவ்வந்தாள் - செந்நிறமெய் தினள் எ-று.

---

* செவ்வென்றாள் என்றும் பாடம்.

நிலத்தை மகடூஉவாகக் கூறுதல் மரபு. 'செல்லான் கிழவனிருப்பினிலம் புலந் - தில்லாளினூடிவிடும்' என்பதும் சிந்திக்கற் பாலது. செய்யது-குறிப்பு வினைப்பெயர். செவ் வந்தாள்-செவ்வரால் பகுதி. செவ்வென்றாள் எனின் செவ் வென் பகுதி. முரசினையுடைய நாடன் என்க. பொய் தீர்ந்த என்பதனை, 'வானம் பொய்யாது' என்புழிப் போலக் கொள்க. காவிரியின் பொய்யாமையை 'கரியவன் புகையி னும்......................ஓவிறந்தொலிக்கும்' என்னும் நாடு காண்காதையடிகளா னறிக. (௩௨)

௩௩. பொய்கை யுடைந்து புனல்பாய்ந்த வாயெல்லா
நெய்த லிடையிடை வாளை பிறழ்வனபோ
லைதிலங் கெஃகி னவிரொளிவா டாயினவே
கொய்சுவன் மாவிற் கொடித்திண்டேர்ச் செம்பியன்
றெவ்வரை யட்ட களத்து.

(பதவுரை) கொய்-கத்திரித்த, சுவல்-புறமயிரையுடைய, மா இன்-குதிரையினையும், கொடி-கொடிகட்டிய, திண்தேர்-வலிய தேரினையுமுடைய, செம்பியன் - செங்கட்சோழன், தெவ்வரை - பகைவரை, அட்டகளத்து - கொன்ற போர்க் களத்தில்,பொய்கை உடைந்து-பொய்கைக்கரையுடைதலால், புனல்பாய்ந்த-(அதன்கண்ணுள்ள) நீர்பாந்த, வாய் எல்லாம்-இடமெல்லாம், நெய்தல் - (மலர்ந்த) நெய்தற் பூக்களின், இடை இடை - நடுவே நடுவே, வாளைபிறழ்வனபோல்-வாளை மீன்கள் பிறழ்தல்போல, ஐது இலங்கு-அழகிதாய் விளங்கா நின்ற, எஃகு இன் - வேலொடு, அவிர் ஒளி - விளங்கும் ஒளியையுடைய, வாள்தாயின - வாள்பாந்தன எ-று.

ஐது அஃறிணை யொன்றன்பாற் படர்க்கைக் குறிப்பு வினைமுற்று எச்சமாய் இலங்கு என்னும் காலங்காந்த பெய

ரெச்சங் கொண்டது. ஐ பகுதி, து ஒன்றன்பால் விகுதி. தாயின அஃறிணைப்பலவின்பாற் படர்க்கை இறந்தகால வினை முற்று - தாவு பகுதி, இன் இடைநிலை, வகாம் யகாமாய்த் திரிந்தது. (நூ)

நச. இணரிய ஞாட்பினு ளேற்றெழுந்த மைந்தர்
சுடரிலங் கெஃக மெறியச்சோர்ந் துக்க
*குடர்கொண்டு வாங்குங் குறுநரி கந்திற்
றொடரொடு கோணாய் புரையு மடர்பைம்பூட்
சேய்பொரு தட்ட களத்து.

(பதவுரை) அடர் - தகட்டுவடிவாகிய, பைம்பூண்-பசிய அணிகலத்தினையுடைய, சேய்-செங்கட் சோழன், பொருது அட்ட - போர்செய்து கொன்ற, களத்து - களத்தின்கண், இணரிய ஞாட்பின்உள் - தொடர்ந்து நெருங்கிய போரில், ஏற்று எழுந்த - எதிர்த்தெழுந்த, மைந்தர் - வீரர்கள், சுடர் இலங்கு - ஒளிவிளங்காநின்ற, எஃகம் - வேல்களை, எறிய-எறிதலால், சோர்ந்துஉக்க - சரிந்துசிந்திய, குடர்கொண்டு-(வீரர்களின்) குடர்களைக் கவ்விக்கொண்டு, வாங்கும்-இழுக்கும், குறுநரி - குறுநரிகள், கந்துஇல் - தூணிலே (கட்டப்பட்ட), தொடர்ஒடு-சங்கிலியோடு (நின்ற), கோணாய் புரையும் - கோணாய்களை யொக்கும் எ-று.

இணரிய - இணர் பகுதி, இன் இடைநிலை கடைகுறைந்து நின்றது. கோணாய் வேட்டமாடும் நாய். குறு நரி-நரியின் ஓர்வகை; 'குறு நரிபட்டற்றால்' என்பது கலி. அடர்-தகடு. (நச)

---

*குடர் கொடு என்றும் பாடம்.

நரு. செவ்வரைச் சென்னி யரிமானோ டவ்வரை
யொல்கி யுருமிற் குடைந்தற்றான் - மல்கிக்
கரைகொன் றிழிதரூஉங் காவிரி நாட
னுரைசா லுடம்பிடி மூழ்க வரசோ
டரசுவா வீழ்ந்த களத்து.

(பதவுரை) மல்கி-மிகுந்து, கரைகொன்று-கரைகளையழித்து, இழிதரும் - செல்லும், காவிரிநாடன்-காவிரிநாட்டையுடைய செங்கட்சோழனது, உரைசால்-புகழமைந்த, உடம்பிடிமூழ்க - வேல்கள் குளிப்ப, அரசுஓடு - அரசரோடு, அரசுஉவா - (பட்டம் பெற்ற) யானைகள், வீழ்ந்தகளத்து - மறிந்து வீழ்ந்த களத்தின்கண் (அங்ஙனம் விழுந்தமை), செம்வரை - செவ்விய மலையின், சென்னி - உச்சியிலுள்ள, அரிமான் ஓடு - சிங்கத்துடன், அவரை - அந்தமலை, ஒல்கி - தளர்ந்து, உருமிற்கு - இடியேற்றிற்கு, உடைந்தற்று - அழிந்தாற் போலும் எ-று.

அரசர்க்கு அரிமானும் யானைக்கு மலையும் உவமம். உடைந்தால் என்பது உடைந்து என நின்றது. (நரு)

நசா. ஓஒ உவம னுறழ்வின்றி யொத்ததே
காவிரி நாடன் கழுமலங் கொண்டநாண்
மாவுதைப்ப மாற்றார் குடையெலாங் கீழ்மேலா
யாவுதை காளாம்பி போன்ற புனனாடன்
மேவாரை யட்ட களத்து.

(பதவுரை) காவிரி நாடன் - காவிரி நாட்டையுடைய செங்கட் சோழன், கழுமலம் - கழுமலமென்னும் ஊரினை. கொண்ட நாள் - கைக்கொண்ட நாளில், புனல்நாடன் -

அவன், மேவாரை-பகைவரை, அட்ட களத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில், மா உதைப்ப-குதிரைக ளுதைத்தலால், மாற் ருர் - பகைவரின், குடைஎல்லாம் - குடைகளெல்லாம், கீழ் மேல் ஆய்-கீழ்மேலாகி, ஆ உதை-ஆனிரைகளா லுதைக்கப் பட்ட, காளாம்பி போன்ற - காளாம்பியை யொத்தன, உவ மன் - அவ்வுவமை, உறழ்வுஇன்றி - மாறுபா டில்லாமல், ஒத்தது-பொருந்தியது எ-று.

முதலடி முற்றுமோனே. ஒ வென்பது சிறப்புணர்த் திற்று. புனனுடன் என்பது சுட்டு. உவமன் என்பழிச் சுட்டு வருவிக்க. கழுமலம் சேர நாட்டகத்ததோர் ஊரா தல் வேண்டும். 'நற்றேர்க் குட்டுவன் கழுமலம்' என்பதும் காண்க. (நசு)

நள. அரசர் பிணங்கான்ற நெய்த்தோர் முரசொடு
முத்துடைக் கோட்ட களிறீர்ப்ப-வெத்திசையும்
பௌவம் புணரம்பி போன்ற புனனுடன்
றெவ்வரை யட்ட களத்து.

(பதவுரை) புனல்நாடன் - நீர்நாட்டை யுடைய செங்கட் சோழன், தெவ்வரை - பகைவரை, அட்ட களத்து-கொன்ற போர்க்களத்தில், அரசர்பிணம் - அரசர் பிணங்கள், கான்ற- சிந்திய, நெய்த்தோர்-உதிரவெள்ளங்கள், எ திசை உம்-எல் லாத் திசைகளிலும், முரசுஒடு - முரசினேடு, முத்து உடை- முத்தினையுடைய, கோட்ட - கொம்புகளையுடைய, களிறு- யானைகளை, ஈர்ப்ப-இழுப்ப (அவைகள்), பௌவம்-கடலை யும், புணர்-(அக்கடலைச்) சேர்ந்த, அம்பி-மரக்கலங்களையும், போன்ற - ஒத்தன எ-று.

அரசரின் உடல் மறிந்து கிடப்பதனை அரசர் பிணம் என்ருர். முரசினையும் களிற்றினையும் ஈர்ப்ப என்க. அவை

யெனச் சுட்டு வருவிக்க. கோட்ட - குறிப்புப் பெயரெச்சம். (௩௭)

௩௮. பருமப் பணையெருத்திற் பல்யானை புண்கூர்ந்
துருமெறி பாம்பிற் புரளுஞ்-செருமொய்ம்பிற்
பொன்னார மார்பிற் புனைகழற்காற் செம்பியன்
றுன்னாரை யட்ட களத்து.

(பதவுரை) செரு மொய்ம்பு இன்-போர் வலியினையும், பொன் ஆரம் - பொன்னாற்செய்த ஆரத்தை யணிந்த, மார்பு இன் - மார்பினையும், புனைகழல்கால் - கட்டிய வீரக்கழலினை யுடைய காலினையுமுடைய, செம்பியன்-செங்கட் சோழன், துன்னாரை - பகைவரை, அட்ட களத்து - கொன்ற போர்க் களத்தில், பருமம்-பண்ணினையும், பணை - பருத்த, எருத்து இன் - பிடரினையு முடைய, பல் யானை-பல யானைகள், புண் கூர்ந்து-(படைகளால்) புண் மிகுதலால், உரும் எறி - இடியேற்று லெறியப் பட்ட, பாம்பு இன் - பாம்பு போல, புரளும் - புரளா நிற்கும் எ-று.

பருமம்-ஒப்பனை. பாம்பின்-ஐந்தனுருபு ஒப்புப் பொருட்டு. எருத்தின் முதலியவற்றில் சாரியை யுள்வழித் தன்னுருபு நிலையாது வருதலை 'மெல்லெழுத்து மிகுவழி' என்னுஞ் சூத்திரத்து 'மெய்பெற' என்பதனாற் கொள்ளுப. (௩௮)

௩௯. மைந்துகால் யாத்து மயங்கிய ஞாட்பினுட்
புய்ந்துகால் போகிப் புலான்முகந்த வெண்குடை
பஞ்சிபெய் தாலமே போன்ற புனனாடன்
வஞ்சிக்கோ வட்ட களத்து.

(பதவுரை) புனல் நாடன்-நீர் நாட்டையுடைய செங்கட் சோழன், வஞ்சி கோ - வஞ்சி யாசனாகிய சேரனை, அட்ட

களத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில், மைந்து - (வீரர்கள் தங்கள்) மறவலிகள், கால் யாத்து-காலைத் தளை செய்தலால், மயங்கிய-போகாது மிடைந்த, ஞாட்பின் உள்-போரின்கண், கால் புய்ந்து போகி - காம்பு பறிந்து போகப்பட்டு, புலால் முகந்த - செந்தசையை முகந்த, வெண்குடை - வெள்ளைக் குடைகள், பஞ்சி பெய்-செம் பஞ்சுக் குழம்பு பெய்த, தாலம் ஏ போன்ற-தாலத்தையே யொத்தன எ-று.

தாலம்-வட்டில். புய்ந்து-புய் பகுதி. 'புய்த்தெறி நெடுங் கழை' என்பது புறம். (௩௧)

௩௰. வெள்ளிவெண் ணாஞ்சிலான் ஞால முழுவனபோ
லெல்லாக் களிறு நிலஞ்சேர்ந்த - பல்வேற்
பணைமுழங்கு போர்த்தானைச் செங்கட் சினமால்
கணைமாரி பெய்த களத்து.

(பதவுரை) பல்வேல் - பல வேலினையும், பணைமுழங்கு-முரசு முழங்காநின்ற, போர் தானை-போர்ச்சேனையையும், சினம்-கோபத்தையு முடைய, செங்கண்மால்-செங்கட்சோழன், கணைமாரி - அம்பு மழை, பெய்த களத்து - பெய்த போர்க்களத்தில், வெள்ளி - வெள்ளியாற் செய்த, வெள் நாஞ்சிலால்-வெள்ளிய கலப்பையால்,ஞாலம் உழுவனபோல்-நிலத்தை யுழுதல்போல, களிறு எல்லாம் - யானைக ளெல்லாம், நிலம் சேர்ந்த - (முகங் கவிழ்ந்து) நிலத்தைச் சேர்ந்தன எ-று.

யானையின் வெண்கோடுகள் வெள்ளிநாஞ்சில் போன்றன. மாரி பெய்தவழி நிலம் உழுதலாகிய செயல் நினைப்பிக்கப்பட்டது. (௩௰)

௪௧. வேனிறத் திங்க வயவரா லேறுண்டு
கானிலங் கொள்ளாக் கலங்கிச் செவிசாய்த்து
மாநிலங் கூறு மறைகேட்ப போன்றவே
பாடா ரிடிமுரசிற் பாய்புன னீர்நாடன்
கூடாரை யட்ட களத்து.

(பதவுரை) பாடுஆர் - ஒலி நிறைந்த, இடி-இடியேறு போன்ற, முரசு இன் - முரசினை யுடைய, பாய் புனல் - பாய்ந்து செல்லும் நீரினையுடைய, நீர்நாடன் - காவிரி நாட்டையுடைய செங்கட்சோழன், கூடாரை - பகைவரை, அட்டகளத்து-கொன்ற போர்க்களத்தில், வேல்-வேலானது, நிறத்து இங்க-மார்பிலழுந்த, வயவரால்-வீரரால், ஏறுண்டு-குத்தப்பட்டு, கால் நிலம் கொள்ளாது - கால்கள் தளர்ந்து, கலங்கி - வீழ்ந்து, செவிசாய்த்து - செவிகளைச் சாய்த்து (யானைகள் கிடத்தல்), மா நிலம் - பெரிய நிலமகள், கூறும்-உபதேசிக்கும், மறை-உபதேச மொழியை, கேட்பபோன்ற-கேட்டலை யொத்தன எ-று.

மறை - மந்திரம், மறைந்த பொருளுடையது. செவி சாய்த்து என்பதனால் அது கேட்கு முறைமையுணர்த்தப் பட்டது. அவாய்நிலையாற் சில சொற்கள் வருவிக்கப் பட்டன. (௪௧)

களவழி நாற்பது

முற்றும்

அருஞ்சொல்லகராதி

[எண் - செய்யுளெண்]

அம்பி	௩௭	குருதி	௬
அரிமன்	௩௫	கேளிர்	௨௬
ஆடியல்	௨௨	கொண்மூ	௨௩
இகலின்	௨௮	கொய்	௩௩
இங்கல்	௨௧, ௪௧	கோடு கீழ்	௨
இங்குலிகம்	௭	சிரல்	௫
இவரும்	௧௯	சுடர்	௪
உடற்றியார்	௧௮	சுவல்	௩௩
உயங்கும்	௰	செருமொய்ம்பு	௧௩
உறி	௯	ஞாட்பினுள், ௨, ௧௧, ௧௪, ௨௮, ௩௪, ௩௬	
உருத்து	௨௮	ஞாலஞ்சேர்	௨
உருமெறி	௧௩, ௩௮	ஞாலம்	௪௰
உருமெறிந்து	௯	தச்சன்	௧௫
உருவ	௪	தடறு	௧௮
உருவிழந்து	௫	தப்பியார்	௬
உழக்கி	௩	திமில்	௧௮
உவணம்	௨௯	துப்பு	௧
எஃகம்	௫	துளங்கினவாய்	௨௧
எருத்தின்	௩௮	துன்னுரை	௩௮
எருவை	௨௰	தூறு	௯
எறுண்டு	௪௧	தெரியல்	௨௪
ஒல்கி	௰, ௧௨, ௩௫	தெவ்வரை ௨௬, ௩௩, ௩௭	
ஒல்கிய	௨௧	நண்ணுரை ௨௪, ௨௮	
ஒளிறு	௨௨	நளிந்த	௧௮
கந்தில்	௩௪	நாஞ்சில்	௪௰
கடவி	௧௯	நாள்ஞாயிறு	௧
கழுமிய	௧௧	நூற	௧௩
களிறு	௧	நெய்த்தோர்	௩௭
கார்த்திகை	௧௭	நெரிதர	௮
குக்கில்	௫	நேராரை	௨௰
குஞ்சரம்	௨௫		

நீர் தூம்பு	௨	மாய்ந்து	௧
பரிதி	௪	மாய்ப்ப	௮
பருமம்	௧௬, ௩௮	முருக்கி	௪, ௧௫
பிறங்க	௬, ௧௫	மொய்ம்பில்	௩௰
பிறங்கிய	௨௮	வயம்	௨௬
புல்லாரை	௪	வயவர்	௧
பூவல்	௧௩	வரை	௧௩, ௨௩
பைந்தலை	௨௪	விளிந்தார்	௧௮
பொருநரை	௭	வெடிபட்டு	௨௯
பௌவம்	௩௭	வேழம்	௧௨

C. Munisawmy Mudaliar & Sons, Printers, Madras.

களவழி நாற்பது

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

[எண் - பக்கவெண்]

அஞ்சனக்	௬
அரசர்	௨௮
ஆர்ப்பெழுந்த	௧௩
இடைமருப்பின்	௧௫
இணரிய	௨௬
இருசிறக	௧௬
இருநிலஞ்	௧௭
இணைவே	௧௬
உருவக்கடுந்	௪
எவ்வாயு	௨௰
எற்றிவயவ	௧௮
ஒழுக்குங்	௩
ஓஒஉவம	௨௭
ஓடாமறவரு	௨௧
ஓடாமறவரெறி	௨௩
ஓவாக்கணை	௰
கடிகாவிற்	௨௨
கவளங்கொள்	௧௧
கழூமிய	௯
கொல்யானை	௧௨
செஞ்சேற்றுட்	௨௧
செவ்வரைச்	௨௭
ஞாட்பினு	௨
திண்டோண்	௧௯
தெரிகணை	௪
நளிந்த	௧௪
நாஞற்றிசை	௫
நாண்ஞாயி	௧
நிரைகதிர்	௧௧
பருமவின	௧௨
பருமப்பணை	௨௯
பல்கணை	௮
பொய்கை	௨௫
மடங்க	௨௩
மலைகலங்க	௧௯
மேலோரை	௮
மையின்	௨௪
மைந்து	௨௯
யானைமேல்	௭
வெள்ளி	௩௰
வேனிறத்	௩௯

கழக வெளியீடு-சரு

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு

கபிலர்

இயற்றிய

இன்னா நாற்பது

இது

திருச்சிராப்பள்ளி, பிஷப் ஹீபர் காலேஜ்

தலைமைத் தமிழாசிரியர்

ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டாரவர்கள்

எழுதிய

உரையுடன்

திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்

திருநெல்வேலி ∴ & சென்னை

இரக்தாட்சி௵ மார்கழி௴

Published by
The South India Saiva Siddhanta Works Publishing Society, Tinnevelly, Limited,
:: Tinnevelly and Madras
Decebmer 1924

[*Copyright Registered*]

முகவுரை

இன்னா நாற்பது என்பது கடைச்சங்கப் புலவர்களியற்றிய கீழ்க் கணக்கு நூல்களில் ஒன்று. இறையனார் களவிய லுரையிற் கடைச்சங்கப் புலவர் பாடியவற்றைக் கூறிவரு மிடத்தே கீழ்க்கணக்குகள் குறிக்கப்பட்டிலவேனும், பின்னுள்ளோர் பலரும் அவையும் சங்கத்தார் பாடிய வென்றே துணிந்து எட்டுத்தொகை, பத்துப் பாட்டு, பதினெண் கீழ்க்கணக்கு என எண்ணி வருகின்றனர். கீழ்க்கணக்கியற்றிய ஆசிரியர்களுள் கபிலர், கூடலூர் கிழார் முதலிய சிலர் சங்கத்துச் சான்றோ ரென்பது ஒருதலை. கீழ்க்கணக்கு பதினெட் டென்பது, தொல்காப்பியச் செய்யுளியலில்

'வனப்பிய றானே வகுக்குங் காலைச்
சின்மென் மொழியாற் றாய பனுவலோ
டம்மை தானே யடிநிமிர் பின்றே'

என்னுஞ் சூத்திர வுரையிற் பேராசிரியரும், நச்சினார்க்கினியரும் உரைக்கு மாற்றா னறியலாவது. அவை அம்மை யென்னும் வனப்புடைய வாதலும் அவ்வுரையாற் றெளியப்படும்; பழைய பனுவல்களை அளவு முதலியன பற்றி மேற்கணக் கெனவும் கீழ்க்கணக்கெனவும் பின்னுள்ளோர் வகைப்படுத்தன ராவர்.

'அடிநிமிர் பில்லாச் செய்யுட் டொகுதி
யறம்பொரு ளின்ப மடுக்கி யவ்வத்
திறம்பட வுரைப்பது கீழ்க்கணக் காகும்'

என்பது பன்னிரு பாட்டியல்.

கீழ்க்கணக்குகள் பதினெட்டாவன: நாலடியார், நான்மணிக் கடிகை, இன்னா நாற்பது, இனியவை நாற்பது, கார் நாற்பது, களவழி நாற்பது, ஐந்திணை யைம்பது, திணைமொழி யைம்பது, ஐந்திணை யெழு பது, திணைமாலை நூற்றைம்பது, திருக்குறள், திரிகடு கம், ஆசாரக்கோவை, பழமொழி, சிறுபஞ்ச மூலம், இன்னிலை, முதுமொழிக்காஞ்சி, ஏலாதி என்பன. இதனை,

'நாலடி நான்மணி நானாற்ப தைந்திணைமுப்
பால்கடுகங் கோவை பழமொழி மாமூலம்
இன்னிலைசொற் காஞ்சியோ டேலாதி யென்பவே
கைந்நிலைய வாங்கீழ்க் கணக்கு'

என்னும் வெண்பாவா னறிக. இதில் 'நால்' என்பதனை 'ஐந்திணை' என்பதன் முன்னுங் கூட்டி நாலைந் திணை யெனக் கொள்ள வேண்டும். சிலர் இன்னிலையை விடுத்துக் கைந்நிலையை ஒன்றுக்குவர். மற்றுஞ் சிலர் ஐந்திணையை ஐந்து நூலெனக் கொண்டு இன்னிலை, கைந்நிலை இரண்டனையும் ஒழித்திடுவர். அவர் 'திணைமாலை' என்பதொரு நூல் பழைய வுரைகளாற் கருதப்படுவ துண்டாகலின் அதுவேஐந்திணையுட் பிறிதொன்றுகல் வேண்டு மென்பர். முற்குறித்த

வெண்பாவில் 'ஐந்தொகை' 'இன்னிலை' 'மெய்ந் நிலை' 'கைந்நிலையோடாம்' 'நன்னிலையவாம்' என் றிவ்வாறெல்லாம் பாட வேற்றுமையும் காட்டுவர். கீழ்க் கணக்குகள் பதினெட்டே யாதல் வேண்டு மென்னுங் கொள்கையால் இவ்விடர்ப் பாடுகள் விளை கின்றன.

இனி, இன்னா நாற்பது என்னும் இந்நூலை யியற்றினார் நல்லிசைப் புலவராகிய கபில ரென்பார். இவரது காலம் கி. பி. 50-முதல் 125-வரை ஆதல் வேண்டும். இவர் தமிழ்நாட்டு அந்தணருள் ஒருவர். இவர் அந்தண ரென்பது 'புலனழுக்கற்ற வந்தண ளன்' (புறம்-௱உ௬) என மாறோக்கத்து நப்பசலையார் இவரைப் புகழ்ந்து கூறியிருத்தலானும், இவரே பாரி மகளிரை விச்சிக்கோன், இருங்கோவேள் என்பவர்க ளிடம் கொண்டு சென்று, அவர்களை மணந்துகொள்ளு மாறு வேண்டிய பொழுது, 'யானே, பரிசிலன் மன்னு மந்தணன், (புறம்-உ௱) என்றும், 'அந்தணன் புலவன் கொண்டு வந்தனனே? (புறம்-உ௱க)என்றும் தம்மைக் கூறிக்கொண்டிருத்தலானும் பெறப்படுவதாகும். இவ ரது சமயம் சைவமே. இவர் இந்நூற் கடவுள் வாழ்த் தில் சிவபிரானை யடுத்து வேறு கடவுளரையுங் கூறி யிருப்பது இவர்க்கு ஏனைக் கடவுளர்பால் வெறுப்பின் றென்பது மாத்திரையே யன்றி விருப்புண் டென்பத னையும் புலப்படுத்தாநிற்கும். சமயங்களின் கொள்கை களும், சமயநெறி நிற்போர் நோக்கங்களும் அவ்வக்

கால இயல்புக்கும் வினைச் சார்புகளுக்கும் ஏற்பப் பிழையின்றியோ பிழையாகவோ வேறுபா டெய்தி வருதல், உண்மை காணும் விருப்புடன் நுணுகி ஆராய்ச்சி செய்வார்க்குப் புலனும்.

இனி, இவரியற்றிய பாட்டுக்கள் சங்கத்தார் தொகுத்த எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு பதினெண் கீழ்க்கணக்கு என்னும் மூன்று வகுப்பிலும் உள்ளன. பல நூறு புலவர்கள் பாடிய செய்யுட்களில் இவர் பாடியன ஏறக்குறையப் பதினொன்றி லொருபங்காக இருத்தலும், அவை ஒவ்வொரு தொகையிலும் சேர்ந் திருத்தலும் இவரது பாட்டியற்றும் பெருமையையும் நன்மதிப்பையும் புலப்படுத்துகின்றன. இவரியற்றிய குறிஞ்சிப்பாட்டும், குறிஞ்சிக்கலியும் இயற்கை வளங் களை யெழில் பெற எடுத்துரைப்பதில் இணையற்ற பெருமை வாய்ந்தன. தமிழ்ச் சுவை யறியா திருந்த ஆரியவரசன் பிரகத்தனுக்கு இவர் குறிஞ்சிப் பாட் டியற்றித் தமிழ் அறிவுறுத்தினர் என்பதிலிருந்து, தமிழின்பால்இவருக்கிருந்த பெரும்பற்றும், ஏனோரும் தமிழினையறிந் தின்புற வேண்டு மென்னும் இவரது பெருவிருப்பமும், தமிழின் சுவை யறியாதோரும் அறிந்து புலவராம்படி தெருட்ட வல்ல இவரது பேராற்றலும் புலனாகின்றன. நச்சினார்க்கினியர் சேனாவரையர், பரிமேலழகர் முதலிய உரையாசிரியன் மாரெல்லாம் ஆறும் வேற்றுமைச் செய்யுட்கிழமைக்கு 'கபிலரது பாட்டு' என்று உதாரணங் காட்டியுள்ளார்க

ளென்றால் இங்ஙனம் சான்றோர் பலர்க்கும் எடுத்துக் காட்டாக முன்னிற்றற் குரிய இவர் பாட்டுக்களின் அருமை பெருமைகளை எங்ஙனம் அளவிட்டுரைக்க லாகும்?

இவ்வாறு புலமையிற் சிறந்து விளங்கிய இவ் வாசிரியர் அன்பு, அருள், வாய்மை முதலிய உயர்குண னெல்லாம் ஒருங்கமையப் பெற்றவராயும் இருந்தனர். இவரது பாட்டியற்றும் வன்மையையும், வாய்மையை யும், மனத்தூய்மையையும், புகழ் மேம்பாட்டையும் சங்கத்துச் சான்றோர்களே ஒருங்கொப்பப் புகழ்ந்து கூறியுள்ளார்கள்.

'உலகுடன் றிரிதரும் பலர்புகழ் நல்லிசை
வாய் மொழிக் கபிலன்'—(அகம்-எஅ)

என நக்கீரனாரும்,

'அரசவை பணிய அறம்புரிந்து வயங்கிய
மறம்புரி கொள்கை வயங்குசெந் நாவின்
உவலை கூராக் கவலையி னெஞ்சின்
நனவிற் பாடிய நல்லிசைக்
கபிலன்' - (பதிற்றுப்பத்து-அரு)

எனப் பெருங்குன்றூர் கிழாரும்,

'தாழாது
செறுத்த செய்யுட் செய்செந் நாவின்

'வெறுத்த கேள்வி விளங்குபுகழ்க்
'கபிலன்' (புறம் - ருங)

எனப் பொருந்திலிளங்கீரனாரும்,

'நிலமிசைப் பிறந்த மக்கட் கெல்லாம்
புலனழுக் கற்ற வந்த ணாளன்
இரந்துசெல் மாக்கட் கினியிட னின்றிப்
பரந்திசை நிற்கப் பாடினன்' (புறம்-௧௨௭)

எனவும்,

'பொய்யா நாவிற் கபிலன்' - (புறம்-௧௭௪)

எனவும் மாறோக்கத்து நப்பசலையாரும் பாடி யிருத்தல் காண்க.

இங்ஙனம் புலவரெல்லாம் போற்றும் புலமையும் சான்றாண்மையும் உடையராய இவர்பால், அக்காலத்து வேந்தர்களும் வள்ளல்களும் எவ்வளவு மதிப்பு வைத்திருத்தல் வேண்டும்? வரையா வள்ளன்மையால் நில முழுதும் புகழ் பரப்பிய பறம்பிற் கோமானாகிய வேள்பாரி இவரை ஆருயிர்த் துணையாகக் கொண்டொழுகினமையே, இவர்பால் அவ்வள்ளல் வைத்த பெருமதிப்புக்குச் சான்றாகும். சேரமான் செல்வக் கடுங்கோ வாழியாதன் என்னும் வேந்தர் பெருமான், இவர் பாடிய ஒரு பத்துப் பாடல்களுக்குப் பரிசிலாக நூறாயிரம்காணம் கொடுத்ததன்றி, ஓர் மலை மீதேறிக் கண்ட நாடெல்லாம் கொடுத்தான் என்றால், அவ்வர

சன் இவர்பால் வைத்தமதிப்பினை அளவிடலாகுமோ? மாந்தரஞ் சேரலிரும் பொறை யென்ற சேரர் பெருமான் இப்புலவர் பெருந்தகை தமது காலத்தில் இல்லாது போனமைக்கு மனங்கவன்று 'தாழாது, செறுத்த செய்யுட் செய்செந் நாவின், வெறுத்த கேள்வி விளங்குபுகழ்க் கபிலன், இன்றுள னாயின் நன்றுமன்' என்று இரங்கிக் கூறினன். இது கேட்ட பொருந்திலிளங் கீரனார் என்ற புலவர் அவ்வரசனைப் பாடுங்கால் இதனைக் கொண்டு மொழிந்தனர்.

இன்னணம் புலவரும், மன்னரும் போற்றும் புகழமைந்த இவர் தொல்லாணை நல்லாசிரியரும் ஆவர். இது, தமிழினை மதியாது கூறிய குயக்கொண்டான் பெரும் பிறிதுறுமாறு நக்கீரர் தாம்பாடிய அங்கதப் பாட்டினுள்,

'முரணில் பொதிய முதற்புத்தேள் வாழி
பரண கபிலரும் வாழி'

என்று, அருந்தவக் கொள்கை அகத்தியனாரொடு ஒப்ப வைத்து வாழ்த்தி, இவரது ஆணை பிழையாமை காட்டினமையாற் றெளியப்படும். இவ்வாசிரியரது வரலாற்றின் விரிவையும், குறிஞ்சிப்பாட்டு முதலியவற்றின் ஆராய்ச்சியையும் யானெழுதிய கபிலர் என்னும் உரை நூலால் நன்கு அறியலாகும்.

இனி, இந்நூல் கடவுள் வாழ்த்து உட்பட நாற்பத்தொரு வெண்பாக்களை யுடையது. இதிலுள்ள ஒவ்வொரு பாட்டும் இன்னது இன்னது 'இன்னா'

எனக் கூறுதலின் இஃது இன்னா நாற்பது எனப் பெயரெய்திற்று. இதற்கெதிராக இன்னது இன்னது 'இனிது' எனக் கூறும் பாக்களையுடைய நூல் இனியவை நாற்பது என வழங்குகிறது. இவற்றுள் ஒன்று மற்றொன்றைப் பார்த்துப் பாடியதாகும் எனக் கருதற்கு இடனுண்டு. இவ்வாசிரியர் துன்பின் மூலங்கள் இன்னின்னவெனக் கண்டு, அவற்றையே தொகுத்தெடுத்துக் கூறியிருப்பது பாராட்டற்பாலதொன்றும். மக்கள் யாவரும், தாம் விரும்புவது இன்பமே யாயினும் இன்ப துன்பங்களின் காரணங்களை யறிந்து ஏற்றபெற்றி நடவாமையால், துன்பமே பெரிதும் எய்துகின்றனர். இஃது எக்காலத்திற்கும் பொதுவாக ஒக்கும். இன்பத்தின் காரணத்தை யறிந்து மேற்கொள்ளுதலினும், முதற்கட் செய்யற்பாலது, துன்பத்தின் காரணத்தை யறிந்து அதனின் நீங்குதலாகும். ஆதலாற்றான் அந்தண்மை பூண்ட கபிலர் துன்பின் மூலங்களைத் தொகுத் துரைப்பாராயினரென்க.

இந்நூல், திருக்குறள் முதலியன போன்று, கூறவேண்டும் பொருள்களை யெல்லாம் அடைவுபட வகுத்துக் கூறவந்த தன்று ஆகலின், இதனை, அவற்றோடு ஒப்பித்துப் பார்த்தல் பொருந்தாது. ஒரு பேரறிஞர் ஒருவாறாக உலகியலை விரைந்து நோக்குங்கால், அவருள்ளத்தில் இன்னாவெனத் தோன்றியவைகள், இதில், அவ்வப்படியே வைக்கப்பட்டுள்ளன

வென்றே கொள்ளவேண்டும். இதில் நீதிகளல்லா மல், சிற்சிலமக்களியற்கை முதலியவும் கூறப்பட்டுள. ஒரே கருத்துப் பலவிடத்தில் வெவ்வேறு தொடர்க ளாற் கூறப்பட்டு மிருக்கிறது. இதிலுள்ள 'இன்னு' என்னுஞ் சொற்கு யாண்டும் துன்பம் என்றே பொருள் கூறிவந்திருப்பினும், சிலவிடத்து 'இனிமை யன்று' எனவும், சிலவிடத்து 'தகுதியன்று' எனவும் இங்ஙனமாக ஏற்ற பெற்றி கருத்துக் கொள்ள வேண் டும். கள்ளுண்டல், கவறுடல், ஊனுண்டல் என்பன இதிற் கடியப்பட்டுள்ளன. இந்நூலில் வந்துள்ள, 'ஊ னைத்தின் றூனைப் பெருக்குதல் முன்னின்னு,' 'குழவிக ளுற்ற பிணியின்னு,' 'கல்லா ருரைக்குங் கருமப் பொருளின்னு' என்னுந் தொடர்களோடு, இனியவை நாற்பதில் வந்துள்ள 'ஊனைத்தின் றூனைப் பெருக் காமை முன்னினிதே,' 'குழவி பிணியின்றி வாழ்த லினிதே,' 'கற்றறிந்தார் கூறுங் கருமப் பொரு ளினிதே' என்னுந் தொடர்கள் ஒற்றுமை யுறுதல் காண்க.

இந்நூற்குப் பழைய பொழிப்புரையொன்றுளது. பின்னரின் முன்புஞ் சிலர் உரை யெழுதி வெளிப் படுத்தி யிருக்கின்றனர். நம் தமிழன்னைக்கு அரிய தொண்டுகள் பல ஆற்றிப் போற்றி வரும் திருநெல் வேலி, தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழ கத்தினர் விரும்பியவாறு இப்புதிய வுரை பல மேற் கோளுடன் என்னால் எழுதப் பெறுவதாயிற்று. பல சுவடிகள் பார்த்துப் பாட வேற்றுமையும் காட்டப்

பெற்றுளது. இதிற் காணப்படும் குற்றங் குறைகளைப பொறுத்தருளி எனக்கு ஊக்க மளிக்குமாறு அறிஞர்களை வேண்டிக்கொள்கின்றேன்.

"ஞால நின்புக ழேமிக வேண்டும் தென்
ஞலவாயி லுறையுமெம் மாதியே"

இங்ஙனம்,

ந. மு. வேங்கடசாமி.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

கபிலர்

இயற்றிய

இன்னா நாற்பது

க. முக்கட் பகவ னடிதொழா தார்க்கின்னா
பொற்பனை வெள்ளையை * யுள்ளா தொழுகின்னா
சக்கரத் தானை மறப்பின்னா † வாங்கின்னா
சத்தியான் றொழா தார்க்கு.

(பதவுரை) முக்கண் பகவன்-மூன்றுகண்களை யுடைய இறைவனாகிய சிவபிரானுடைய, அடி - திருவடிகளை, தொழாதார்க்கு-வணங்காதவர்களுக்கு, இன்னா-துன்ப முண்டாம்; பொன் பனை வெள்ளையை-அழகிய பனைக்கொடியை யுடையனாகிய பலராமனை, உள்ளாது-நினையாமல், ஒழுகு - நடத்தல், இன்னா-துன்பமாம்; சக்கரத்தானை - திகிரிப்படையை யுடையனாகிய மாயோனை, மறப்பு - மறத்தல், இன்னா - துன்பமாம்; ஆங்கு - அவ்வாறே, சத்தியான் - வேற்படையை

---

* பொற்பன வெள்ளியை என்றும், பொற்பன வூர்தியை என்றும் பாடம்.

† மறப்பின்னாது என்றும் பாடம்.

யுடையனாகிய முருகக்கடவுளின், தாள்-திருவடிகளை, தொழாதார்க்கு - வணங்காதவர்களுக்கு, இன்னா - துன்ப முண்டாகும் என்றவாறு. (க)

முக்கண் - பகலவன் திங்கள் எரியென்னும் முச்சுடராகிய மூன்று நாட்டங்கள். பகவன்-பகம் எனப்படும் ஆறு குணங்களையும் உடையன். அறுகுண மாவன: முற்றறிவு, வரம்பிலின்பம், இயற்கை யுணர்வு, தன்வயம், குறைவிலாற்றல், வரம்பிலாற்றல் என்பன. பகவன் என்பது பொதுப் பெயராயினும் 'முக்கண்' என்னுங் குறிப்பால் இறைவனை யுணர்த்திற்று; இறைவனுக்கு உண்மையும் ஏனையர்க்கு முகமனும் எனக் கொள்ளலுமாம்.

"ஏற்றுவல னுயரிய வெரிமரு ளவிர்சடை
மாற்றருங் கணிச்சி மணிமிடற் றோனுங்
கடல்வளர் புரிவளை புரையு மேனி
யடல்வெந் நாஞ்சிற் பனைக் கொடியோனு
மண்ணுறு திருமணி புரையு மேனி
விண்ணுயர் புட்கொடி விறல்வெய் யோனு
மணிமயி லுயரிய மாறா வென்றிப்
பிணிமுக வூர்தி யொண்செய் யோனுமென
ஞாலங் காக்குங் கால முன்பிற்
றோலா நல்லிசை நால்வ ருள்ளும்"

என்னும் புறப்பாட்டால் பலராமனைக் கூறுதல் தமிழ் வழக்காத லுணர்க. பலராமன் வெண்ணிற முடையனாகலின் வெள்ளை எனப்பட்டான். பொற்பனவூர்தி என்னும் பாடத்திற்கு அழகிய அன்னவாகனத்தையுடைய பிரமன் என்று பொருள் கூறிக்கொள்க. இனியவை நாற்பதில் அயனையும் வாழ்த்தினமை காண்க. ஒழுகு - முதனிலைத் தொழிற் பெயர். (க)

௨. பந்தமில் லாத மனையின் வனப்பின்னா
தந்தையில் லாத புதல்வ னழகின்னா
அந்தண ரில்லிருந் தூணின்னா * வாங்கின்னா
மந்திரம் வாயா விடின்.

(பதவுரை) பந்தம் இல்லாத-சுற்றமில்லாத, மனையின்-இல்வாழ்க்கையின், வனப்பு-அழகானது, இன்னா-துன்பமாம்; தந்தை யில்லாத - பிதா இல்லாத, புதல்வன் - பிள்ளையினது, அழகு-அழகானது, இன்னா துன்பமாம்; அந்தணர்-துறவோர், இல் இருந்து-வீட்டிலிருந்து, ஊண் - உண்ணுதல், இன்னா - துன்பமாம்; ஆங்கு-அவ்வாறே, மந்திரம் - மறைமொழியாய மந்திரங்கள், வாயாவிடின் - பயனளிக்காவிடின், இன்னா-துன்பமாம் எ - று.

பந்தம்-கட்டு; சுற்றத்திற்காயிற்று. மனை - மனைவாழ்க்கை; அதன் வனப்பாவது செல்வம். 'சுற்றத்தாற் சுற்றப்படவொழுகல் செல்வந்தான்-பெற்றத்தாற் பெற்றபயன்' என்பவாகலின் சுற்றமில்லாத மனையின் வனப்பு இன்னாவாயிற்று. இனி, அன்பில்லாத இல்லாளின் அழகு இன்னாவாம் எனினும் அமையும். 'தந்தையொடு கல்விபோம்' ஆகலின் 'தந்தையில்லாத' என்றதனால் கல்விப்பேற்றை யிழந்த-என்னும்பொருள் கொள்ளப்படும். அந்தணர்-துறவோர்; இதனை 'அந்தணரென்போ ரறவோர் மற்றெவ்வுயிர்க்குஞ்-செந்தண்மை பூண்டொழுகலான்' என்னும் பொய்யாமொழியா னறிக. துறவறத்தினர் காட்டில் கனி கிழங்கு முதலிய வுண்டலேனும், நாட்டில் ஒருவழித் தங்காது திரிந்து இரந்துண்டலேனும் செயற்பாலரன்றி, ஒரு மனையின்கட் டங்கி யுண்ணற் பாலரல்ல ரென்க. மந்திரம் இன்ன தென்பதனை 'நிறைமொழி மாந்த ராணையிற் கிளந்த-மறைமொழி தானே மந்திர

---

* ஊணின்னாது என்றும் பாடம்.

மென்ப' என்னும் தொல்காப்பியத்தானறிக. மந்திரம் அமைச்சரது சூழ்ச்சி எனப் பொருள் கோடலும் ஆம்; சூழாது செய்யும் வினை துன்பம் பயக்கு மென்பது கருத்து. (உ)

ந. பார்ப்பாரிற் கோழியு நாயும் புகலின்னா
ஆர்த்த மனைவி யடங்காமை நன்கின்னா
பாத்தில் புடைவை யுடையின்னா * வாங்கின்னா
காப்பாற்றா வேந்த னுலகு.

(பதவுரை) பார்ப்பார்-பார்ப்பாருடைய, இல்-மனையில், கோழியும் நாயும்—, புகல்-நுழைதல், இன்னா - துன்பமாம்; ஆர்த்த-கலியாணஞ் செய்துகொண்ட, மனைவி-மனையாள், அடங்காமை-(கொழுநனுக்கு) அடங்கி நடவாமை, நன்கு இன்னா-மிகவுந் துன்பமாம்; பாத்து இல்-பகுப்பு இல்லாத, புடைவை - புடைவையை, உடை - உடுத்தல், இன்னா-துன்பமாம்; ஆங்கு-அவ்வாறே, காப்பாற்றா-(குடிகளைக்) காவாத, வேந்தன் - அரசனுடைய, உலகு - நாடு, இன்னா - துன்பமாம் எ - று.

பார்ப்பாரில்லிற் கோழியும் நாயும் புகலாகா தென்பதனை 'மனையுறை கோழியொடு ஞமலி துன்னாது' என்னும் பெரும்பா ணாற்றுப்படை யடியானுமறிக. ஆர்த்தல் - கட்டுதல்; அது தொடர்புண்டாமாறு கலியாணஞ் செய்து கொள்ளுதலை யுணர்த்திற்று. அடங்காமை-எதிரியென் றெதிர் நிற்றல் முதலியன. பாத்து-பகுத்து என்பதன் மரூஉ; ஈண்டுத் தொழிற் பெயர். சிலப்பதிகாரத்தில் 'பாத்தில் பழம் பொருள்'என வருதலுங் காண்க. புடைவை-ஆடவருடையையும் குறிக்கும். 'பாத்தில் புடைவை யுடையின்னா' என்றத

---

* உடையின்னாது என்றும் பாடம்.

ஞற் சொல்லியது ஒன்றுடுத்தலாகா தென்பதாம். 'ஒன்றம ருடுக்கை' என்னும் பெரும்பாணற்றடியும் ஒன்றுடாமையே தகுதி யென்பது காட்டி நிற்கின்றது. காப்பு ஆற்ற- காத் தலைச் செய்யாத; ஒரு சொல்லுமாம். (ங)

ச. கொடுங்கோன் மறமன்னர் கீழ்வாழ்த லின்னா
நெடுநீர் புணையின்றி நீந்துத லின்னா
கடுமொழி யாளர் தொடர்பின்னா வின்னா
தடுமாறி வாழ்த லுயிர்க்கு.

(பதவுரை) கொடுங்கோல் - கொடுங்கோல் செலுத்தும், மறம்-கொலைத் தொழிலையுடைய, மன்னர் கீழ்-அரசரது ஆட்சியின் கீழ், வாழ்தல்-வாழ்வது, இன்னா-துன்பமாம்; நெடு நீர்-மிக்க நீரை, புணை இன்றி-தெப்ப மில்லாமல், நீந்து தல்-கடந்து செல்லுதல், இன்னா-துன்பமாம்; கடுமொழி யாளர்-வன்சொற் கூறுவோரது, தொடர்பு - நட்பு, இன்னா-துன்பமாம்; உயிர்க்கு - உயிர்களுக்கு, தடுமாறி - மனத்தடு மாற்ற மடைந்து, வாழ்தல் - வாழ்வது, இன்னா - துன்ப மாம் எ - று.

கொடுங்கோல்-வளைந்த கோல்; அரச நீதியாகிய முறை யினைச் செங்கோல் என்றும், முறை யின்மையைக் கொடுங் கோல் என்றும் கூறுதல் வழக்கு; இவை ஒப்பினுகிய பெயர். மன்னர் என்பது அவரது ஆட்சிக்காயிற்று. கடுமொழியா ளர்-மிகுதிக்கண் கழறிக் கூறு முறையன்றி, எப்பொழுதும் வன்சொல்லே கூறுமியல்பினர் என்றபடி. தடுமாற்றம்-வறு மை முதலியவற்றாலுண்டாகும் மனவமைதி யின்மையாகிய துன்பம். உயிரென்றது ஈண்டு மக்களுயிரை. (ச)

௫. எருதி லுழவர்க்குப் போகீர மின்னா
கருவிகண் மாறிப் புறங்கொடுத்த லின்னா
திருவுடை யாரைச் செறலின்னா வின்னா
பெருவலியார்க் கின்னா செயல்.

(பதவுரை) எருது இல் - (உழவுக்குரிய) எருது இல்லாத, உழவர்க்கு - உழுதொழில்வாளர்க்கு, போகு ஈரம் - அருகிய ஈரம், இன்னா - துன்பமாம்; கருவி - படையின் தொகுதி, கண்மாறி - நிலையழிந்து, புறங்கொடுத்தல் - முதுகு காட்டுதல், இன்னா - துன்பந்தருவதாகும்; திரு உடை யாரை - (மிக்க) செல்வமுடையவர் பால், செறல் - செற்றங் கொள்ளல், இன்னா - துன்பந் தருவதாகும்; பெருவலியார்க்கு - மிக்க திறலுடையார்க்கு, இன்னா செயல் - தீமை செய்தல், இன்னா - துன்பந்தருவதாகும் எ - று.

போகுதல் - அருகுதல், ஒழிதல்; 'மள்ளர் மலைத்தல் போகிய' என்புழி இப்பொருட்டாதல் காண்க. கருவி - தொகுதி; ஈண்டுப் படையது தொகுதி யென்க. கண்மாறி - ஒரு சொல்; 'ஆங்கவ னீங்கெனை யகன்று கண்மாறி' என்புழிப்போல. இனி, கண்மாறி யென்பதற்கு அரசனிடத்தன்பின்றி எனப் பொருள் கொள்ளலுமாம். கருவிகள் மாறி எனப் பிரித்தல் பொருந்துமேற் கொள்க. பெருவலியார் - பொருள் படை முதலியவற்றாற் பெருவலி யுடையாராய அரசரும், தவத்தால் ஒன்னார்த் தெறலும் உவந்தாரை யாக்கலுமாம் பெருவலி பெற்றுடையாராய முனிவரும் ஆம்; பெருவலியார்க் கின்னாசெயல் துன்பந்தரும் என்பதனை 'கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்றா லாற்றுவார்க் காற்றா தாரின்னா செயல்' என்னுந் திருவள்ளுவப்பயனாலு மறிக. (௫)

சூ. சிறையில் கரும்பினைக் காத்தோம்ப லின்னா
உறைசேர் * பழங்கூரை சேர்ந்தொழுக லின்னா
முறையின்றி யாளு மரசின்னா வின்னா
மறையின்றிச் செய்யும் வினை.

(பதவுரை): சிறை இல்-வேலியில்லாத, கரும்பினை-கரும்புப் பயிரை, காத்து ஓம்பல்-பாதுகாத்தல், இன்னா - துன்பமாம்; உறைசேர் - மழைத்துளி ஒழுகுதலையுடைய, பழங்கூரை-பழைய கூரையையுடைய மனையில், சேர்ந்து ஒழுகல்-பொருந்திவாழ்தல், இன்னா-துன்பமாம்; முறை இன்றி - நீதியில்லாமல், ஆளும் - ஆளுகின்ற, அரசு-அரசாது ஆட்சி, இன்னா - துன்பமாம்; மறை இன்றி - சூழ்தலில்லாமல், செய்யும் வினை - செய்யுங் கருமம், இன்னா - துன்பந் தருவதாகும் எ - று.

காத்தோம்பல்-ஒருபொரு ளிருசொல். உறைசேர் பழங்கூரை என்றது செய்கை யழிந்து சிதைவுற்று மழைநீர் உள்ளிழியுஞ் சிறுகூரையினை. அரசு-அரசனுமாம். அரசன் முறையிலனாயின் முறையிழத்தலானே யன்றி மழையின்மையாலும் நாடு துன்புறும்; 'முறைகோடி மன்னவன் செய்யினுறைகோடி-யொல்லாது வானம் பெயல்' என்பது காண்க. அமைச்சருடன் மறைவிற் செய்யப்படுவதாகலின் சூழ்ச்சி மறையெனப்பட்டது. (சூ)

எ. அறமனத்தார் கூறுங் கடுமொழியு மின்னா†
மறமனத்தார் ஞாட்பின் மடிந்தொழுக லின்னா
இடும்பை யுடையார் கொடையின்னா வின்னா
கொடும்பா டுடையார்வாய்ச் சொல்.

---

* புரைசேர் என்றும் பாடம்.

† கடுமொழி யின்னா என்றும் பாடம்.

(பதவுரை) அறம் மனத்தார்-அறத்தை விரும்பும் நெஞ்சத்தினர், கூறும்-சொல்லுகின்ற, கடுமொழியும்-கடுஞ்சொல்லும், இன்னா - துன்பமாம்; மறம் மனத்தார் - வீரத்தன்மையையுடைய நெஞ்சத்தினர், ஞாட்பில்-போரின்கண், மடிந்து ஒழுகல்-சோம்பி இருத்தல், இன்னா - துன்பமாம்; இடும்பை உடையார்-வறுமை யுடையாரது, கொடை - ஈகைத்தன்மை, இன்னா-துன்பமாம்; கொடும்பாடு உடையார்-கொடுமையுடையாரது, வாய்ச் சொல்-வாயிற் சொல்லும், இன்னா - துன்பமாம் எ - று.

'அழுக்கா றவாவெகுளி யின்னாச்சொ லான்கும்-இழுக்கா வியன்ற தறம்' என்பவாகலின் அறமனத்தார் கூறுங் கடுமொழியும் இன்னா வாயிற்று. உம்மை எச்சப் பொருளது. இடும்பை-துன்பம்; ஈண்டுக் காரணமாய வறுமை மேல் நின்றது. 'வளமிலாப் போழ்தத்து வள்ளன்மை குற்றம்' என்று பிற சான்றோருங் கூறினர். கொடும்பாடு-கொடுமை; ஒரு சொல். 'அருங்கொடும் பாடுகள் செய்து' என்பது திருச்சிற்றம்பலக் கோவையார்; நடுவு நிலை யின்மையும் ஆம். வாய்ச் சொல் என வேண்டாது கூறியது தீமையே பயின்றதென வேண்டியது முடித்தற்கு. 'வாய்ச் சொல்லும் என்னும் உம்மை தொக்கது. (எ)

அ. ஆற்ற லிலாதான் பிடித்த படையின்னா
நாற்ற மிலாத மலரி னழகின்னா
தேற்ற மிலாதான் றுணிவின்னா வாங்கின்னா
மாற்ற மறியா னுரை.

(பதவுரை) ஆற்றல் இலாதான் - வலியில்லாதவன், பிடித்த படை-கையிற் பிடித்த படைக்கலம், இன்னா-துன்பமாம்; நாற்றம் இலாத-மணமில்லாத, மலரின் அழகு-பூவின் அழகானது, இன்னா - துன்பமாம்; தேற்றம் இலாதான்-

தெளிவு இல்லாதவன், துணிவு-ஒரு வினை செய்யத் துணிதல், இன்னு துன்பமாம்; ஆங்கு-அவ்வாறே, மாற்றம்-சொல்லின் கூறுபாட்டினை, அறியான் - அறியாதவனது, உரை-சொல், இன்னு-துன்பமாம் எ - று.

ஆற்றல் - ஈண்டு ஆண்மை யெனினும் ஆம்; 'வாளொ டென் வன்கண்ண ரல்லார்க்கு' என்பது காண்க. தேற்றம்-ஆராய்ந்து தெளிதல்; 'தெளிவி லதனைத் தொடங்கார்' என்பது வாயுறைவாழ்த்து. மாற்றம்-பேசு முறைமையென்றும், எதிருரைக்கும் மொழியென்றும் கூறலுமாம். (அ)

கூ. பகல்போலு நெஞ்சத்தார் பண்பின்மை யின்னு
நகையாய நண்பினார் நாரின்மை யின்னு
இகலி னெழுந்தவ ரோட்டின்னு வின்னு
நயமின் மனத்தவர் நட்பு.

(பதவுரை) பகல் போலும் - ஞாயிறு போலும், நெஞ்சத்தார்-மனமுடையார், பண்பு இன்மை - பண்பில்லாதிருத்தல், இன்னு-துன்பமாம்; நகை ஆய-நகுதலையுடைய, நண்பினார்-நட்பாளர், நார் இன்மை-அன்பில்லா திருத்தல், இன்னு-துன்பமாம்; இகலின் எழுந்தவர்-போரின்கண் எற்றெழுந்தவர், ஓட்டு-புறங்காட்டியோடுதல், இன்னு-துன்பமாம்; நயம் இல்-நீதியில்லாத, மனத்தவர்-நெஞ்சினையுடையாரது, நட்பு-கேண்மை, இன்னு-துன்பமாம் எ - று.

பகல் போலும் நெஞ்சம்-ஞாயிறு திரிபின்றி ஒரு பெற்றித் தாதல் போலத் திரிபில்லாத வாய்மையையுடைய நெஞ்சம்; 'ஞாயிறன்ன வாய்மையும்' என்பது புறம். இனி நுகத்தின் பகலாணிபோல் நடுவு நிலையுடைய நெஞ்சம் எனினும் பொருந்தும்; 'நெடுநுகத்துப் பகல் போல- நடுவு நின்ற நன்னெஞ்சினோர்' என்பது பட்டினப்பாலை. பண்பாவது உலக

வியற்கை யறிந்து யாவரோடும் பொருந்தி நடக்கும் முறைமை;'பண்பெனப்படுவது பாடறிந் தொழுகல்' என்பதுகலித்தொகை. தூயமனமுடைய ரேனும் உலகத்தோடு பொருந்தி நடவாமை தீதென்பதாம். நகையாய நண்பினர் நாரின்மையாவது முகத்தால் நகுதல் செய்து அகத்தே அன்பு சுருங்குதல். நயம்-நீதி யென்னும் பொருளதாதலைத் திருக்குறட் பரிமேலழகருரை நோக்கித் தெளிக; இனிமையெனவும், விருப்பம் எனவும் பொருள் கூறலும் ஆம். (௬)

௭. கள்ளில்லா மூதூர் களிகட்கு நன்கின்னா
வள்ளல்க ளின்மை பரிசிலர்க்கு முன்னின்னா
வண்மை யிலாளர் வனப்பின்னா வாங்கின்னா
பண்ணில் புரவி பரிப்பு.

(பதவுரை) கள் இல்லா-கள் இல்லாத, மூதூர்-பழைமையாகிய ஊர், களிகட்கு - கள்ளுண்டு களிப்பார்க்கு, நன்கு இன்னா-மிகவுந் துன்பமாம்; வள்ளல்கள்-வள்ளியோர், இன்மை-இல்லாதிருத்தல், பரிசிலர்க்கு-(பரிசில் பெறும்) இரவலர்க்கு, முன் இன்னா-மிகவுந் துன்பமாம்; வண்மை இலாளர்-ஈகைக் குண மில்லாதவர்களுடைய, வனப்பு - அழகு, இன்னா-துன்பமாம்; ஆங்கு-அவ்வாறே, பண் இல் - கலனையில்லாத,புரவி-குதிரை, பரிப்பு-தாங்குதல், இன்னா - துன்பமாம். எ - று.

களிகட்கு இன்னா என்றது எடுத்துக் காட்டு மாத்திரையே. களித்தலென்னுஞ் சொல் கள்ளுண்டு மகிழ்தல் என்னும் பொருளில் முன் வழங்கியது; இக்காலத்தே பொதுப்பட மகிழ்தல் என்னும் பொருளதாயிற்று. களி-கள்ளுண்போன். முன்-மிகுதி யென்னும் பொருளது. பண்-கலனை; இது கல்லணையெனவும் வழங்கும். (௭)

கக. பொருளுணர்வா ரில்வழிப் பாட்டுரைத்த லின்னு
இருள்கூர் சிறுநெறி தாந்தனிப்போக் கின்னு
அருளில்லார் தங்கட் செலவின்னு வின்னு
பொருளில்லார் வண்மை புரிவு.

(பதவுரை) பொருள் உணர்வார்-(பாட்டின்) பொருளை அறியும் அறிவுடையார், இல்வழி-இல்லாத இடத்தில், பாட்டு உரைத்தல்-செய்யுளியற்றிக் கூறுதல், இன்னு - துன்பமாம்; இருள் கூர்-இருள்மிகுந்த, சிறு நெறி-சிறிய வழியிலே, தனி போக்கு-தனியாகப் போதல், இன்னு-துன்பமாம்; அருள் இல்லார் தம்கண்-தண்ணளி யில்லாதவரிடத்தில், செலவு - (இரப்போர்) செல்லுதல், இன்னு-துன்பமாம்; பொருள் இல்லார் - பொருளில்லாதவர், வண்மை புரிவு-ஈதலை விரும்புதல், இன்னு-துன்பமாம் எ - று.

புலவராயினோர் பாட்டின் பொருளுணரும் அறிவில்லார் பால் தாம் அரிதிற் பாடிய பாட்டுக்களைக் கூறின், அவர் அவற்றின் பொருளை யறியா ராகலின் தம்மை நன்கு மதித்தல் செய்யார்; அதுவே யன்றி இகழ்தலுஞ் செய்வர்; அவற்றின் மிக்க துன்பம் பிறிதில்லை யாகலின் 'பொருளுணர்வா ரில்வழிப் பாட்டுரைத்த லின்னு' எனப்பட்டது.

'புலமிக் கவரைப் புலமை தெரிதல்
புலமிக் கவர்க்கே புலனும்'

'கல்லா தவரிடைக் கட்டுரையின் மிக்கதோர்
பொல்லாத தில்லை யொருவற்கு'

என்னும் பழமொழிச் செய்யுட்கள் இங்கே கருதற்பாலன.
தாம் - அசை. தம்-சாரியை. (கக)

கஉ. உடம்பா டிலாத மனைவிதோ ளின்னா *
இடனில் சிறியாரோ டியாத்தநண் பின்னா
இடங்கழி யாளர் தொடர்பின்னா வின்னா
கடனுடையார் காணப் புகல்.

(பதவுரை) உடம்பாடு இலாத - உளம் பொருந்துத லில்லாத, மனைவி தோள் - மனைவியின் தோளைச் சேர்தல், இன்னா - துன்பமாம்; இடன் இல் - விரிந்த வுள்ளமில்லாத, சிறியாரோடு - சிறுமை யுடையாருடன், யாத்த நண்பு - பிணித்த நட்பு, இன்னா - துன்பமாம்; இடங்கழியாளர் - மிக்க காமத்தினை யுடையாரது, தொடர்பு - சேர்க்கை, இன்னா - துன் பமாம்; கடன் உடையார் - கடன் கொடுத்தவர், காண - பார்க் குமாறு, புகல் - அவர்க்கெதிரே செல்லுதல், இன்னா - துன்ப மாம் எ - று.

மனைவிதோள் - இடக்கரடக்கல். 'உடம்பா டிலாதவர் வாழ்க்கை குடங்கருட் - பாம்போ டுடனுறைந் தற்று' என் னுங் குறள் இங்கு நினைக்கற் பாலது. இடனென்றது ஈண்டு உள்ள விரிவை யுணர்த்திற்று. குற்றியலிகரம் அலகு பெறு தாயிற்று. இடங்கழி - உள்ளம் நெறிப்படாதோடுதல்; கழி காமம் என்பது கருத்து; 'இடங்கழி காமமொ டடங்கா னாகி' என்பது மணிமேகலை. சிலர் 'விடங்களியாளர்' எனப் பாடங்கொண்டு, விடம் போலும் கள்ளுண்டு களிப்போர் எனப் பொருள் கூறினர்; அது பொருந்தாமை யோர்க. 'கடன் கொண்டான் றோன்றப் பொருள் தோன்றும்' ஆக லின் 'காணப்புகல் இன்னா' என்றார்; கடன் படுதல் துன்பம் என்பது கருத்தாகக் கொள்க. (கஉ)

---

* மனைவி தொழி லின்னா என்றும் பாடம்.

கரு. தலைதண்ட மாகச் சுரம்போத லின்னா
வலைசுமந் துண்பான் பெருமித மின்னா
புலையுள்ளி வாழ்த லுயிர்க்கின்னா வின்னா
முலையில்லாள் பெண்மை விழைவு.

(பதவுரை) தலை தண்டம் ஆக - தலை அறுபடும்படி, சுரம் போதல் - காட்டின்கட் செல்லுதல், இன்னா - துன்பமாம்; வலை சுமந்து - வலையைச் சுமந்து, உண்பான் - அதனால் உண்டு வாழ்வானது, பெருமிதம் - செருக்கு, இன்னா - துன்பமாம்; புலை - புலால் உண்ணுதலை, உள்ளி - விரும்பி, வாழ்தல்-வாழ்வது, உயிர்க்கு - (மக்கள்) உயிர்க்கு, இன்னா - துன்பமாம்; முலை இல்லாள் - முலை யில்லாதவள், பெண்மை - பெண் தன்மையை, விழைவு - விரும்புதல், இன்னா - துன்பமாம் எ - று.

வலைசுமந்து என்னுங் காரணம் காரியத்தின் மேற்று. புலை - புன்மை; தன்னுயிரோம்பப் பிறவுயிர் கொன்றுணல் சிறுமையாகலின் அது புலையெனப்படும். பெண்மை விழைவு இன்னா என்றது கடைபோகாதாகலின்; 'கல்லாதான் சொற் கா முறுதல் முலையிரண்டு-மில்லாதாள் பெண்காமுற் றற்று' என்பதுங் காண்க. (கரு)

கச. மணியிலாக் குஞ்சரம் வேந்தூர்த லின்னா
துணிவில்லார் சொல்லுந் தறுகண்மை யின்னா
பணியாத மன்னர்ப் பணிவின்னா வின்னா
பிணியன்னார் வாழு மனை.

(பதவுரை) மணி இலா - (ஓசையினால் தன் வருகையைப் பிறர்க்கு அறிவிக்கும்) மணியை அணியப்பெறாத, குஞ்சரம் - யானையை, வேந்து - அரசன், ஊர்தல்-ஏறிச் செலுத்

துதல், இன்னா - துன்பமாம்; துணிவு இல்லார் - பகையை வெல்லுந் துணிவில்லாதார், சொல்லும் - கூறும், தறுகண்மை - வீரமொழிகள், இன்னா-துன்பமாம்; பணியாத-வணங்கத்தகாத, மன்னர் - அரசரை, பணிவு - வணங்குதல், இன்னா-துன்பமாம்; பிணி அன்னார் - (கணவர்க்குப்) பிணிபோலும் மனைவியர், வாழும் மனை - வாழ்கின்ற இல், இன்னா - துன்பமாம எ - று.

சொல்லும் என்றதனால் தறுகண்மை மொழிக்காயிற்று; வஞ்சினமும் ஆம். பணியாத மன்னராவார் தம்மிற்றாழ்ந்தோர். பணிதல் - இன் சொல்லும் கொடையும். 'எள்ளாத வெண்ணிச் செயல்வேண்டுந் தம்மொடு-கொள்ளாத கொள்ளா துலகு'என்றபடி தாம் வலியராய் வைத்து மெலிய பகைவரை வணங்குதல் எள்ளற்கேதுவாகலின் 'பணிவின்னா' என்றார். 'மன்னர் பணிவு' என்று பாடமாயின் அகத்தே பணிதலில்லாத பகை மன்னரது புற வணக்கம் இன்னாவாம் என்று பொருள் கூறிக்கொள்க. 'சொல் வணக்க மொன்னார்கட் கொள்ளற்க' 'தொழுதகை யுள்ளும் படையொடுங்கும்' என்பன இங்கே கருதற்பாலன. பிணிபோறல் - சிறுகாலை அட்டில் புகாமை முதலியன. (கச)

கரு. வணரொலி* யைம்பாலார் வஞ்சித்த லின்னா
துணர்தூங்கு மாவின் படுபழ மின்னா
புணர்பாவை யன்னார் பிரிவின்னா வின்னா
உணர்வா ருணராக் கடை.

(பதவுரை) வணர்-குழற்சியையுடைய, ஒலி-தழைத்த, ஐம்பாலார்-கூந்தலையுடைய மகளிர், வஞ்சித்தல்-(தம் கணவரை) வஞ்சித்தொழுகுதல், இன்னா-துன்பமாம்; துணர்-கொத்தாக,

*வணரொளி என்றும் பாடம்.

தூங்கும் - தொங்குகின்ற, மாவின் - மாவினது, படு பழம்-நைந்து விழுந்த கனி, இன்னா-துன்பமாம்; புணர் - வேற்றுமையின்றிப் பொருந்திய, பாவை அன்னார்-பாவை போலும் மகளிரது, பிரிவு - பிரிதல், இன்னா - துன்பமாம்; உணர்வார்-அறியுந் தன்மையர், உணராக்கடை-அறியாவிடத்து, இன்னா-துன்பமாம் ஏ - று.

வணர்-வளைவு; ஈண்டுக் குழற்சி. ஒலி-தழைத்தல்; இஃதிப் பொருட் டாதலை 'ஒலி நெடும்பீலி' என்னும் நெடுநல்வாடையடி உரையானறிக. ஐம்பால்-ஐந்துபகுப்பினையுடையது; கூந்தல். ஐந்து பகுப்பாவன: குழல், கொண்டை, சுருள், பனிச்சை, முடியென்ப. இங்ஙனம் ஒரோ வொருகால் ஒவ்வொரு வகை யாக வன்றி, ஒரொப்பனையிற்றானே ஐந்து வகையாற் பிரித்து முடிக்கப்படுவது என்று கோடலும் ஆம். படுபழம்-செவ்வியழிந்து விழுந்த பழம். புணர்தல் - அன்பால் நெஞ்சு கலத்தல்; மணம் பொருந்துதலும் ஆம். உணர்வார்-உணர்ந்து குறை தீர்க்க வல்லார்; பாட்டின் பொருளறிவாரும் ஆம். (கரு)

கசு. புல்லார் புரவி மணியின்றி யூர்வின்னா
கல்லா ருரைக்குங் கருமப் பொருளின்னா
இல்லாதார் நல்ல விருப்பின்னா * வாங்கின்னா
பல்லாரு ணாணப் படல்.

(பதவுரை) புல்-புல்லை, ஆர்-உண்கின்ற, புரவி-குதிரையை, மணி இன்றி-மணி யில்லாமல், ஊர்வு-ஏறிச் செலுத்துதல், இன்னா-துன்பமாம்; கல்லார் உரைக்கும் - கல்வியில்லாதார் கூறும், கருமப் பொருள்-காரியத்தின் பயன், இன்னா-துன்பமாம்; இல்லாதார்-பொருளில்லாதவரது,நல்ல விருப்பு-நல்லவற்றை விரும்பும் விருப்பம், இன்னா-துன்பமாம்; ஆங்கு

* விழைவின்னா என்றும் பாடம்.

அவ்வாறே, பல்லாருள்-பலர் நடுவே, நாணப்படல்-நாணப்படுதல், இன்னா - துன்பமாம் எ - று.

ஊர்வு - தொழிற் பெயர். பொருள் - பயன். நல்ல - அறம்; நுகரப்படுவனவும் ஆம். நாணப்படல் - மானக்கேடெய்துதல். (கசு)

கஎ. உண்ணாது வைக்கும் பெரும்பொருள் வைப்பின்னா
நண்ணாப் பகைவர் புணர்ச்சி நனியின்னா
கண்ணி லொருவன் வனப்பின்னா வாங்கின்னா
எண்ணிலான் செய்யுங் கணக்கு.

(பதவுரை) உண்ணாது வைக்கும் - நுகராது வைக்கும், பெரும் பொருள் வைப்பு - பெரிய பொருளின் வைப்பானது, இன்னா - துன்பமாம்; நண்ணா - உளம் பொருந்தாத, பகைவர் - பகைவரது, புணர்ச்சி - சேர்க்கை, நனி இன்னா - மிகவும் துன்பமாம்; கண் இல் ஒருவன் - விழியில்லாத ஒருவனது, வனப்பு - அழகு, இன்னா - துன்பமாம்; ஆங்கு - அவ்வாறே, எண் இலான் - எண்ணூல் பயிலாதவன், செய்யும் கணக்கு - இயற்றும் கணக்கு, இன்னா - துன்பமாம் எ - று.

வைப்பு - புதைத்து வைப்பது. கண் - கண்ணோட்டமும் ஆம். எண் - கணிதம்; நூலுக்காயிற்று. எண்ணிலான் என்பதற்குச் சூழ்ச்சித் திறனில்லான் என்றும், செய்யுங் கணக்கு என்பதற்குச் செய்யுங் காரியம் என்றும் பொருள் கூறலும் ஆம். (கஎ)

கஅ. ஆன்றவிந்த சான்றோருட் பேதை புகலின்னா
மான்றிருண்ட போழ்தின் வழங்கல் பெரிதின்னா
நோன்றவிந்து வாழாதார் நோன்பின்னா வாங்கின்னா
ஈன்றாளை யோம்பா விடல்.

(பதவுரை) ஆன்று - கல்வியால் நிறைந்து, அவிந்த- அடங்கிய, சான்ரோர் உள் - பெரியோர் நடுவே, பேதை- அறிவில்லாதவன், புகல் - செல்லுதல், இன்னு - துன்பமாம்; மான்று - மயங்கி, இருண்ட போழ்தின் - இருண்டுள்ள காலத்தில், வழங்கல் - வழிச்செல்லுதல், பெரிது இன்னு- மிகவும் துன்பமாம்; நோன்று - (துன்பங்களைப்) பொறுத்து. அவிந்து - (மனம்) அடங்கி, வாழாதார் - வாழமாட்டாதவர், நோன்பு - நோற்றல், இன்னு - துன்பமாம்; ஆங்கு-அவ்வாறே, ஈன்ருளை - பெற்ற தாயை, ஓம்பா விடல் - காப்பாற்ருமல் விடுதல், இன்னு - துன்பமாம் எ - று.

ஆன்று - ஆகல் என்பதன் மரூஉவாகிய ஆல் என்னும் பகுதி யடியாகப் பிறந்தது. குணங்களால் நிறைந்து என்று கூறலும் ஆம். அவிந்த - ஐம்புலனும் அடங்கிய; பெரியோர் பாற் பணிந்த என்றுமாம். 'ஆன்றவிந் தடங்கிய கொள்கைச் சான்ரோர்' என்னும் புறப்பாட்டும், அதனுரையும் நோக்குக. மான்று - மால என்பது திரிந்து நின்ற தெனினும் ஆம். போழ்து - பொழுது என்பதன் மரூஉ. ஓம்பா - ஈறு கெட்டது. (கஅ)

கக. உரனுடையா னுள்ள மடிந்திருத்த லின்னு
மறனுடை யாளுடையான் மார்பார்த்த லின்னு
சுரமரிய கானஞ் செலவின்னு வின்னு
மனவறி யாளர்* தொடர்பு.

(பதவுரை) உரன் உடையான் - திண்ணிய அறிவுடையவன், உள்ளம் மடிந்து இருத்தல் - மனமடிந்திருத்தல், இன்னு - துன்பமாம்; மறன் உடை - வீரமுடைய, ஆள் உடையான் - ஆட்களை யுடையான், மார்பு ஆர்த்தல் - மார்பு

* அகம்வறியாளர் என்றும் பாடம்.

தட்டுதல், இன்னா-துன்பமாம்; சுரம்-அருநெறியாகிய, அரிய-இயங்குதற்கரிய, கானம் - காட்டின்கண், செலவு - செல்லுதல், இன்னா - துன்பமாம்; மனம் வறியாளர் - மனவறுமையுடையாரது, தொடர்பு - சேர்க்கை, இன்னா - துன்பமாம் எ - று.

ஊன்-திண்ணிய அறிவாதலே 'ஊரனென்னுந் தோட்டியான்' என்னுங் குறட்குப் பரிமேலழகர் உரைத்த வுரையானறிக. மார்பு ஆர்த்தல்-மார்பு தட்டிப் போர்க்கெழுதல்; காரணம் காரியத்திற் காயிற்று. வீரரை யுடையான் தானே போர்க்குச் செல்லுதல் வேண்டா என்றபடி; வலிதிற் செல்லுதல் எனினும் ஆம். மனவறியாளர் - மனநிறை வில்லாதவர்; புல்லிய எண்ணமுடையார் எனினும் ஆம். (கக)

உ0. குலத்துப் பிறந்தவன் கல்லாமை யின்னா
நிலத்திட்ட நல்வித்து நாறாமை யின்னா
நலத்தகையார் நாணாமை யின்னாவாங் கின்னா
கலத்தல் குலமில் வழி.

(பதவுரை) குலத்துப் பிறந்தவன்-நற்குடியிற் பிறந்தவன், கல்லாமை - கல்லாதிருத்தல், இன்னா - துன்பமாம்; நிலத்து இட்ட-பூமியில் விதைத்த, நல் வித்து - நல்ல விதைகள், நாறாமை - முளையாமற் போதல், இன்னா-துன்பமாம்; நலம் தகையார் - நன்மையாகிய அழகினையுடைய மகளிர், நாணாமை-நாணின்றி யொழுகுதல், இன்னா-துன்பமாம்; ஆங்கு - அவ்வாறே, குலம் இல்வழி - ஒவ்வாத குலத்திலே, கலத்தல்-மணஞ் செய்து கலத்தல், இன்னா-துன்பமாம் எ - று.

மகளிர்க்கு நாணம் சிறந்ததென்பது 'உயிரினுஞ் சிறந்தன்று நாணே' என்னும் தொல்காப்பியத்தானு மறியப்படும். நலத்தகையார் நாணாமை என்பதற்கு நற்குணமுடைய

ஆடவர் பழிபாவங்கட்கு அஞ்சாமை எனப்பொருள் கூறு வாருமுளர். மணஞ் செய்வார் ஆராயவேண்டியவற்றுள் குடி யொப்புக் காண்டலும் ஒன்று; "கொடுப்பினன் குடைமை யும் குடிநிர லுடைமையும் - வண்ணமுந் துணையும் பொரீஇ யெண்ணு-தெமியேந் துணிந்த வேமஞ்சா லருவினை" என் னும் குறிஞ்சிப்பாட்டடிகள் ஆங்கு நோக்கற்பாலன. (உ0)

உக. மாரிநாட் கூவுங் குயிலின் குரலின்னா
வீர மிலாளர் கடுமொழிக் கூற்றின்னா
மாரி வளம்பொய்ப்பி னூர்க்கின்னா வாங்கின்னா
மூரி யெருத்தா லுழவு.

(பதவுரை) மாரி நாள் - மழைக்காலத்தில், கூவும்-கூவு கின்ற, குயிலின் குரல் - குயிலினது குரலோசை, இன்னா- துன்பமாம்; ஈரம் இலாளர் - அன்பில்லாதவரது, கடுமொழி கூற்று-கடிதாகிய சொல், இன்னா - துன்பமாம்; மாரி வளம் பொய்ப்பின் - மழை வளம் பொய்க்குமாயின், ஊர்க்கு - உல கிற்கு, இன்னா - துன்பமாம்; ஆங்கு-அவ்வாறே, மூரி எருத் தால் - மூரியாகிய எருதால், உழவு-உழுதல், இன்னா-துன்ப மாம் எ - று.

வீரமிலாளர்-என்று கொள்ளலும் ஆம். மொழிக்கூற்று- ஒரு பொரு ளிருசொல்; மொழியின் பகுதியுமாம். மழையா கிய வளம் என்க; மழையினதுவளம் என்னலுமாம். பொய்த் தல் - இல்லையாதல்; 'விண்ணின்று பொய்ப்பின்' என்பது திருக்குறள்; 'மாரிபொய்ப்பினும்' என்பது புறம். மூரி யெருத்து-இருபெயரொட்டு; வலிமை மிக்க எருதுமாம்; 'எருமையு மெருதும் பெருமையுஞ் சோம்பும் - வலியு முரணுநெரிவு மூரி' என்பது பிங்கலம். கட்டுக்கடங்காத கன்றையால் உழுதல் துன்பம் என்பதாம்; முதிர்ந்த எருதால் என்று பொருள் கூறுவாருமுளர். (உக)

உஉ. ஈத்த வகையா லுவவாதார்க் கீப்பின்னா
பாத்துண லில்லா ருழைச்சென் றுணலின்னா
மூத்த விடத்துப் பிணியின்னா வாங்கின்னா
ஓத்திலாப் பார்ப்பா னுரை.

(பதவுரை) ஈத்த வகையால் - கொடுத்த அளவினால், உவவாதார்க்கு - மகிழாதவர்க்கு, ஈப்பு-கொடுத்தல், இன்னா-துன்பமாம்; பாத்து உணல் - பகுத்து உண்ணுதல், இல்லார் உழை-இல்லாதவரிடத்தில், சென்று - போய், உணல்-உண்ணுதல், இன்னா-துன்பமாம்; மூத்த இடத்து முதுமையுற்ற பொழுதில், பிணி - நோய் உண்டாதல், இன்னா-துன்பமாம்; ஆங்கு-அவ்வாறே, ஓத்து இலா - வேதத்தை ஓதுதல் இல்லாத, பார்ப்பான் - பார்ப்பானுடைய, உரை - சொல், இன்னா - துன்பமாம் எ - று.

ஈந்த வென்பது வலித்தலாயிற்று. 'உவவாதார்க் கீப்பின்னா' என்பதனை 'இன்னா திரக்கப் படுத லிரந்தவரின் முகங் காணு மளவு' என்னுங் குறளுடன் பொருத்திக்காண்க. பாத்துணல் - தென்புலத்தார் முதலாயினார்க்கும், துறந்தார் முதலாயினார்க்கும் பகுத்துண்ணுதல். பாத்து - பகுத்து என்பதன் மரூஉ. ஓத்து-ஓதப்படுவது, வேதம். (உஉ)

உஙு. யானையின் மன்னரைக் காண்ட னனியின்னா
ஊனைத்தின் றூனைப் பெருக்குதன் முன்னின்னா
தேனெய் புளிப்பிற் சுவையின்னா வாங்கின்னா
கான்யா* றிடையிட்ட வூர்.

(பதவுரை) யானை இல் - யானைப்படை யில்லாத, மன்னரை-அரசரை, காண்டல் - பார்த்தல், நனி இன்னா - மிகவுந்

* கானாறு என்றும் பாடம்.

துன்பமாம்; ஊனைத் தின்று - (பிறிதோர் உயிரின்) ஊனை உண்டு, ஊனை - (தன்) ஊனை, பெருக்குதல் - வளர்த்தல் முன் இன்னா-மிகவுந் துன்பமாம்; தேன் நெய்-தேனும் நெய்யும், புளிப்பின் - புளித்து விட்டால், சுவை - (அவற்றின்) சுவை, இன்னா-துன்பமாம்; ஆங்கு - அவ்வாறே, கான் யாறு - காட்டாறு, இடை இட்ட - இடையிலே உளதாகிய, ஊர்- ஊரானது, இன்னா - துன்பமாம் எ-று.

'யானையின் மன்னரைக் காண்டல் நனியின்னா' என்றாரேனும் அரசர் படையில் யானையில்லாதிருத்தல் இன்னா என்பது கருத்தாகக் கொள்க; 'படைதனக்கு யானை வனப்பாகும்' என்பது சிறுபஞ்சமூலம். இனியவை நாற்பதிலுள்ள 'யானை யுடையபடை காண்டன் மிகவினிதே - ஊனைத்தின் றூனைப் பெருக்காமை முன்னினிதே - கான் யாற் றடைகரை யூரினி தாங்கினிதே - மான முடையார் மதிப்பு' என்னுஞ் செய்யுளுடன் இதனை ஒப்புநோக்குக. (உரு)

உச. சிறையில்லா மூதூரின் வாயில்காப் பின்னா
துறையிருந் தாடை கழுவுத லின்னா
அறைபறை யன்னவர் * சொல்லின்னா வின்னா
நிறையில்லான் கொண்ட தவம்.

(பதவுரை) சிறை இல்லா - மதில் இல்லாத, மூதூரின் பழமையாகிய ஊரினது, வாயில் காப்பு - வாயிலைக் காத்தல், இன்னா - துன்பமாம்; துறை இருந்து - நீர்த்துறையிலிருந்து, ஆடை கழுவுதல் - ஆடைதோய்த்து மாசுபோக்குதல், இன்னா - துன்பமாம்; அறை - ஒலிக்கின்ற, பறை அன்னவர் - பறைபோன்றாரது, சொல் - சொல்லானது, இன்னா -

* அறைபறை யாயவர் என்றும் பாடம்.

துன்பமாம்; நிறை இல்லான் - (பொறிகளைத் தடுத்து) நிறுத்துந் தன்மை யில்லாதவன், கொண்ட - மேற்கொண்ட, தவம் - தவமானது, இன்னா - துன்பமாம் எ - று.

நீர்த்துறையில் ஆடை யொலித்தல் புரியின் நீர் வழியாக நோயணுக்கள் பரவி இன்னல் விளைக்குமாகலின் 'துறையிருந் தாடை கழுவுத லின்னா' என்றார்; இனம் பற்றிப் பிற தூய்தன்மை புரிதலுங் கொள்க. அறை பறையன்னவர் - தாம் கேட்ட மறைக்கப்படும் பொருளினை யாண்டும் வெளிப்படுத்து மியல்பினர்; 'அறைபறை யன்னர் கயவர்தாங் கேட்ட - மறைபிறர்க் குய்த்துரைக்க லான்' என்றார் பொய்யில்புலவரும். (உச)

உரு. ஏமமில் மூதூ ரிருத்தன் மிகவின்னா
தீமை யுடையா ரயலிருத்த னன்கின்னா
காம முதிரி னுயிர்க்கின்னா * வாங்கின்னா
யாமென் பவரோடு நட்பு.

(பதவுரை) ஏமம் இல் - காவல் இல்லாத, மூதூர் - பழைய ஊரிலே, இருத்தல் - வாழ்தல், மிக இன்னா - மிகவுந் துன்பமாம்; தீமை உடையார் - தீச்செய்கை யுடையவரது, அயல் இருத்தல் - பக்கத்திலே யிருத்தல், நன்கு இன்னா - மிகவும் துன்பமாம்; காமம் முதிரின் - காமநோய் முற்றினால், உயிர்க்கு இன்னா - உயிர்க்குத் துன்பமாம்; ஆங்கு - அவ்வாறே, யாம் என்பவரோடு - யாமென்று தருக்கியிருப்பவரோடு செய்யும், நட்பு - நட்பானது, இன்னா - துன்பமாம் எ - று.

ஏமம் - மதிற் காவலும், அரசின் காவலும் ஆம். அயலிருத்தல் என்றமையால் அவரைச் சேர்ந் தொழுகுதல் கூற

---

* உயிர்க்கின்னாது என்றும் பாடம்.

வேண்டாதாயிற்று. காமம் உயிரைப்பற்றி வருத்துமென் பதனை, 'காமமு நாணு முயிர்காவாத் தூங்குமென் - னோனு வுடம்பி னகத்து' என்னும் முப்பாலானு மறிக. (உரு)

உசு. நட்டா ரிடுக்கண்கள் காண்ட னனியின்னா*
ஒட்டார் பெருமிதங் காண்டல் பெரிதின்னா†
கட்டில்லா மூதூ ருறையின்னா வாங்கின்னா
நட்ட கவற்றினாற் சூது.

(பதவுரை) நட்டார் - நட்புக்கொண்டவருடைய, இடுக்கண்கள் - துன்பங்களை, காண்டல் - பார்த்தல், னனி இன்னா - மிகவுந் துன்பமாம்; ஒட்டார் - பகைவரது, பெருமிதம் - செருக்கை, காண்டல் - பார்த்தல், பெரிது இன்னா - மிகவுந் துன்பமாம்; கட்டு இல்லா - சுற்றமாகிய கட்டு இல்லாத, மூதூர் - பழைய வூரிலே, உறை - வாழ்தல், இன்னா - துன்பமாம்; ஆங்கு - அவ்வாறே, நட்ட - நட்பாகக் கொள்ளப் பட்ட, கவற்றினால் - கவற்றைக்கொண்டு ஆடுகின்ற, சூது - சூதாட்டம், இன்னா - துன்பமாம் எ - று.

கட்டு - கட்டுப்பாடும்ஆம். உறை - முதனிலைத் தொழிற் பெயர். நட்ட என்றது விருப்புடன் அடிப்பட்டுப் பழகிய என்றபடி. கவறு - பாய்ச்சி; ஆவது தாயக்கட்டை. ஒரு சொல் வருவிக்கப்பட்டது. (உசு)

உஎ. பெரியாரோ டியாத்த தொடர்விடுத லின்னா
அரியவை செய்து மெனவுரைத்த லின்னா
பரியார்க்குத் தாமுற்ற கூற்றின்னா வின்னா
பெரியார்க்குத் தீய செயல்

---

* இடுக்க ணனிகண்டா னன்கின்னா என்றும் பாடம்.

† கண்டாற் பெரிதின்னா என்றும் பாடம்.

(பதவுரை) பெரியாரோடு - பெரியவருடன், யாத்த - கொண்ட, தொடர் - தொடர்ச்சியை, விடுதல் - விடுவது, இன்னா - துன்பமாம்; அரியவை - செய்தற்கரிய காரியங்களை, செய்தும் - செய்து முடிப்பேம், என உரைத்தல் - என்று சொல்லுதல், இன்னா - துன்பமாம்; பரியார்க்கு - (தம்மிடத்தில்) அன்பு கொள்ளாதவர்க்கு, தாம் உற்ற - தாம் அடைந்த துன்பங்களைக் கூறும், கூற்று - சொல், இன்னா - துன்பமாம்; பெரியார்க்கு - பெருமையுடையார்க்கு, தீய செயல் - தீயனவற்றைச் செய்தல், இன்னா - துன்பமாம் எ - று.

பெரியார் தொடர்விடுதல் இன்னா என்பதனை 'பல்லார் பகைகொளலிற் பத்தடுத்த தீமைத்தே - நல்லார் தொடர் கைவிடல்' என்னுந் திருக்குறளானுமறிக. பெரியார் - ஈண்டுக் கல்வியறிவு நற்குண நல்லொழுக்கங்களிற் சிறந்த நல்லோர். குற்றியலிகரம் அலகுபெறாதாயிற்று. அரியவை செய்துமென வுரைத்தல் இன்னா - என்றது தாம்செய்யக் கருதிய அரிய செயல்களைச் செயலால் வெளிப்படுத்தலன்றி உரையாற் கூறுதல் தக்கதன்று என்றபடி; தம்மாற் செய்ய வியலாதவற்றைச் செய்து தருவேமெனப் பிறர்க்கு வாக்களிப்பது இன்னாவாம் எனப்பொருள்கூறினும் அமையும். செய்தும் - தன்மைப்பன்மை யெதிர்கால வினைமுற்று; இறந்தகால முற்றும் ஆம். பரிதல் அன்புசெய்தல்; இரங்குதலுமாம். பெரியார்க்குத் தீங்குசெயல் இன்னா என்பதனை 'எரியாற் சுடப்படினு முய்வுண்டா முய்யார் - பெரியார்ப் பிழைத்தொழுகு வார்' என்னும் வாயுறைவாழ்த் தானுமறிக. உற்ற, தீய என்பன முறையே தெரிநிலையும் குறிப்புமாய வினைப்பெயர்கள்.

(உ௭)

உஅ. பெருமை யுடையாரைப் பீடழித்த லின்னா
கிழமை யுடையார்க்* களைந்திடுத லின்னா
வளமை யிலாளர் வனப்பின்னா வின்னா
இளமையுண் மூப்புப் புகல்.

(பதவுரை) பெருமை உடையாரை - பெருமையுடையவரை, பீடு அழித்தல் - பெருமையழியக் கூறல், இன்னா - துன்பமாம்; கிழமை உடையார் - உரிமை யுடையவரை, களைந்திடுதல் - நீக்கிவிடுதல், இன்னா - துன்பமாம்; வளமை இலாளர் - செல்வமில்லாதவருடைய, வனப்பு - அழகு, இன்னா - துன்பமாம்; இளமையுள் - இளமைப்பருவத்தில், மூப்பு - முதுமைக்குரிய தன்மைகள், புகல் - உண்டாதல், இன்னா - துன்பந் தருவதாகும் எ - று.

பீடு அழித்தல் என்னும் இருசொல்லும் ஒருசொன்னீர்மையெய்தி இரண்டாவதற்கு முடிபாயின. பீடழித்தலாவது பெருமை யுளதாகவும் அதனை யிலதாக்கிக் கூறுதல். கிழமை யுடையார் - பழையராகவரும் அமைச்சர் முதலாயினர்; நண்பரும் ஆம்; 'கிழமை யுடையாரைக் கீழ்ந்திடுத லின்னா' என்று பாடங் கொள்ளுதல் சிறப்பு; 'பழமை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதுங்-கிழமையைக் கீழ்ந்திடா நட்பு' என்னுந் திருக்குறளுங் காண்க. வளமை—வண்மையுமாம். (உஅ)

உகூ. கல்லாதா னூருங் கலிமாப் பரிப்பின்னா
வல்லாதான் சொல்லு முரையின் பயனின்னா
இல்லார்வாய்ச் சொல்லி னயமின்னா வாங்கின்னா
கல்லாதான் கோட்டி கொளல்.

---

* கிழமை யுடையாரை என்றும் பாடம்.

(பதவுரை) கல்லாதான் - (நடத்தவேண்டிய முறையைக்) கல்லாதவன், ஊரும் - ஏறிச் செலுத்தும், கலிமா - மனஞ் செருக்கிய குதிரை, பரிப்பு-(அவனைச்) சுமந்து செல்லுதல், இன்னா-துன்பமாம்; வல்லாதான்-கல்வி யில்லாதவன், சொல்லும்-சொல்லுகின்ற, உரையின் பயன்-சொல்லின் பொருள், இன்னா - துன்பமாம்; இல்லார் - செல்வமில்லாதவருடைய, வாய்ச் சொல்லின்-வாயிலிருந்து வரும் சொல்லினது, நயம்-நயமானது, இன்னா-துன்பமாம்; ஆங்கு-அவ்வாறே, கல்லாதான்-கல்வி யில்லாதவன், கோட்டி கொளல்-கற்றவரவையில் ஒன்றைக் கூறுதல், இன்னா-துன்பமாம் எ - று.

கலி-ஆரவாரமும் ஆம். வல்லாதான்-ஒன்றனைச் செய்ய மாட்டாதான் எனினும் அமையும். இல்லார் வாய்ச்சொல்லின் நயமின்னா என்பதனை 'நற்பொரு ணன்குணர்ந்து சொல்லினு நல்கூர்ந்தார்-சொற்பொருள் சோர்வு படும்' என்னுந் தமிழ்மறையானு மறிக. கோட்டி கொளல்-ஒருசொல்; அவையின்கண் பேசுதல் என்னும் பொருளது; 'அங்கணத்துளுக்க...கோட்டி கொளல்' என்பதுங் காண்க. (உக)

கூ௨. குறியறியான் மாநாக* மாட்டுவித்த லின்னா
தறியறியா† னீரின்கட் பாய்ந்தாட‡ லின்னா
அறிவறியா மக்கட் பெறலின்னா வின்னா
செறிவிலான் கேட்ட மறை.

(பதவுரை) குறி அறியான்-(பாம்பாட்டுதற்குரிய மந்திர முதலியவற்றின்) முறைகளை அறியாதவன், மாநாகம்-பெரிய பாம்பினை, ஆட்டுவித்தல்-ஆடச்செய்தல், இன்னா-துன்பமாம்;

* மாணகம் என்றும் பாடம்.

† இன்னா தறிவறியான் என்றும் பாடம்.

‡ கீழ் நீர்ப்பாய்ந் தாடுதல் என்றும் பாடம்.

தறி அறியான் - உள்ளிருக்கும் குற்றியை அறியாமல், நீரின் கண்-நீரில், பாய்ந்து ஆடல்-குதித்து விளையாடுதல், இன்னா-துன்பமாம்; அறிவு அறியா - அறிய வேண்டுவனவற்றை அறியமாட்டாத, மக்கள் - பிள்ளைகளை, பெறல் - பெறுதல், இன்னா-துன்பமாம்; செறிவு இல்லான்-அடக்கம் இல்லாதவன், கேட்ட மறை-கேட்ட இரகசியம், இன்னா-துன்பமாம் எ - று.

தறி-குற்றி; கட்டை. அறிவறியான் என்னின் அறிவு வறியனாயினான் ஆவது கல்லாவிளமையன் என்க; 'அறி கொன்று' என்புழிப்போல ஈண்டு அறியென்பது முதனிலைத்தொழிற் பெயர். அறிவறியா மக்கள்-அறியவேண்டுவன அறியமாட்டாத மக்கள்; 'அறிவறிந்த மக்கள்' என்பதற்குப் பரிமேலழகர் கூறிய பொருளை நோக்குக. செறிவு அடக்கம்; 'செறிவறிந்து சீர்மை பயக்கும்' என்னுங் குறளில் செறிவு இப்பொருட்டாதல் காண்க. அடக்கமில்லாதவன் மறையினை வெளிப்படுத்தலின் 'கேட்ட மறையின்னா' என்றார். (௩௰)

௩௧. நெடுமர நீள்கோட் டுயர்பாய்த லின்னா*
கடுஞ்சின வேழத் தெதிர்சேற லின்னா
ஒடுங்கி யரவுறையு மில்லின்னா வின்னா
கடும்புலி வாழு மதர்.

(பதவுரை) நெடு மரம் - நெடிய மரத்தினது, நீள் கோட்டு-நீண்ட கிளையின், உயர்-உயரத்திலிருந்து, பாய்தல்-கீழே குதித்தல், இன்னா-துன்பமாம்; கடும் சினம் - மிக்க கோபத்தினையுடைய, வேழத்து எதிர்-யானையின் எதிரே,

* நெடுமோநீள் கோட்டுயர் பாஅய்த லின்னா என்றும் பாடம்.

சேறல் - செல்லுதல், இன்னா - துன்பமாம்; அரவு - பாம்பு ஒடுங்கி உறையும் - மறைந்து வசிக்கின்ற, இல் - வீடானது, இன்னா-துன்பமாம்; கடும் புலி-கொடிய புலிகள், வாழும் அதர்-வாழ்கின்ற வழியானது, இன்னா-துன்பமாம் எ - று.

கோட்டுயர் பாய்தல் என்பதற்குக் கோட்டின் நுனியி லேறியதோ டமையாது மேலும் பாய்ந்து சேறல் என்று பொருள் கூறலுமாம்; 'நுனிக்கொம்ப ரேறினா ரஃதிறந் தூக்கி-னுயிர்க்கிறுதி யாகி விடும்' என்பது ஈண்டு நோக்கற் பாலது. நெடுமா னீள்கோட்டுயர் பாய்தல் முதலிய நான்கற் கும், ஒட்டென்னும் அணிபற்றி, முறையே தம்வலியளவறி யாது பெரிய வினைமேற் சேறலும், வலியார்க்கு மாறேற்ற லும், உடம்பாடிலாத உட்பகையுடன் வாழ்தலும், பகைக் கெளியராம்படி நெறியலா நெறியிற் சேறலும் இன்னாவா மெனப்பொருள் கோடலும் பொருந்துமாறு காண்க. (௩க)

௩உ. பண்ணமையா யாழின்கீழ்ப் பாடல்பெரி தின்னா
எண்ணறியா மாந்த *ரொழுக்குநாட் கூற்றின்னா
மண்ணின் முழவி னொலியின்னா வாங்கின்னா
தண்மை யிலாளர்† பகை.

(பதவுரை) பண் அமையா - இசை கூடாத, யாழின் கீழ் - யாழின் கீழிருந்து, பாடல் - பாடுதல், பெரிது இன்னா - மிகவுந் துன்பமாம்; எண் அறியா மாந்தர் - குறிநூல் (சோதி டம்) அறியாத மாக்கள், ஒழுக்கு நாள் கூற்று - ஒழுகுதற் குரிய நாள் கூறுதல், இன்னா - துன்பமாம்; மண் இல் - மார்ச்சனையில்லாத, முழவின் - மத்தளத்தினது, ஒலி - ஓசை,

---

* எண்ணறிய மாந்தர் என்றும் பாடம்.

† தன்மையிலாளர் என்றும் பாடம்.

இன்னு - துன்பமாம்; ஆங்கு - அவ்வாறே, தண்மை இலாளர் - தண்ணிய குணம் இல்லாதவரது, பகை - பகையானது, இன்னு - துன்பமாம் எ - று.

பண் என்பதனை முதனிலைத் தொழிற்பெயராகக் கொண்டு, இசைக்காரணம் எட்டனு ளொன்று என்னலுமாம். ஒழுகுதற்குரிய நாளாவது கருமங்கட்கு விதிக்கப்பட்ட நாள். நற்குணமுடையார் பகையிடத்தும் இனியன செய்தலும், நற்குணமில்லார் நட்பிடத்தும் இன்னு செய்தலும் உடையாராகலின் தண்மையிலாளர் பகை இன்னுவெனப் பட்டது; தீயோர்பால் பகையும் நண்புமின்றி நொதுமலாக விருத்தல் வேண்டுமென அறிக. (௩உ)

௩௩. தன்னைத்தான் போற்று தொழுகுத னன்கின்னு
முன்னை யுரையார் புறமொழிக் கூற்றின்னு
நன்மை யிலாளர் தொடர்பின்னு வாங்கின்னு
தொன்மை யுடையார் கெடல்.

(பதவுரை) தன்னைத்தான் -(ஒருவன்) தன்னைத்தானே, போற்று து - காத்துக்கொள்ளாது, ஒழுகுதல் - நடத்தல், நன்கு இன்னு - மிகவுந் துன்பமாம்; முன்னை உரையார் - முன்னே சொல்லாமல், புறமொழிக் கூற்று - புறத்தே பழித்துரைக்கும் புறங்கூற்று, இன்னு - துன்பமாம்; நன்மை இலாளர் - நற்குண மில்லாதவரது, தொடர்பு - நட்பு, இன்னு - துன்பமாம்; ஆங்கு - அவ்வாறே, தொன்மை உடையார் - பழமையுடையவர், கெடல் - கெடுதல், இன்னு - துன்பமாம் எ - று.

தன்னைத்தான் போற்றுதலாவது மனமொழி மெய்கள் தீய வழியிற் செல்லாது அடக்குதல். முன்னை - ஐ பகுதிப் பொருள் விகுதி. உரையார் - முற்றெச்சம். மொழிக்கூற்று - ஒருபொரு ளிருசொல். தொன்மையுடையார் கெடல்

என்றது தொன்றுதொட்டு மேம்பட்டுவரும் பழங்குடியினர் செல்வங் கெடுதல் என்றபடி. (௩௩)

௩௪. கள்ளுண்பான் கூறுங் கருமப் பொருளின்னா
முள்ளுடைக் காட்டி னடத்த னனியின்னா*
வெள்ளம் படுமாக் கொலையின்னா வாங்கின்னா
கள்ள மனத்தார் தொடர்பு.

(பதவுரை) கள் உண்பான் - கட் குடிப்பவன், கூறும் - சொல்லுகின்ற, கருமப்பொருள் - காரியத்தின் பயன், இன்னா - துன்பமாம்; முள்உடை காட்டில் - முட்களையுடைய காட்டில், நடத்தல் - நடத்தலானது, நனி இன்னா - மிகவுந் துன்பமாம்; வெள்ளம்படு - வெள்ளத்தி லகப்பட்ட, மா - விலங்கு, கொலை - கொலையுண்டல், இன்னா - துன்பமாம்; ஆங்கு - அவ்வாறே, கள்ளம் மனத்தார் - வஞ்ச மனத்தினை யுடையாரது, தொடர்பு - நட்பு, இன்னா - துன்பமாம் எ - று.

மாக்கொலை - விலங்கைக் கொல்லுதல் எனினுமாம்; நீர்ப்பெருக்கிலகப்பட்டு வருந்தும் விலங்கைக் கரையேறவொட்டாது தடுத்துக் கொல்லுதல் இன்னாவாம் என்பதுகருத்து.

௩௫. ஒழுக்க மிலாளர்க் குறவுரைத்த † லின்னா
விழுத்தகு நூலும்‡ விழையாதார்க் கின்னா
இழித்த தொழிலவர் நட்பின்னா வின்னா
கழிப்புவாய் மண்டிலங் கொட்பு.

(பதவுரை) ஒழுக்கம் இலாளர்க்கு-நல்லொழுக்கம் இல்லாதவரிடத்தே, உறவு உரைத்தல்-தமக்கு உறவுளதாகக் கூறு

* நடக்கி னனியின்னா என்றும் பாடம்.

† ஒழுக்கமிலாளர்க் குறைவுரைத்தல் என்றும் பாடம்.

‡ விழித்தகுநூலும் என்றும் பாடம்.

தல், இன்னா-துன்பமாம்; விழுத்தகு நூலும்-சீரிய நூலும், விழையாதார்க்கு - விரும்பிக் கல்லாதார்க்கு, இன்னா-துன்பமாம்; இழித்த தொழிலவர்-இழிக்கப்பட்ட தொழிலையுடையாரது, நட்பு-கேண்மை, இன்னா-துன்பமாம்; கழிப்புவாய் - நல்லாரால் கழிக்கப்பட்ட, மண்டிலம் - நாட்டிலே, கொட்பு-திரிதல், இன்னா-துன்பமாம் எ - று.

ஒழுக்கமிலாளர்க் குறைவுரைத்தல் என்னும் பாடத்திற்கு ஒழுக்க மில்லாதவரை இழித்துரைத்தல் என்று பொருள் கொள்க. இழித்த தொழில்-அறிவுடையோராற் பழிக்கப்பட்ட தொழில். ஈற்றடிக்கு, ஒழுகக் குறைந்த மதியினது செலவு காண்டல் என்றுபொருள் கூறலுமாம். (௩௫)

௩௬. எழிலி யுறைநீங்கி னீண்டையார்க் கின்னா
குழலி னினியமரத் தோசைநன் கின்னா
குழவிக ளுற்ற பிணியின்னா வின்னா
அழகுடையான் பேதை யெனல்.

(பதவுரை) எழிலி-மேகமானது, உறை நீங்கின்-நீரைச் சொரியாதாயின், ஈண்டையார்க்கு - இவ்வுலகத்திலுள்ளவர்க்கு, இன்னா-துன்பமாம்; குழலின் இனிய-புல்லாங்குழலைப்போலும் இனிய, மரத்து ஓசை-மரத்தினது ஓசை, நன்கு இன்னா-மிகவும் துன்பமாம்; குழவிகள் உற்ற-குழந்தைகள் அடைந்த, பிணி-நோயானது, இன்னா-துன்பமாம்; அழகு உடையான்-அழகினை யுடையவன், பேதை எனல்-அறிவில் லாதவன் என்று சொல்லப்படுதல், இன்னா-துன்பமாம் எ - று.

உறை - நீர்த்துளி. 'குழலி னினியமரத் தோசைநன் கின்னா' என்பதன் கருத்து, காற்று ஊடறுத்துச் செல்லுத

* குழலிலினிய என்றும் பாடம்.

லால் மரங்களினின்றெழும் ஓசை குழலிசைபோ லினிய தாயினும் பாராட்டப் படுவதின்று என்பது போலும். குழலில் என்னும் பாடத்திற்குக் குழல் இல்லாத என்று பொருள் கூறிக்கொள்க. (௩௬)

௩௭. பொருளிலான் வேளாண்மை காமுறுத லின்னா
நெடுமாட நீணகர்க் கைத்தின்மை யின்னா
வருமனை பார்த்திருந் தூணின்னா வின்னா
கெடுமிடங் கைவிடுவார் நட்பு.

(பதவுரை) பொருள் இலான் - செல்வ மில்லாதவன், வேளாண்மை-(பிறர்க்கு) உதவி புரிதலை, காமுறுதல்-விரும்புதல், இன்னா-துன்பமாம்; நெடு மாடம்-நெடிய மாடங்களையுடைய, நீள்நகர் - பெரிய நகரத்திலே, கைத்து இன்மை-பொருளின்றி யிருத்தல், இன்னா - துன்பமாம்; வருமனை-வரப்பட்ட மனையிலுள்ளாரை, பார்த்திருந்து - எதிர்நோக்கி யிருந்து, ஊண்-உண்ணுதல், இன்னா - துன்பமாம்; கெடும் இடம்-வறுமையுள்ள இடத்தில், கைவிடுவார்-கைவிட்டு நீங்குவாரது, நட்பு-கேண்மை, இன்னா-துன்பமாம் எ - று.

வேளாண்மை-உபகாரம். வருமனை பார்த்திருந்தூண் என்றது பிறர் மனையை அடைந்து அம்மனைக் குரியாரது செவ்வி நோக்கி யிருந்துண்டல் என்றபடி. கெடுமிடங் கைவிடுவார் நட்பு இன்னா வென்பதனை 'கெடுங்காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை யடுங்காலை-யுள்ளினு முள்ளஞ் சுடும்' என்னுந் திருக்குறளானு மறிக. (௩௭)

௩௮. நறிய மலர்பெரிது நாறாமை யின்னா
துறையறியா னீரிழிந்து *போகுத லின்னா
அறியான் வினாப்படுத லின்னா வாங்கின்னா
சிறியார்மேற் செற்றங் கொளல்.

* துறையறியா நீரிழிந்து என்றும் பாடம்.

(பதவுரை) நறிய மலர் - நல்ல மலரானது, பெரிது நாறாமை-மிகவும் மணம் வீசாதிருத்தல், இன்னா-துன்பமாம்; துறை அறியான் - துறையை அறியாதவன், நீர் இழிந்து போகுதல்-நீரில் இறங்கிச்செல்லுதல், இன்னா-துன்பமாம்; அறியான்-(நூற் பொருள்) அறியாதவன், வினுப்படுதல்-(அறிவுடையோரால்) வினவப்படுதல், இன்னா - துன்பமாம்; ஆங்கு - அவ்வாறே, சிறியார்மேல்-சிறியவர் மீது, செற்றங் கொளல் - சினங் கொள்ளுதல், இன்னா - துன்பமாம் எ - று.

நறிய - நல்ல, அழகுடைய. துறை - நீரில் இறங்குதற்கும் ஏறுதற்குமுரிய வழி. அறியா நீர் என்பது பாடமாயின் அறியப்படாத நீர் எனக. சிறியார் - வெகுளி செல்லுதற்குரிய எளிமையுடையார்; குழவிப் பருவத்தினருமாம். (ருஅ)

ருகூ. பிறன்மனையாள் பின்னோக்கும் பேதைமை யின்னா
மறமிலா மன்னர் செருப்புகுத லின்னா
வெறும்புறம் வெம்புரவி யேற்றின்னா வின்னா
திறனிலான் செய்யும் வினை.

(பதவுரை) பிறன் மனையாள் பின்நோக்கும் - பிறன் மனைவியைக் காமுற்றுப் பின்றொடரக் கருதும், பேதைமை-அறிவின்மை, இன்னா - துன்பமாம்; மறம் இலா மன்னர் - வீரமில்லாத அரசர், செரு புகுதல் - போர்க்களத்திற் செல்லுதல், இன்னா - துன்பமாம்; வெம்புரவி - விரைந்த செலவினையுடைய குதிரையினது, வெறும் புறம் - கலனையில்லாத முதுகில், ஏற்று - ஏறுதல், இன்னா - துன்பமாம்; திறன் இலான் - செய்யுங் கூறுபாடறியாதவன், செய்யும் வினை - செய்யுங்காரியம், இன்னா - துன்பமாம் எ - று.

புரவியின் புறமென்று மாற்றுக. திறன் - அறிந்தாற்றிச் செய்யும்வகை. (௬௯)

௪0 கொடுக்கும் பொருளில்லான் வள்ளன்மை யின்னா
கடித்தமைந்த பாக்கினுட் கற்படுத லின்னா
கொடுத்து விடாமை கவிக்கின்னா வின்னா
மடுத்துழிப் பாடா விடல்.

(பதவுரை) கொடுக்கும் - கொடுத்தற்குரிய, பொருள் இல்லான் - பொருளில்லாதவனுடைய, வள்ளன்மை - ஈகைத் தன்மை, இன்னா - துன்பமாம்; கடித்து அமைந்த - கடித்தற்கு அமைந்த, பாக்கினுள் - பாக்கில், கல் படுதல் - கல் இருத்தல், இன்னா - துன்பமாம்; கவிக்கு - புலவனுக்கு, கொடுத்து விடாமை - பரிசில் கொடுத்தனுப்பாமை, இன்னா - துன்பமாம்; மடுத்துழி - தடைப்பட்ட விடத்து, பாடா விடல் - பாடாது விடுதல், இன்னா -(பாடும் புலவனுக்குத்) துன்பமாம் எ - று.

கடித்து - கடிக்க என்பதன் றிரிபு; பிளந்து எனினுமாம். கல் என்றது பாக்கிற் படுவதொரு குற்றம். மடுத்துழி - பொருள் பெற்ற விடத்தில் எனினுமாம். பாடா - ஈறு கெட்ட எதிர் மறை வினையெச்சம். (௪0)

௪௧. அடக்க முடையவன் மீளிமை யின்னா
துடக்க மிலாதவன் றற்செருக் கின்னா
அடைக்கலம் வவ்வுத லின்னாவாங் கின்னா
அடக்க வடங்காதார் சொல்.

(பதவுரை) அடக்கம் உடையவன் - (ஐம்பொறிகளை) அடக்குதலுடையவனது, மீளிமை - தறுகண்மை, இன்னா-

துன்பமாம் ; துடக்கம் இலாதவன் - முயற்சி யில்லாதவன், தற்செருக்கு - தன்னையே மதிக்கும் மதிப்பு, இன்னா - துன்பமாம் ; அடைக்கலம் - பிறர் அடைக்கலமாக வைத்த பொருளை, வவ்வுதல் - கவர்ந்து கொள்ளுதல், இன்னா - துன்பமாம் ; ஆங்கு - அவ்வாறே, அடக்க -(அறிவுடையோர்) அடக்கவும், அடங்காதார் - அடங்குத லில்லாதவர்க்குக் கூறும், சொல் - சொல்லானது, இன்னா - துன்பமாம் எ - று.

மீளிமை - பெருமிதமுமாம். துடக்கம் - வளைவு ; உடல் வளைந்து வினைசெய்தற் கேற்ற முயற்சியை உணர்த்திற்று ; தொடக்கம் என்று கொண்டு யாதானும் நற்கருமஞ்செய்யத் தொடங்குதல் என்றுரைப்பினுமாம். அடங்காதார் சொல்- அடங்காதார் அவையிற் கூறுஞ்சொல் எனினும் ஆம். (௩௧)

இன்னா நாற்பது

முற்றும்

அருஞ்சொல் லகராதி

[எண்-செய்யுளெண்]

அதர் ௪௧
அந்தணர் ௨
அவிந்த ௧௮
ஆர் ௧௬
ஆர்த்த ௩
ஆர்த்தல் ௧௯
ஆன்று ௧௮
இகலின் ௯
இடங்கழியாளர் ௧௨
இடன் ௧௨
இடுக்கண்கள் ௨௬
இடும்பை ௭
இல்வழி ௧௧
ஈரம் ௨௧
ஈன்றுளி ௧௮
உரன் ௧௯
உழை ௨௨
உள்ளாது ௧
உள்ளி ௧௩
உறை ௨௬, ௩௬
உறைசேர் ௬
ஊர்தல் ௧௬
ஊர்வு ௧௬
எண் ௧௭, ௩௨
எழிலி ௩௬
ஏமம் ௨௫
ஐம்பால் ௧௫
ஒட்டார் ௨௬
ஒலி ௧௫
ஒழுகு ௧
ஓட்டு ௯
ஓத்து ௨௨
ஓம்பல் ௬
ஓம்பா ௧௮
கண்மாறி ௫
கலிமா ௨௯
கவறு ௨௬
காமுறுதல் ௩௭
கான்யாறு ௨௩
கிழமை ௨௮
குஞ்சரம் ௧௪
குறி ௩௰
கூர் ௧௧
கைத்தின்மை ௩௭
கொட்பு ௩௫
கோட்டிகொளல் ௨௯
சிறை ௬
சுரம் ௧௩, ௧௯
செரு ௩௮
செறல் ௫
செறிவு ௩௰
செற்றம் ௩௮
சேர்ந்தொழுகல் ௬
ஞாட்பில் ௭
தண்டமாக ௧௩
தறி ௩௰
தறுகண்மை ௧௪
தாள் ௧

திரு ௫
துடக்கம் ௪௧
துணர் ௧௫
துறை ௩௮
தேற்றம் ௮
நயம் ௯
நறிய ௩௮
நனி ௨௩, ௩௪
நார் ௯
நாருமை ௨௰
நீள்நகர் ௩௭
நெடுநீர் ௪
நெறி ௧௧
நோன்று ௧௮
பகல் ௯
படுதல் ௪௰
பண் ௰
பந்தம் ௨
பரிசிலர் ௰
பரிப்பு ௰, ௨௯
பரியார்க்கு ௨௭
பாத்தில் ௩
பாத்துணல் ௨௨
பீடு ௨௮
புகல் ௩, ௧௨, ௧௮, ௨௮
புணர் ௧௫
புணை ௪
புரவி ௰, ௧௬
புரிவு ௧௧
புலாம் ௩௫
புலை ௧௩
புறங்கொடுத்தல் ௫
பெருமிதம் ௧௩, ௨௬
பொருள் ௧௬, ௩௪
போகீரம் ௫
மடிந்தொழுகல் ௭
மடுத்தல் ௪௰
மண் ௩௨
மண்டிலம் ௩௫
மறம் ௪, ௭, ௩௯
மறன் ௧௯
மறை ௬, ௩௰
மாற்றம் ௮
மான்று ௧௮
மீளிமை ௪௧
முழவு ௩௨
முறை ௬
மூரி ௨௧
யாத்த ௧௨, ௨௭
வணர் ௧௫
வண்மை ௰, ௧௧
வவ்வுதல் ௪௧
வளமை ௨௫
வள்ளன்மை ௪௰
வனப்பு ௨, ௰, ௧௭, ௨௮
வாயாவிடின் ௨
விழைவு ௧௩
வேந்து ௧௪
வேழம் ௩௧
வேளாண்மை ௩௭

இன்னா நாற்பது

செய்யுள் முதற்குறிப் பகராதி

[எண் - பக்கவெண்]

அடக்க	ஙச	தலைதண்ட	கங
அறமனத்தார்	எ	தன்னைத்தான்	உகூ
ஆற்ற	அ	நட்டா	உங
ஆன்றவிந்த	ககூ	நறிய	ஙஉ
ஈத்த	உய	நெடுமர	உஎ
உடம்பா	கஉ	பகல்போலு	கூ
உண்ணாது	ககூ	பண்ணமையா	உஅ
ஊனுடையா	கஎ	பந்தமில்	ங
எருதி	கூ	பார்ப்பாரிற்	ச
எழிலி	ஙக	பிறன்மனையாள்	ஙங
ஏமமில்	உஉ	புல்லார்	கரு
ஒழுக்க	ஙய	பெரியாரோ	உங
கல்லாதா	உரு	பெருமை	உரு
கள்ளில்லா	ய	பொருளிலான்	ஙஉ
கள்ளுண்பான்	ஙய	பொருளுணர்வா	கக
குலத்துப்	கஅ	மணியிலாக்	கங
குறியறியான்	உகூ	மாரிநாட்	ககூ
கொடுக்கும்	ஙச	முக்கட்	கூ
கொடுங்கோன்	ரு	யானையின்	உய
சிறையில்	எ	வணரொலி	கச
சிறையில்லா	உக		

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகவெளியீடு—கக.

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு

பூதஞ் சேந்தனார்

இயற்றிய

இனியவை நாற்பது

மூலமும்

(பழைய பொழிப்புரையும்)

சென்னைக் கிறித்தவ கலாசாலைத்

தமிழாசிரியர்

வா. மகாதேவ முதலியாரவர்கள்

எழுதிய

விருத்தியுரையும்

திருநெல்வேலித்

தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்

கழகம் லிமிட்டெட்

துந்துபிஸு ஐப்பசிமீ

பதிவு செய்யப்பட்டது.]

[விலை அணா 5.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

முகவுரை

மதுரைப் பாண்டியர் அமிழ்துறழுந் தமிழ் மொழியை ஆராய்ந்து வளர்ப்பான் இரீஇய சங்கங்கள் தலை, இடை, கடையென மூன்றுமென்ப. அவற்று ளொவ்வொன்றி னின்றும் பற்பல அரிய பெரிய நூல்கள் வெளிப்போந்தன. அவற்றுள், தலைச்சங்க நூலொன்றேனும் இஞ்ஞான்றிலது; இடைச்சங்க நூல்களுள் 'தொல்காப்பியம்' ஒன்றுமே யுளது; கடைச் சங்க நூல்களுட் பலவுள. இப் பலவற்றுள், மேற் கணக்கு நூல்களும், கீழ்க் கணக்கு நூல்களும் அடங்குவ. அவற்றுள், கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் பதினெட்டென்ப. அதனை,

'நாலடி நான்மணி நானாற்ப தைந்திணைமுப்
பால்கடுகங் கோவை பழமொழி மாமூல
மின்னிலைசொல் காஞ்சியுட னேலாதி யென்பவே
கைந்நிலைய வாங்கீழ்க் கணக்கு'

என்னும் பாவா னறிந்து கொள்க. இவை கீழ்க் கணக்கு நூலாய தென்னையெனின், ஐந்தடியினேறுத செய்யுட்கள் அறம் பொருளின்பங்கட் கிலக்கணங்

கூறும் வழிப் பிறபொருளும் இடை யிடை தாவிச செல்லச் சில வெழுத்தாற் சிலவாக வருதலின்;

‘ அடிநிமிர் பில்லாச் செய்யுட் டொகுதி
யறம்பொரு ளின்ப மடுக்கி யவ்வகைத்
திறம்பட வருவது கீழ்க்கணக் காகும் ’

என்னும் பன்னிருபாட்டியற் சூத்திரத்தானும்,

‘ வனப்பிய றானே வகுக்குங் காலை
சின்மென் மொழியாற் றாய பனுவலோ
டம்மை தானே யடிநிமிர் பின்றே ’

என்னுந் தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் செய்யுளியல் - 236 வது சூத்திரத்தானும் அதற்குப் பேராசியரும் நச்சினார்க்கினியரும் வரைந்த வுரையானுந் தெளிக வென்க.

இக் கீழ்க்கணக்கு நூல்களையே **தாயபனுவல்** எனவுங் கூறுப. இவை பதினெட்டனுள்ளும், ‘ நானாற் பது ’ என்பன இனியவை நாற்பது, இன்னா நாற்பது, கார் நாற்பது, களவழி நாற்பது. இவற்றுள் ‘ இனியவை நாற்பது ’ அறம் பொரு ளின்பம் பற்றிச் சில வாய மெல்லிய மொழிகளான் ஐந்தடியி னேறாது நாற் பது வெண்பாக்களி னமைதலின் கீழ்க்கணக்காயினமை காண்க. ‘ இனியவை நாற்பது ’ என்பது ‘ இனிய பொருள்களை யுரைக்கும் நாற்பது வெண்பாக்களை யுடைய நூல் ’ என விரிதலின், அன்மொழித் தொகை யாய் நூற்குக் காரணக் குறியாயிற் றென்க (நாற் பது - ஆகுபெயர்). ‘ இனியது நாற்பது ’ ‘ இனிது

நாற்பது' 'இனிய நாற்பது' என்னும் பெயர்களானும் இந்நூல் வழங்குதலுண்டு. இந் நூற்கு ஆசிரியர் மதுரைத் தமிழாசிரியர் மகனார் **பூதஞ் சேந்தனார்** என்பார். 'ஆர்' விகுதிகள் உயர்வுபற்றி வந்தன. 'பூதன்' 'சேந்தன்' என்னும் இருமொழிகள் தொல்காப்பியம் - எழுத்ததிகாரம் புள்ளி மயங்கியல் - 55 வது சூத்திர விதிபற்றிப் 'பூதஞ் சேந்தன்' எனப் புணர்ந்த தென்க. ஆசிரியர் பெயர் 'சேந்தன்' என்பதூஉம், அவர் தந்தையார் இயற்பெயர் 'பூதன்' என்பதூஉம், அவர் சிறப்புப் பெயர் 'மதுரைத் தமிழாசிரியர்' என்பதூஉம் உய்த்துணர்க.

ஆசிரியர் முதற்பாவின் மும்மூர்த்திகளைப் பற்றிக் கூறுதலின், வேத வொழுக்கின ராதல்வேண்டு மென்ப ரொரு சாரார். சினனை நான் முகனாகவும், திருமாலாகவும், சிவபிரானாகவும் வைத்து வாழ்த்துதல் சைன சம்பிரதாய மாகலின், அவர் சைனரென்பர் மற்றொரு சாரார். இந் நூற்குப் பொழிப்புரை இயற்றினா ரின்னா ரெனப் புலப்படவில்லை. திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார் விரும்பியவாறு யானும் ஓ ருரை யெழுதினன். அவ் வுரைக்கட் குறையேனுங் குற்றமேனுங் காணப்படின், அறிவுடையுலகம் அவற்றைப் பாராட்டாது கொள்ளுமாறு வேண்டுகின்றனன்.

சென்னை,
6-11-22.

வா. ம.

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்
அடைந்தார்	௪௩	குழவி தளர்	௨௨
அதர் சென்று	௧௮	குழவிபிணி	௨௦
அந்தண	௧௨	கொல்லாமை	௯
அவ்வித்	௫௦	சலவரை	௨௯
ஆற்றுந்துணை	௧௧	சிற்றாளுடை	௫௩
ஆற்றானை	௩௬	தங்கணமர்	௧௫
இளமையை	௫௧	தானங்கொடு	௩௭
உடையான்	௪	நச்சித்தற்	௩௯
ஊருங்களமா	௪௧	நட்டார்க்கு	௨௯
ஊர் முனிவ	௪௯	நட்டார் புறங்	௨௭
எல்லிப்பொ	௪௭	நன்றிப்பயன்	௪௧
ஒவ்துமாறு	௯	பத்துக்கொடுத்	௫௬
ஐவாயவேட்	௩௪	பிச்சைபுக்காயி	௩
ஒற்றினு	௪௮	பிச்சைபுக்குண்	௫௪
கடமுண்டு	௧௯	பிறன்கை	௩௦
கண்மூன்று	௧	பிறன்மனை	௨௩
கயவரை	௪௦	மன்றின் முது	௨௭
கற்றார்முற்	௨௫	மானமழிந்த	௨௧
கற்றறிந்தார்	௪௫	யானையுடைய	௭
காவோடறக்	௩௨	வருவாயறிந்து	௩௧
		வெல்வது	௩௩

மேற்கோள் நூல்கள்

அறநெறிச்சாரம்

இராமாயணம்

இன்னா நாற்பது

கந்தபுராணம்

கலித்தொகை

கலித்தொகை உரை நடைச் செய்யுள் (நச்.)

சிந்தாமணி

சிந்தாமணி உரை நடைச் செய்யுள்

சிலப்பதிகாரம்

சோணசைலமாலை

தணிகைப் புராணம்

திரிகடுகம்

திருக்குறள்

திருமந்திரம்

தேரையர் மருத்துவ நூல்

தேவாரம்

தொல்காப்பியம்

தொல்காப்பியம் உரை நடைச் செய்யுள்

நல்வழி

நன்னூல்

நன்னூல் உரை நடைச் செய்யுள்

நன்னெறி

நாலடியார்

நான்மணிக்கடிகை

நிகண்டு

நீதிநெறிவிளக்கம்

நைடதம்

பரிமேலழகர் உரைச் செய்யுள்

பாரதம்

பிரபுலிங்கலீலை

புறநானூறு

பெரியபுராணம்

வாக்குண்டாம்

வெற்றிவேற்கை

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

மதுரைத்

தமிழாசிரியர் மகனார்

பூதஞ் சேந்தனார்

இயற்றிய

இனியவை நாற்பது

க. கண்மூன் றுடையான்றாள் சேர்தல் கடிதினிதே
தொன்மாண் டுழாய்மாலை யானைத் தொழலினிதே
முந்துறப் பேணி முகநான் குடையானைச்
சென்றமர்ந் தேத்த லினிது.

(பழைய உரை.) கண் மூன்றுடையான் பாதங்களை யடைதல் மிக வினிது; பழைய மாட்சிமையுடைய துழாய் மாலையைப் புனைந்தானைத் தொழ லினிது; எல்லாரினும் பேணி முந்துற முக நான் குடையானைச் சென்றமர்ந் தேத்தல் இனிது என்றவாறு.

(பதவுரை.) கண் மூன்று உடையான் - மூன்று கண்களையுடைய சிவபெருமானது, தாள்-திருவடிகளை, சேர்தல்-

அடைதல், கடிது இனிது - மிக வினிது; தொல் - பழைமை யாகிய, மாண்-மாட்சிமை பெற்ற, துழாய் மாலையானை-திருத் துழாய் மாலையை யணிந்த திருமாலை, தொழல் - கைதொழு தல், இனிது,—; முகம் நான்கு உடையானை - நான்கு முகங் களையுடைய பிரமதேவனை, சென்று - (அவன் திருமுன்) சென்று, அமர்ந்து—மேவியிருந்து, பேணி ஏத்தல் - விரும்பி வாழ்த்தல், முந்துற இனிது - முற்பட வினிது.

கண்மூன்றுவன சோமசூர்யாக்நி. சேர்தல் - இடைவிடாது நினைத்தல்;

'மலர்மிசை யேகினான் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ் வார்' (குறள்—௩.)

என்னும் பாவிற்குப் பரிமேலழகர் கண்ட உரையா னறிந் துணர்க. இனி, 'தஞ்சமாகக் கொண்டடைதல்' எனினுமாம். கடிது - 'கடி' என்னும் உரிச்சொற் றிரி பென்க. 'முந்துற' வென்பது 'இனிது' என்னுங் குறிப்பு வினையொடு முடிந்தது. 'பேணி முந்துற' வென முடித்து, '(அவன்) மற்றெல்லா வுயிரினும் (தன்னை) விரும்பி முன்வர' எனவும்; 'முந்துற பேணி' என முடித்து, '(ஏத்து வார்) முன்வர விரும்புகிறவனாகிய' அல்லது '(ஏத்து வாரை) முற்படப் பாதுகாப்பவனாகிய' (பேணி - ஈண்டுப் பெயர்) எனவும்; 'முந்து சென்று உற பேணி ஏத்தல்' என முடித்து, 'திருமுன் சென்று நன்கு விரும்பி வாழ்த்தல்' எனவும்; 'முந்து அமர்ந்து உற பேணி ஏத்தல்' என முடித்து, 'திருமுன் இருந்து நன்கு விரும்பி வாழ்த் தல்' எனவும் பொருள் கோடற் கிடனிருத்த லறிக. 'சேர்தல், ஏத்தல், தொழல்' என மனம் வாக்கு காயமென் னுந் திரிகரண வழிபாடு கூறினாராத லுணர்க. (க)

உ. பிச்சைபுக் காயினுங் கற்றன் மிகவினிதே [தே
நற்சவையிற் கைக்கொடுத்தல் சாலவு முன்னினி
முத்தேர் முறுவலார் சொல்லினி தாங்கினிதே
தெற்றவு மேலாயார்ச் சேர்வு.

(பழைய உரை.) இரந்துண்டாயினுங் கற்றல் மிக வினிது; கல்விகள் நல்லவை முன்னர்த் தமக்கு வந் துதவுதன் மிக வினிது; முத்தையொக்கும் நகையினை யுடையார் மெல்லிய சொல் இனிது; அதுபோலத் தெளியவும் இனிது மேலாயாரைச் சேர்தல் எ - று.

(பதவுரை.) பிச்சை புக்கு ஆயினும் - பிச்சை யெடுத் துண்டாயினும், கற்றல்-(கற்பனவற்றைக் கசடறக்) கற்றல், மிக இனிது,—; நல்சவையில் - (அங்ஙனங் கற்ற கல்விகள்) நல்ல சபையின்கண், கைக் கொடுத்தல் - (தமக்கு) வந்துதவு தல், சாலவும் - மிகவும், முன் இனிது - முற்பட வினிது; முத்து ஏர் முறுவலார் - முத்தை யொக்கும் பற்களையுடைய மகளிரது, சொல் - வாய்ச் சொல், இனிது,—; ஆங்கு - அதுபோல, மேலாயார்ச் சேர்வு - பெரியாரைத் துணைக் கொள்ளுதல், தெற்றவும் இனிது - தெளியவு மினிது.

'ஆயினும்' என்புழி உம்மை இழிவு சிறப்பு.

'கற்கை நன்றே கற்கை நன்றே
பிச்சை புகினுங் கற்கை நன்றே'

என்றார் பின்னோரும். சவை - 'சபா' என்னும் வடசொல் 'ஆ' ஈறு 'ஐ' ஆதல் முறைபற்றிச் 'சபை' என்றாகி, பகர வகர வொற்றுமை பற்றிச் 'சவை' என்றாயது.

நற்சவை - சபைக்கு நன்மையாவது நல்லோர் கூடியிருத் தல்; அதனை,

‘நாடா கொன்றோ காடா கொன்றோ
அவலா கொன்றோ மிசையா கொன்றோ
எவ்வழி நல்லவ ராடவ
ரவ்வழி நல்லை வாழிய நிலனே’ (புறம்—கஅஎ.)

என்பதனு னறிக. கைக் கொடுத்தலாவது கற்றன வெல்லாம் வேண்டுமுன் நினைவிற்கு வந்து நிற்றல்.

‘நெடும்பகற் கற்ற வவையத் துதவா
துடைந்துளா ருட்குவருங் கல்வி— கடும்பக
லேதிலான் பாற்கண்ட வில்லினும் பொல்லாதே
தீதென்று நீப்பரி தால்’

என்னும் நீதிநெறிவிளக்கச் செய்யுள் ஈண்டறியத் தக்கது. ஏர் - உவமவுருபு; ‘தணிகை வெற்பேரும்’ என்றார் பெரியாரும். ‘ஏர்’ என்பதற்கு ‘அழகு’ எனப் பொருள் கோடலு மொன்று. மகளிர் சொல் இனிதாதலைத் ‘தேன் மொழியார்’ என்னும் பெயரானு மறிக. சிலப்பதிகார முடையார்

‘பாகுபொதி பவளந் திறந்து
நாகிள முத்தி னகைநலங் காட்டி’

என்றமையும், வடமொழிப்புலவ ரொருவர்

‘மது திஷ்டதி வாசி யோஷிதாம்’ (பெண்களுடைய வாக்கானது தேனு யிருக்கிறது.)

என்றமையும் அப் பொருளை வற்புறுத்து மென்க. தெற்ற இனிதாதலாவது மிக வினிதாதல். (உ)

ங. உடையான் வழக்கினி தொப்ப முடிந்தான்
மனைவாழ்க்கை முன்னினிது மாணுதா மாயி
னிலையாமை நோக்கி நெடியார் துறத்த
றலையாகத் தானினிது நன்கு.

(பழைய உரை.) பொருளுடையானது வண்மை இனிது; மனையாளுள்ளமுங் கொழுநனுள்ளமும் வேறுபடாது பொருந்தின் மனைவாழ்க்கை மிக வினிது; மாட்சிமைப்படாதாயின் நிலையாமையை ஆராய்ந்து நீட்டியாதே துறத்தல் தலைப்பட மிக வினிது எ - று.

(பதவுரை.) உடையான் - பொருளுடையானது, வழக்கு - ஈகை, இனிது—; ஒப்ப முடிந்தால் - மனைவியுள்ளமுங் கணவனுள்ளமும் (மாறுபாடின்றி) ஒன்றுபடக் கூடுமாயின், மனைவாழ்க்கை - இல்வாழ்க்கையானது, முன் இனிது-முற்பட வினிது; மாணாதாம் ஆயின் - (அங்ஙனம்) மாட்சிமைப்படாதெனின், நிலையாமை நோக்கி - (யாக்கை முதலியன) நில்லாமையை ஆராய்ந்து, நெடியார் - தாமதியாதவராய், துறத்தல் - (அகம், புறமாகிய இருவகைப் பற்றுக்களையும்) விடுதல், தலையாக நன்கு இனிது - தலைப்பட மிக வினிது.

ஒப்பமுடிதலின் அருமை தோன்ற 'ஒப்ப முடிந்தால்' என்றார்.

'காதன் மனையாளுங் காதலனு மாறின்றித்
தீதி லொருகருமஞ் செய்பவே - யோதுகலை
யெண்ணிரண்டு மொன்றுமதி யென்முகத்தாய் நோக்
கண்ணிரண்டு மொன்றையே காண்' [கருன்

என நன்னெறியும்,

'மருவிய காதன் மனையாளுந் தானு
மிருவரும் பூண்டுய்ப்பி னல்லா—ளொருவரா
னில்வாழ்க்கை யென்னு மியல்புடைய வான்சகடஞ்
செல்லாது தெற்றிற்று நின்று'

என அறநெறிச்சாரமும் கூறுதல் காண்க.

மனைவாழ்க்கை எனைய துறவற வாழ்க்கையைக் காட்டிலும் இனிதாதலை,

'அறனெனப் பட்டதே யில்வாழ்க்கை யஃதும்
பிறன்பழிப்ப தில்லாயி னன்று' (குறள்—சக.)

எனத் தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவனாரும் கூறினர். துறத்தல் (புறமாகிய செல்வத்தின் கண்ணும் அகமாகிய உடம்பின் கண்ணும் உளதாய பற்றினை அவற்றது நிலையாமை நோக்கி) விடுதல். நெடியார் - (செல்லற்குக்காலம்) நீட்டியாதவராய்; இது முற்றெச்சம். இஃது இப்பொருட்டாதலை,

'இல்ல மிளமை யெழில்வனப்பு மீக்கூற்றஞ்
செல்வம் வலியென் றிவையெல்லா—மெல்ல
நிலையாமை கண்டு நெடியார் துறப்பர்
தலையாயார் தாமுய்யக் கொண்டு'

என்னும் நாலடி செய்யுள் வலியுறுத்தும்.

'தலையாகத் துறத்தல்' என முடித்து, 'தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார்' என்பதற்கொப்பத் '(தாம்) தலைப்படுமாறு துறத்தல்' எனப் பொருளுரைப்பாருமுளர். (ந)

ச. ஏவது மாறா விளங்கிளைமை முன்னினிதே
நாளு நவைபோகான் கற்றன் மிகவினிதே
யேருடையான் வேளாண்மை தானினி தாங்
தேரிற்கோ ணட்புத் திசைக்கு. [கினிதே

(பழைய உரை.) ஏவியது செய்யும் இளங்கிளைமை ஒருவற்கு மிக வினிது; குற்றங்களிற் செல்லாது நாடோறுங் கற்றல் மிக வினிது; ஏருடையான் வேளாண்மை இனிது; அதுபோல இனிது தான் செல்லுந் திசைக்கு ஆராயின் நட்புக்கோடல் எ - று.

(பதவுரை.) ஏவது மாறு - எவ்லெ மறுது செய்யும், இளங்கிளைமை - மக்களுடைமை, முன் இனிது - முற்பட வினிது; நவை போகான் - குற்றங்களிற் செல்லாதவனாய், நாளும் கற்றல் - நாடோறுங் கற்றல், மிக இனிது,—; ஏர் உடையான் - (தனதெனு) உழுமாடுகளை யுடையானது, வேளாண்மை - பயிர்த்தொழில், இனிது,—; ஆங்கு - அது போல, தேரின் - ஆராயின், திசைக்கு-(தான் செல்லுந்) திசையில் ; கோள் நட்பு - நட்புக் கொள்ளுதல், இனிது,—.

ஏவது - 'ஏவு' முதனிலைத் தொழிற் பெயரும், 'உணர் வதுடையார்' (நாலடி) என்புழிப்போல 'அது' பகுதிப் பொருள் விகுதியுமாம். அன்றி, 'மேவா ரிலாஅக் கடை' (திருக்குறள்) என்புழிப் போல, 'ஏவுவது' என்பது விகாரமாயிற்றென்பது மொன்று. இனி 'ஏவியது' என்னும் வினையாலணைந்த பெயர் 'ஏவது' எனக் குறைந்த தென்பாரு முளர். இளங்கிளையாவார் மக்க ளென்க; 'கேளாதே வந்து கிளைகளா யிற்றோன்றி' என்னும் நாலடிச்செய்யுள் காண்க. ஏர்-எருது; 'ஏரழ குழுபெற் றப்பேர்' என்னும் கக-வது நிகண்டு. நாளுங் கற்றல் - நாண் முழுதுங் கற்றலு மாம். வேற்றூராகலின் நட்புக் கோடல் நன்றென்பார் 'கோணட்புத் திசைக்கு' என்றார். திசைக்கு - வேற்றுமை மயக்கம். 'தான் செல்லுந், திசைக்குப்பாழ் நட்டாரை யின்மை' என்னும் நான்மணிக்கடிகையும் ஈண்டுக் கருதத்தக்கது. (௪)

ரு. யானை யுடைய படைகாண்டன் முன்னினிதே
யூனைத்தின் றூனைப் பெருக்காமை முன்னினிதே
கான்யாற் றடைகரை யூரினி தாங்கினிதே
மான முடையார் மதிப்பு.

(பழைய உரை.) யானைகளையுடைய சேனையைக் காண்டல் மிக வினிது; பிறிதொன் றூனைத் தின்று தன்

னூனைப் பெருக்காமை மிக வினிது; காட்டியாற்றுக் கரைமருங்கினூர் இனிது; அவைபோல இனிது மான முடையார் நினைப்பு எ - று.

(பதவுரை.) யானையுடைய படை - யானைகளையுடைய சேனையை, காண்டல் - (அரசன்) செய்துகொள்ளுதல், முன் இனிது - முற்பட வினிது; ஊனை தின்று - (பிறிதோருயிரின்) தசையைத் தின்று, ஊனை பெருக்காமை - (தன்) உடம்பை வளர்க்காமை, முன் இனிது,—; கான்யாற்று அடை கரை ஊர் - முல்லை நிலத்து யாற்றினது நீரடை கரைக்கண் உள்ள ஊர், இனிது - (வாழ்தற்) கினிது; ஆங்கு - அவை போல, மானம் உடையார் - மானமுடையவரது, மதிப்பு - கொள்கை, இனிது,—.

'கடலெனக் காற்றெனக் கடுங்கட் கூற்றென
வுடல்சின வுருமென' (குணமாலையார்—கஉ௩.)

எனவும்,

'காற்றெனக் கடலெனக் கருவரை யுருமெனக்
கூற்றென' (கனகமாலையார்—உஅக.)

எனவும், சிந்தாமணியுடையார் கூறியபடி விசையாற் காற்றும், ஒலியாற் கடலும், வடிவால் வரையும், அச்சத்தா லுருமும், கொலையாற் கூற்றுமெனத் தக்க யானைகளைப் பெறுதலின் அருமையும் பெற்றவழி யுளதாம் பயனுந் தோன்ற 'யானை யுடைய படைகாண்டன் முன்னினிதே' எனவும்,

'தன்னூன் பெருக்கற்குத் தான்பிறி தூனுண்பா
னெங்ஙன மாளு மருள்!' (குறள்—உ௫க.)

என்றபடி தன்னூன் வளர்த்தல் கருதிப் பிறிதோருயிரின் தசையைத் தின்பவன் அருளிலனாய் அவ்வுலகத்தை இழந்த

லின், 'ஊனைத்தின் றூனைப் பெருக்காமை முன்னினிதே' எனவும்,

'மானயா நோக்கியர் மருங்குல் போல்வதோர்
கானயாற் றடைகரைக் கதிர்கண் போழ்கலாத்
தேனயாம் பூம்பொழிற் றிண்ணை வெண்மணல்'

(கனகமாலையார்—உசுரு.)

எனச் சிந்தாமணியுடையார் உரைத்தவாறு நடக்கமும் அழகுமுடைய கான்யாற்று நீரடை கரை பொழில் செறிந்து வெண்மணல் பரந்திருத்தலின் வாழ்தற்கு வசதியுண்மை தோன்றக் 'கான்யாற்றடை கரையூரினிது' எனவும், தம் நிலையிற் றாழாமையுந் தெய்வத்தாற் றாழ்வு வந்துழி உயிர் வாழாமையுமாகிய மானமுடையார் கொள்கை,

'இம்மையு நன்றா மியனெறியுங் கைவிடா
தும்மையு நல்ல பயத்தலாற்—செம்மையி
னானங் கமழுங் கதுப்பினாய் நன்றேகாண்
மான முடையார் மதிப்பு'

என்று நாலடியாரிற் கூறியவண்ணம் இருமையும் பயத்தலின், 'மான முடையார் மதிப்பு இனிதே' எனவுங் கூறினாரென்க.

காண்டல் - செய்தல்; 'நகரங் கண்டான்' என்னும் வழக்குண்மை தெரிக. இனி, 'காண்டல்,' 'பார்த்தல்' என்பாருமுளர்.

பின்னர் நிற்கும் 'ஊன்' கருவியாகு பெயரென்க. (ரு)

சா. கொல்லாமை முன்னினிது கோல்கோடி மாராயஞ்
செய்யாமை முன்னினிது செங்கோல னாகுத
லெய்துந் திறத்தா லினிதென்ப யார்மாட்டும்
பொல்லாங் குரையாமை நன்கு.

(பழைய உரை.) ஒருயிரைக் கொல்லாமை மிக வினிது ; அரசன் கோல்கோடிச் செய்யாமை மிக வினிது; மற்றவன் செங்கோலனாகுதல் மிக வினிது ; யார்மாட்டும் எய்துந் திறத்தாற் பொல்லாங் குரையாமை மிக வினிது எ - று.

(பதவுரை.) கொல்லாமை-(ஒருயிரைக்) கொல்லாமை, முன் இனிது - மிக வினிது; கோல் கோடி-(அரசன்) நடுவு நிலைமை தவறி, மாராயம் செய்யாமை-(தன்கண் வினைசெய்வார்க்குச்) சிறப்புச் செய்யாமை, முன் இனிது-மிக வினிது; செங்கோலன் ஆகுதல் - (அவன்) முறைசெலுத்துவோனாதல், (முன்னினிது) - மிக வினிது ; யார் மாட்டும் - யாவரிடத்தும், எய்தும் திறத்தால்-கூடிய மட்டில், பொல்லாங்கு உரையாமை - (பிறர் மீது) குற்றங் கூறாமை, நன்கு இனிது - மிக வினிது, என்ப - என்பர் (மேலோர்.)

கொலை பஞ்சமா பாதகங்களி லொன்றாகலின் 'கொல்லாமை முன்னினிது' என்றார். 'கோல் கோடி மாராயன் செய்யாமை' என்பது பாடமென்ப. 'ராயன்' என்னும் வடசொற் றிரிபு அக்காலத்து வழங்கக் காணாமையானும், 'கோடி செய்யாமை' என்னும் முடிபு நேரிதன்மையானும், கோல் கோடிச் செய்யாமையே செங்கோலனாகுதலாகலிற் புனருக்தம் (கூறியது கூறல்) என்னுங் குற்றம் நேர்தலானும் அது பாடமாகா தென்க. 'மாராயம்' - 'அரசனாற் செய்யுஞ் சிறப்பு' என்பர் நச்சினார்க்கினியர் (பொருளதிகாரம், புறத்—௬௩.). அரசன் தக்க காரணமின்றி விளையாட்டாக வேட்டமாடி உயிர்களைக் கொல்லுதலும், தன்கண் வினை செய்வார் பலருள்ளும் ஒருவன்மாட்டு விருப்புற்று நடுவுநிலைமை தவறி அவற் குரித்தாகாத சிறப்புக்களைச் செய்தலும், மற்றொருவன் மாட்டு வெறுப்புற்று அவன் மீது குற்றஞ் சாற்றலும் கூடா

வாம்; இவை யின்றி நீதி செலுத்தல் இனிதென்பது கருத்தென்க. பொல்லாங் குரையாமையைச் சோர்வற மேற்கொள்ளுத லரிதென்பார் 'எய்துந் திறத்தால் என்றூர்.' 'கோல் கோடி' என்புழிக் கோலென்றது தராசுக் கோலையென் றுணர்க. செவ்விய கோலொத்தலின் 'செங்கோல்' ஆயிற்றென்ப. (சு)

எ. ஆற்றுந் துணையா லறஞ்செய்கை முன்னினிதே
பாற்பட்டார் கூறும் பயமொழி மாண்பினிதே
வாய்ப்புடைய ராகி வலவைக ளல்லாரைக்
காப்படையக் கோட லினிது.

(பழைய உரை.) தமக்கியலு மளவினுல் அறஞ் செய்கை மிகவு மினிது; நெறிப்பட்டார் சொல்லும் பயனையுடைய சொல்லி னினிமை இனிது; பழுதிலராகி நாணிலிகளல்லாதாரைக் காப்பாகப் பொருந்தக்கோடல் இனிது எ - று.

(பதவுரை.) ஆற்றுந் துணையும் - கூடியமட்டும், அறஞ் செய்கை - தருமஞ் செய்தல், முன் இனிது - மிக வினிது, பால்பட்டார் - நன்னெறிப்பட்டார், கூறும் - சொல்லும், பயம் மொழி - பயனுடைய சொல்லின், மாண்பு - மாட்சிமை, இனிது,—; வாய்ப்பு உடையர் ஆகி - (கல்வி, செல்வம், அதிகாரம், ஆண்மை முதலிய நலம் யாவும்) பொருந்துதலுடையவராய், வலவைகள் அல்லாரை—நாணிலிகளல்லாதவரை, காப்பு அடைய கோடல்—காப்பாகப் பொருந்தக் கொள்ளுதல், இனிது,—.

அறமாவது நல்லன நினைத்தலும், நல்லன சொல்லுதலும், நல்லன செய்தலுமாம். ஆற்றுந்துணையாவது பொருளளவிற் கேற்பச் செய்தல்.

'ஒல்லும் வகையா னறவினை யோவாதே
செல்லும்வா யெல்லாஞ் செயல்' (குறள்—நுந.)

என்றார் பொய்யில் புலவரும். தமது தன்மையை விடாதார் பகைவராயினும், நொதுமலராயினும், நண்பாயினும் பயனுடை மொழிகளையே பகர்தலின் 'பாற்பட்டார் கூறும் பயமொழி' என்றார். கல்வி, செல்வம், அதிகாரம், ஆண்மை முதலிய எல்லா மிருந்தும் ஒருவன்கண் நாணென் றில்லையாயின் அவன் தன்னை யடைந்தாரைக் கைவிடுவனென்பது 'வாய்ப் புடையராகி வலவைக ளல்லாரைக், காப்படையக் கோட லினிது' என்பதன் கருத் தென்க. (எ)

அ. அந்தணா ரோத்துடைமை யாற்ற மிகவினிதே
பந்த முடையான் படையாண்மை முன்னினிதே
தந்தையே யாயினுந் தானடங்கா னாகுமேற்
கொண்டடையா னாக லினிது.

(பழைய உரை.) மறையவர்க்கு ஓத்துடைமை நிரம்ப மிக வினிது; சுற்றமுடையான் படைகொண்டு செய்யும் ஆண்மை மிக வினிது; தந்தையேயாயினும் அவனடங்கானாயின் அவனைக் கொண்டடையானாகல் இனிது எ - று.

(பதவுரை.) அந்தணர்-பிராமணர்க்கு, ஒத்து உடைமை-வேதத்தினை மறவாமை, ஆற்ற மிக இனிது - மிக வினிது; பந்தம் உடையான் - (மனைவி மக்கண் முதலியோர் மாட்டுப் பற்றுடையவன், படை ஆண்மை - சேனையை ஆளுந் தன்மை, முன் இனிது - முற்பட வினிது; தந்தையே ஆயினும்-(தன்னைப் பெற்ற) தந்தையே யானாலும், தான் அடங்கான் ஆகு மேல் - அவன் (மனமொழிமெய்கள் தீநெறிக்கட் செல்லாது) அடங்கானெனின், கொண்டு அடையான் ஆதல்-

அவன் சொற் கொண்டு அதன்வழி நில்லாதா ஒழுதல், இனிது,—.

அந்தணர் - அழகிய தண்மையுடையார் அல்லது வேதாந்தத்தை அணவுவார் என்பது சொல்லின்படி பொருள். இதனை,

'அந்தண்மை பூண்ட வருமறை யந்தத்துச்
சிந்தைசெ யந்தணர்'

என்னுந் திருமூல நாயனர் திருவாக்கா னறிக. ஓதப்படுதலின், ஒத்தாயிற்று. பார்ப்பார் வேதத்தை மறந்துழி இழிகுலத்தரா மாகலின் மறக்கலாகாதென்னுங் கருத்தாற் சேந்நாப் போதாரும்.

'மறப்பினு மோத்துக் கொளலாகும் பார்ப்பான்
பிறப்பொழுக்கங் குன்றக் கெடும்' (குறள்—கङச.)

என்னும் பாவின்கண் 'மறப்பினும்' என்றமை காண்க. உறவினர்மாட்டுப் பற்றுடையானுயின், பழிக் கஞ்சித் தன் சேனையில் ஒருயிர்க்கும் வீணுக இழவு நேராதபடி பாதுகாப்பானுகலின் 'பந்தமுடையான் படையாண்மை முன்னினிதே' என்ருர்.

'அற்ருரைத் தேறுத லோம்புக மற்றவர்
பற்றிலர் நாணர் பழி' (குறள்—ருoசு.)

என்றிருத்தல் காண்க.

இதற்குச் 'சுற்றமுடையார் படையை ஆளுந் தன்மை மிக வினிது' எனப் பொருளுரைப்பாரு முளர்.

'ஓதி யுணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்துந் தானடங்காப்
பேதையிற் பேதையா ரில்' (குறள்—அசு.)

என்றிருத்தலின், தந்தையாயினும் மனமொழிமெய்களினடங்கானுயின் அவன்பால் உபதேச மொழிகளைக் கேட்டு அவற்றின்வழி யொழுகாமை இனிதென்ருர். இதற்குத்

"தந்தையே யாஞலும் அவன் அடங்காதவஞனல் அவனை உடன்கொண்டு ஓரிடத்தை அடையாதவஞகுதல் இனிது" என் றுரை பகர்வாரு முளர். எல் - 'எனின்' என்பதன் மரூஉ.

(அ)

கூ. ஊரும் கலிமா வுரனுடைமை முன்னினிதே
தார்புனை மன்னர் தமக்குற்ற வெஞ்சமத்துக்
கார்வரை யானைக் கதங்காண்டன் முன்னினிதே
யார்வ முடையவ ராற்றவு நல்லவை
பேதுறார் கேட்ட லினிது.

(பழைய உரை.) தான் நடாத்துகின்ற மிக்க மா வலியுடைமை மிக வினிது; தார் புனையு மன்னர் தமக் குற்ற செருக்களத்துக் கார்வரையைப்போன்ற யானை யினது வெகுளியைக் காண்டல் அவர்க்கு மிக வினிது; எல்லா உயிர்கண்மேலும் மிகவும் அன்புடையார் நல்ல கேள்விகளை மயக்கமுறாது கேட்டல் இனிது எ-று.

(பதவுரை.) ஊரும் கலிமா - (தான் ஏறிச்) செலுத்து கின்ற மிக்க குதிரை, உரனுடைமை - வலியுடையதாயிருத் தல், முன் இனிது - மிக வினிது; தார் புனை மன்னர் தமக்கு - மாலை யணிந்த அரசர்களுக்கு, உற்ற வெஞ்சமத்து- போர் வாய்த்த களத்தில், கார் வரை யானை - கரிய மலை போன்ற யானைகளின், கதம் - வெகுண்டு செய்யும் போரை, காண்டல் - காணுதல், முன் இனிது,—; ஆற்றவும் ஆர்வம் உடையார் - மிகவும் அன்புடையார், நல்லவை - நல்ல கேள்வி களை, பேது உறார் - மயக்கமடையாதவர்களாய், கேட்டல் - கேட்பது, இனிது,—.

அரசன் ஏறிச்செல்லுங் குதிரைக்குப் பசி தாகம் பொறுத் தற்கும் வேண்டியபோது விரைந்தோடுதற்கும் நெடிது

நோஞ்சாரி செல்லுதற்கும் வலிமை வேண்டுதலின் 'ஊருங் கலிமா வுரனுடைமை முன்னினிதே' என்றார். தார் - அடையாள மாலை; கண்ணியுந் தாரு மெண்ணின ராண்டே' என்னுந் தொல்காப்பியச் சூத்திர வுரை காண்க.

'குன்றேறி யானைப்போர் கண்டற்றாற் றன்கைத்தொன்
றுண்டாகச் செய்வான் வினை' (குறள்—எருஅ.)

என்றவாறு யானைப்போர் காண்டற்குத் தக்க கட்சியாத லுணர்க. 'ஆற்றவும் ஆர்வமுடையார் நல்லவை பேதுறார் கேட்டல் இனிது' என்றார் பேரார்வமுடையார்க் கன்றி கேட்ட நற்பொருள்களை உட்கொள்ளுதலும், உள்ளத்தமைத் தலும், பின் சிந்தித்துத் தெளிதலும், தெளிந்தவழி நிற்றலுங் கூடாமையினென்க.

'ஆற்றவும் நல்லவை' என முடிப்பாரு முளர். பேது றார் - ஒரு சொல்லெனினுமாம்.

இது பஃறொடை வெண்பா வென்க. (க)

கo. தங்கணமர்புடையார் தாம்வாழ்தன் முன்னினிதே
யங்கண் விசும்பி னகனிலாக் காண்பினிதே
பங்கமில் செய்கைய ராகிப் பரிந்தியார்க்கு
மன்புடைய ராத லினிது.

(பழைய உரை.) தம்மாட்டுச் சேர்வுடையார் தாஞ் செல்வமுடையாதன் மிக வினிது; அங்கண் விசும்பின்கண் விரிந்த நிலாக் காண்டல் இனிது; குற்ற மில் செய்கையராகிப் பரிந்து யாவர்க்கும் அன்புடைய ராதல் இனிது எ - று.

(பதவுரை.) தங்கண் - தம்மிடத்தே, அமர்பு உடையார் - சேர்வுடையார், வாழ்தல் - (செல்வமுடையராய் இனிது)

வாழ்தல், முன் இனிது-மிக வினிது ; அம் கண் விசும்பின்-அழகிய இடமகன்ற வானத்தில், அகல் நிலா - விரிந்த நிலாவை, காண்பு - காணுதல், இனிது,—; பங்கம் இல் செய்கையர் ஆகி - குற்றமில்லாத நடையுடையராய், யார்க்கும் பரிந்து - யாவர்க்கும் இரங்கி, அன்புடையர் ஆதல்—அன்புடையராயிருத்தல், இனிது,—.

தம்மை யடுத்து ஒட்டி வாழ்பவர் நன்மைகளைப் பெற்று வாழ்தல் தம் பெருமிதத்திற் கேதுவாகலின், 'தங்க ணமர்புடையார் தாம் வாழ்தல் முன்னினிதே' எனவும், அழகுந் தண்மையு முடைத்தாய் விழிக்கு விருந்து செய்தலின் 'அகனிலாக் காண்பினிதே' எனவும்,

'என்பி லதனை வெயில்போலக் காயுமே
யன்பி லதனை யறம்' (குறள்—எஎ.)

என்றிருத்தலின், 'யார்க்கு மன்புடையராத லினிது' எனவுங் கூறினரென்க.

அமர்வு - விருப்பமுமாம். தாம் - அசை. (கo)

கக. கடமுண்டு வாழாமை காண்ட லினிதே
நிறைமாண்பில் பெண்டிரை நீக்க லினிதே
மனமாண்பி லாதவரை யஞ்சி யகற
லெனைமாண்புந் தானினிது நன்கு.

(பழைய உரை.) தனிசு கொண்டு உண்டு வாழாமை காண்டல் இனிது ; நிறையினான் மாட்சிமையில்லாத பெண்டிரை நீக்கல் இனிது ; மனத்தின்கண் மாட்சிமை யில்லாதவரை அஞ்சி நீங்குதல் எல்லா மாட்சிமையினும் மிக இனிது எ - று.

(பதவுரை.) கடம் உண்டு - கடன் கொண்டு உண்டு, வாழாமை-வாழாதிருத்தலை, காண்டல்-காணுதல், இனிது,—;

நிறை மாண்பு இல்-கற்பு மாட்சிமையில்லாத, பெண்டிரை - மனைவியரை, நீக்கல் - விலக்கி விடுதல், இனிது,—; மனம் மாண்பு இலாதவரை - மனத்தின்கண் மாட்சிமையில்லாதவரை, அஞ்சி அகறல் - அஞ்சி நீங்குதல், எனை மாண்பும் - எல்லா மாட்சிமையினும், நன்கு இனிது - மிக வினிது.

‘உண்கடன் வழிமொழிந் திரக்குங்கான் முகனுந்தாங்
கொண்டது கொடுக்குங்கான் முகனும்வே றுகுதல்
பண்டுமிவ் வுலகத் தியற்கையஃ தின்றும்
புதுவ தன்றே புலனுடை மாந்திர்’ (கலி—உஉ.)

எனவும்,

‘விடன்கொண்ட மீனைப் போலும் வெந்தழன்
[மெழுகைப் போலும்
படன்கொண்ட பாந்தள் வாயிற் பற்றிய தேரை
[போலுந்
திடன்கொண்ட ராம பாணஞ் செருக்களத்
[துற்ற போது
கடன்கொண்ட நெஞ்சம் போலுங் கலங்கின
[னிலங்கை வேந்தன்’

எனவும் இருத்தலின், ‘கடமுண்டு வாழாமை காண்ட லினிதே’ என்றார். ‘நிறை மாண்பில் பெண்டிரை நீக்க லினிதே’ என்றது கற்பழிந்த மனைவியொடு கலந்து வாழ்தல் இம்மையிற் றலையிறக்கத்தையும் பெருந்துன்பத்தையும் தருதலே யன்றி மறுமையினும் நரகத்தைத் தருதல் பற்றி யென்க. அது கூடா தென்பதனை,

‘வினையிலென் மகன்றனுடல் வேறுசெய்வித் தோனை
குனிசிலையி னுளையுயிர் கோறல்புரி யேனேன்
மனைவியய லான்மருவல் கண்டுமவள் கையாற்
றினையளவு மோர்பொழுது தின்றவனு மாவேன்’
(பாரதம்):

'கற்பழி மனைவி யோடு கலந்திருப் பவனு மற்றோர்
பொற்புடை மனைவி தன்னைப் புணர்வதற் கெண்ணு
[வானுஞ்
சொற்பொரு ளுணர்த்தி னானைத் தொழவுள நாணு
[வானும்
விற்பன வலாத விற்று மெய்வளர்த் தழிகு வானும்,'

'ஆவன னுண்மை...,' (பிரபுலிங்கலீலை) என்றிருத்த லிற் றெளிக.

மனமாண்பிலாதார் — கெட்ட எண்ண முடையார், துட்டர்கள்; 'துட்டரைக் கண்டாற் றூரநில்' என்னும் பழமொழி காண்க. 'எனை மாண்பு' என்புழி இன்னும் உம்மையும் செய்யுள் விகாரத்தாற் றொக்கன. (கக)

கஉ. அதர்சென்று வாழாமை யாற்ற வினிதே
குதர்சென்று கொள்ளாத கூர்மை யினிதே
யுயிர்சென்று தான்படினு முண்ணார்கைத் துண்
பெருமைபோற் பீடுடைய தில். [ணுப்

(பழைய உரை.) வழிபோய் முயன்று வாழாமை மிக வினிது; யாதானும் ஒருநூற்குப் பொருளைக் கோட்டிக் கொள்ளாத கூர்மை யினிது; பசியான் உயிர் இறந்துபடினும் உண்ணப்படாதார் கையி னுணவை உண்ணாத பெருமைபோலப் பெருமை யுடையதில்லை எ - று.

(பதவுரை.) அதர் சென்று - வழிபோய், வாழாமை - வாழா திருத்தல், ஆற்ற இனிது - மிக வினிது; குதர் சென்று - தப்பு வழியிற் சென்று, கொள்ளாத - (நூற்குப் பொருள்) கொள்ளாத, கூர்மை - மதிநுட்பம், இனிது,—;

உயிர் சென்று படினும் - (பசியான்) உயிர் இறந்து படினும், உண்ணாதார் கைத்து - உண்ணத் தகாதார் கையி லுணவை, உண்ணு - உண்ணாத, பெருமை போல் - பெருமைபோல, பீடு உடையது இல் - பெருமையுடையது (பிறிதொன்று) இல்லை.

அதர் செல்லலாவது.

'பத்தூர்புக் கிரந்துண்டு பலபதிகம் பாடி பாவையரைக்
கிறிபேசிப் படிருடித் திரிவீர்' (தேவாரம்)

என்றபடி ஊரூராய்ச் சென்றிரத்தல். அன்றி, நாடோடியாத லெனினும் வழிபறித்த லெனினுமாம். இவற்றுள் வழிபறித் தல் வேடர்க்குக் குலத்தொழிலாகலின் ஏனையோருள் அத் தொழிலின் முயல்வார் சிற்சிலரையே நோக்கிக் கூறியதா மாகலின் அப் பொருள் சிறவா தென்க. நூற்பொருளை நுனித்தறியாது வலிந்தும் நலிந்துந் தங் கருத்திற் கியைந்த வாறு கொள்வார் பலராகலின் 'குதர் சென்று கொள்ளாத கூர்மை இனிதே' என்றார். உண்ணாரெனப்படுவார் தாழ்ந்த வருணத்தோர்.

'தான்கெடினுந் தக்கார்க்கே டெண்ணற்க தன்னுடம்பி
னூன்கெடினு முண்ணார்கைத் துண்ணற்க'

என்னும் நாலடியினை ஈண்டறிக.

இனி, 'உண்ணீருண் ணீரென் றுபசரியார் தம்மனையி, லுண்ணாமை கோடி யுறும்' என்றிருத்தலின், ஈண்டு 'உண் ணார்' 'அன்போ டுபசரியாதார்' என்பாரு முளர். அன்றியும், 'உண்ணார்' என்றது குரு, தெய்வம், வறிய ராதியரை; அவர் பொருள்கொண்டு உண்ணுதல் பெரும்பாவமாகலின் என்பாரு முண்டு. அவர் 'கைத்து' 'பொருள்' என்பர். தான் - அசை. 'உயிர் சென்று படினும்' என்புழி உடம்பின் தொழில் உயிர்மேலேற்றப்பட்டது; இஃது உபசாரவழக்கு.

கங. குழவி பிணியின்றி வாழ்த லினிதே
கழறு மவையஞ்சான் கல்வி யினிதே
மயரிக ளல்லராய் மாண்புடையார்ச் சேருந்
திருவுந்தீர் வின்றே லினிது.

(பழைய உரை.) குழவிகள் பிணியுறாது வாழ்தல் இனிது ; செவ்விய பொருள் சொல்லினுங் கழறு மவையத்தாரை அஞ்சாது நின்று சொல்லுங் கல்வி இனிது ; மயக்கமுடைய ரல்லாராய் மாட்சிமை யுடையாரை அடையுஞ் செல்வமும் நீங்காதாயின் இனிது எ - று.

(பதவுரை.) குழவி - குழந்தைகள், பிணி இன்றி - நோயில்லாது, வாழ்தல் - வாழ்வது, இனிது,—; கழறும் - (சொல்லுதற்குரிய சபையினை யறிந்து அதற் கேற்பச்) சொல்லுகின்ற, அவை அஞ்சான் - சபைக்கு அஞ்சாதவனுடைய, கல்வி—கல்வியானது, இனிது,—; மயரிகள் அல்லராய் - மயக்க முடையவ ரல்லாராய், மாண்பு உடையார் சேரும் - மாட்சிமை யுடையாரை யடையும், திருவும் - செல்வமும், தீர்வு இன்றேல் - நீங்காதாயின், இனிது,—.

பாலக்கிரக தோடம், பட்சிதோட முதலியன அப் பருவத் துண்மையின் 'குழவி பிணியின்றி வாழ்தலினிதே' எனவும்;

'உளரெனினு மில்லாரொ டொப்பர் களனஞ்சிக்
கற்ற செலச்சொல்லா தார்' (குறள்—எஙo.)

என்றிருத்தலின்,

'கழறு மவையஞ்சான் கல்வியினிதே' எனவும்;

'பரீஇ யுயிர்செகுக்கும் பாம்பொடு மின்னா
மரீஇப் பின்னைப் பிரிவு' (நாலடி—௨௨௭.)

என்றிருத்தலின், 'மாண்புடையார்ச் சேருந் திருவுந் தீர் வின்றே யினிது' எனவுங் கூறினாரென்க. 'திருவும்' என்புழி உம்மை எச்ச வும்மையாம். (கங)

கச. மான மழிந்தபின் வாழாமை முன்னினிதே
தான மழியாமைத் தானடங்கி வாழ்வினிதே
யூனமொன் றின்றி யுயர்ந்த பொருளுடைமை
மானிடவர்க் கெல்லா மினிது.

(பழைய உரை.) தனக்கு மான மழிந்தபின் உயிர் வாழாமை இனிது; தானிருந்து வாழும் இருப்புச் சிதையாவகை தானடங்கி வாழ்தல் இனிது; குற்ற மொன்றின்றி மிக்க பொருளுடைமை எல்லா மக்கட்கும் இனிது எ - று.

(பதவுரை.) மானம் அழிந்தபின்—பெருமை கெட்ட பின், வாழாமை - (உயிர்) வாழாமை, முன் இனிது - மிக வினிது; தானம் அழியாமை - (தானிருந்து வாழும்) இருப்புச் சிதையாதபடி, தான் அடங்கி வாழ்வு - தான் அடங்கி வாழ்தல், இனிது,—; ஊனம் ஒன்று இன்றி - குறைவு சிறிதுமில்லாது, உயர்ந்த பொருள் உடைமை - மிக்க பொருளுடையராதல், மானிடவர்க்கு எல்லாம்—எல்லா மக்கட்கும், இனிது,—.

மானம் அழிதல் நிலையினின்றுந் தாழ்தல்.

'தலையி னிழிந்த மயிரனையர் மாந்தர்
நிலையி னிழிந்தக் கடை' (குறள்—கூசுச.)

எனவும்,

'மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா வன்னா
ருயிர்நீப்பர் மானம் வரின்' (குறள்—கூசுக.)

எனவும் பிறருங் கூறுதலின் 'மான மழிந்தபின் வாழாமை முன்னினிதே' என்றார். ஒருவன் தானடங்கி வாழானாயின், அவன் குடியிருப்புச் சிதைதல் ஒரு தலையெனல் குறித்தன ரென்க. ஊனமொன்றின்றி யுயர்ந்த பொருளாவது கல்வி யாம் ; என்னை?

'கேடில் விழுச்செல்வங் கல்வி யொருவற்கு
மாடல்ல மற்றை யவை' (குறள்—சு00.)

எனவும்,

'தம்மிற்றம் மக்க ளறிவுடைமை மாநிலத்து
மன்னுயிர்க் கெல்லா மினிது' (குறள்—கூஅ.)

எனவும் பெரியாரும் பணித்தமையி னென்க. கலித்தொகை யுடையார் ஒரு காரணம் பற்றிச் செல்வப் பொருளைக் 'கேடில் விழுச்செல்வம்' என்றாரேனும், நச்சினார்க்கினியர் வழுவமைத்தமையுங் கண்டு தெளிக.

'ஒன்று' என்புழி முற்றும்மை விகாரத்தாற் றொக்க தென்க. (கச)

கரு. குழவி தளர்நடை காண்ட லினிதே
யவர்மழலை கேட்ட லமிழ்தி னினிதே
வினையுடையான் வந்தடைந்து வெய்துறும் போழ்து
மனனஞ்சா னாகு லினிது.

(பழைய உரை.) குழவிகள் தளர்நடையைக் காண்டல் இனிது ; அவர் மழலைச் சொல்லைக் கேட்டல் அமிழ்துபோல மிகவும் இனிது ; வினைகிழவன் வந்து சேர்ந்து தான் வெம்மையுறும்பொழுது மனத்தின்கண் அஞ்சாது நிற்றல் இனிது எ - று.

(பதவுரை.) குழவி - குழந்தைகளது, தளர் நடை — தளர்ந்த நடையை, காண்டல் - காணுதல், இனிது—(பெற்றோர்க்கு) இனிது,—; அவர் மழலை - அக் குழந்தைகளது மழலைச் சொற்களை, கேட்டல்,—; அமிழ்தின்-தேவாமிர்தத்தினும், இனிது,—; வினையுடையான்-தீவினை செய்தவன், வந்து அடைந்து - (அதன் பயனாகிய துன்பந்) தன்பால் வந்து சேர்ந்து, வெய்து உறும் போழ்தும் - (தான்) தாபமடையுங் காலத்தும், மனன் அஞ்சான் ஆகல் - மனம் அஞ்சாது நிற்றல், இனிது,—.

தளர் நடையைக் குறுகுறு நடத்தல் என்ப.

'குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி
யிட்டுந் தொட்டுங் கவ்வியுந் துழந்து
நெய்யுடை யடிசின் மெய்பட விதிர்த்து
மயக்குறு மக்களை யில்லோர்க்குப்
பயக்குறை யில்லைத்தாம் வாழு நாளே' (புறம்—கஅஅ.)

என்றார் ஒரு புலவர் புறப்பாட்டினும். 'அமிழ்தின்' என்புழிச் சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது, 'இன்' உறழ் பொருளின் வந்தது; ஒப்புப் பொருளின் வந்த தெனினுமமையும். தீவினைப்பயன் நுகர்ந்தே தீரவேண்டுதலின், 'மனனஞ்சா னாக லினிது' என்றார். 'வெய்துறும்' ஒருசொல்லெனினுமாம். (கரு)

கசு. பிறன்மனை பின்னோக்காப் பீடினி தாற்ற
வறனுழக்கும் பைங்கூழ்க்கு வான்சோர் வினிதே
மறமன்னர் தங்கடையுள் மாமலைபோல் யானை
மதமுழக்கங் கேட்ட லினிது.

(பழைய உரை.) பிறனுடைய மனையாளைப் பின்பு பாராத பெருமை மிகவும் இனிது; நீரின்றி

வருந்தும் பைங்கூழ்க்கு மழை சொரிதல் இனிது; வீரத்தையுடைய மன்னர்தம் வாயிற்கடைப் பெரிய மலைபோன்றிருந்த யானைகளது களிப்பான முழக்கங் கேட்டல் மன்னர்க்கினிது எ - று.

(பதவுரை.) பிறன்மனை - பிறனுடைய மனைவியை, பின் நோக்கா - திரும்பிப் பாராத, பீடு - பெருமை, இனிது,—; வறன் - நீரின்மையால், உழக்கும் - வருத்தும், பைங்கூழ்க்கு-பசிய பயிர்க்கு,வான் சோர்வு-மழை பொழிதல், இனிது,—; மறம் மன்னர் - வீரத்தையுடைய அரசர், கடையுள் - கடைவாயிலின்கண், மாமலைபோல் யானை - பெரிய மலை போலும் யானைகளது, மதம் முழக்கம் - மதத்தாற் செய்யும் பிளிற்றொலியை, கேட்டல்,—, இனிது,—.

'பிறன் மனையாள் பின்னோக்கும் பேதைமை யின்று' என்றார் பிறரும்.

பின் நோக்குதல் - திரும்பிப் பார்த்தவண்ணம் நடத்தல்; இது காதலின் நிகழ்வது என்பதனை,

'எருத்தத் திரண்டு விழிபடை யாமையென் றுருயிரை
வருத்தத் திருத்த முகம்பிறக் கிட்டு மயினடக்குந்
திருத்தத்தைக் கண்டு விளர்த்தவென் றுதய னூர்தி
[செங்கோல்
பொருத்தத்த னூர்தியும் பண்டே விளர்த்துப் புகழ்
கொண்டவே'

(தணிகைப்புராணம், களவு— அக.)

என்னும் பாவானு மறிக. இனி, மனத்துக் கொள்ளுதல் எனினுமாம். 'பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை' என்பதற்குப் பரிமேலழகர் 'பிறன் மனையாளை உட்கொள்ளாத பெரிய ஆண் தகைமை' என உரை செய்திருத்தல் காண்க. வான் - ஆகுபெயர். (கசு)

கஎ. கற்றார்முற் கல்வி யுரைத்தன் மிகவினிதே
மிக்காரைச் சேர்தன் மிகமாண முன்னினிதே
யெட்டுணை யானு மிரவாது தானீத
லெத்துணையு மாற்ற வினிது.

(பழைய உரை.) கற்றார் முன்பு தங் கல்வியைச் சொல்லி ஏற்றுதல் மிக வினிது; மிக்க அறிவுடையாரைச் சேர்தன் மாட்சிமைப்பட இனிது; எள்ளள வாயினும் இரவாது தான் பிறர்க்கீதல் எல்லாவாற்றானும் இனிது எ - று.

(பதவுரை.) கற்றார் முன் - கற்றவர்க்கு முன்பு, கல்வி உரைத்தல்-தங் கல்வியைச் சொல்லி ஏற்றுதல், மிக இனிது-மிக வினிது; மிக்காரை - (அறிவான்) மேம்பட்டாரை, சேர்தல் - பொருந்தல், மிக மாண - மிக மாட்சிமைப்பட, முன் இனிது - முற்படவினிது; எள் துணை ஆனும் - எள்ளள வாயினும், இரவாது - (தான் பிறரிடம்) யாசியாது, தான் ஈதல் - தான் (பிறர்க்குக்) கொடுத்தல், எ துணையும் - எல்லா விதத்தானும், ஆற்ற இனிது - மிக இனிது.

'கற்றன கல்லார் செவிமாட்டிக் கையுறாஉங்
குற்றந் தமதே பிறிதன்று' (நீதிநெறிவிளக்கம்-உரு.)

என்றிருத்தலின், 'கற்றார் முற் கல்வி யுரைத்தன் மிக வினிதே' எனவும்; 'நல்லினத்தி னூங்குந் துணையில்லை' என்றிருத்தலின், 'மிக்காரைச் சேர்தன் மிகமாண முன் னினிதே' எனவும்;

'எள்ளுவ வென்சில வின்னுயி ரேனுங்
கொள்ளுத றீது கொடுப்பது நன்றால்' (கம்பர்)

என்றிருத்தலின், 'எட்டுணை யானு மிரவாது தானீதல், எத் துணையு மாற்ற வினிது' எனவுங் கூறினாரென்க. (கஎ)

கஅ. நட்டார்க்கு நல்ல செயலினி தெத்துணையு
மொட்டாரை யொட்டிக் கொளலதனின் முன்னி
பற்பல தானியத்த தாகிப் பலருடையு [னிதே
மெய்த்துணையுஞ் சேர வினிது.

பழைய வுரை காணப்பட வில்லை.

(பதவுரை) நட்டார்க்கு - (தன்கண்) நட்புடையார்க்கு, நல்ல செயல் - இனியவற்றைச் செய்தல், இனிது,—; எ துணையும் ஒட்டாரை - எவ்வளவும் (தன் பகைவரோடு) சேராதவரை, ஒட்டிக் கொளல் - நட்பாக்கிக்கொள்ளுதல், அதனின்,—, முன் இனிது-மிக வினிது; பற்பல தானியத்தது ஆகி - பற்பல வகை உணவுப் பொருள்க ளுடையதாய், பலர் உடையும் - (புறத்தார்) பலர் தோற்றற் கேதுவாகிய, மெய் துணையும் - மெய்க்காப்பு வீரரொடும், சேரல் - (அரண்) பொருந்தல், இனிது,—.

'நட்டார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே
யொட்டாரை யொட்டிக் கொளல்' (குறள்—கூஎக.)

'கொளற்கரிதாய்க் கொண்டகூழ்த் தாகி யகத்தார்
நிலைக்கெளிதா நீர தரண்' (குறள்—எசடு.)

'எல்லாப் பொருளு முடைத்தா யிடத்துதவு
நல்லா ளுடைய தரண்' (குறள்—எசகூ.)

என்பவற்றின் பொருளிப் பாவின்கண் அமைந்து கிடத்த லறிக. 'ஒட்டாரை யொட்டிக்கொளல்' என்பதற்குத் 'தன் பகைவர் பிறரொடு கூடாமல் மாற்றிவைத்தல்' எனினு மாம். 'அதனின்' ஐந்தனுருபு ஈண்டு உறழ் பொருளின் வந்த தென்க. உடையும் - காரியத்தின்கண் வந்த பெயரெச்ச மாதல் காண்க. (கஅ)

கக௯. மன்றின் முதுமக்கள் வாழும் பதியினிதே
தந்திரத்தின் வாழுந் தவசிகண் மாண்பினிதே
யெஞ்சா விழுச்சீ ரிருமுது மக்களைக்
கண்டெழுதல் காலை யினிது.

(பழைய உரை.) அம்பலத்தின்கண் அறிவுடையார் வாழும் பதி இனிது; தத்தம் நூல்களிற் சொன்ன நெறியானே வாழும் அருந்தவரது மாட்சி யினிது; குறையாத விழுமிய சீரையுடைய இருமுது மக்களைக் காலையின்கட் டொழு தெழுதல் இனிது எ - று.

(பதவுரை) மன்றின் - அம்பலத்தின்கண், முதுமக்கள் - அறிவுடையோர், வாழும் பதி - வாழ்கின்ற ஊர், இனிது,—; தந்திரத்தின் - நூல் விதிப்படி, வாழும் தவசிகள் - வாழ்கின்ற தவத்தோரது, மாண்பு - மாட்சிமை, இனிது,—; எஞ்சா - குறையாத, விழுச்சீர் - மிக்க சிறப்பினையுடைய, இருமுதுமக்களை - தாய்தந்தையரை, காலை - காலையில், கண்டு (அவர் இருக்குமிடஞ் சென்று) கண்டு, எழுதல் - (அவர் பாதங்களின் வீழ்ந்து) எழுதல், இனிது,—

மன்றமாவது ஊர் மன்றம்; அஃதாவது சபைகூடும் பொது விடம். மன்றத்து அறிவுடையார் வாழின், நீதி பெறப்படுதலின், 'மன்றின் முதுமக்கள் வாழும் பதியினிதே' என்றார். தந்திரம் - நூல், அஃதிலக்கணையால் நூல்விதிக் காயிற்று. 'கண்டொழுதல்' என்பது பாடமாயின், 'அவரிருக்கு மிடத்திற் றொழுதல்' என் றுரை செய்க.

உ0. நட்டார்ப் புறங்கூறான் வாழ்த லினியினிதே [தே
பட்டாங்கு பேணிப் பணிந்தொழுகன் முன்னினி
முட்டில் பெரும்பொரு ளாக்கியக்கான் மற்றது
தக்குழி யீத லினிது.

(பழைய உரை.) உற்றாரைப் பழிகூறாது வாழ்தல் மிக வினிது; உண்மையாய நெறியினை விரும்பி யாவரையும் பணிந்தொழுகுதல் மிக வினிது; குறையிலாத பெரும் பொருள்களைத் தேடியவிடத்து அப்பொருளைத் தகுதியுடையார்க்குக் கொடுத்தல் இனிது எ - று.

(பதவுரை.) நட்டார்-(தன்னிடம்)நட்புக்கொண்டாரை, புறங்கூறான் - புறங்கூறாதவனாய், வாழ்தல் - வாழ்வது, நனி இனிது - மிக வினிது; பட்டாங்கு - சத்தியத்தை, பேணி - பாதுகாத்து,பணிந்து ஒழுகல்— (யாவர்க்கும்,) அடங்கி நடத்தல், முன் இனிது-முற்பட வினிது; முட்டு இல்-குறையில்லாத, பெரும் பொருள் - பெரும் பொருளை, ஆக்கியக்கால் - தேடினால், அது-அப் பொருளை, தக்க உழி - தக்க பாத்திரத்தில், ஈதல்-கொடுத்தல், இனிது,—.

புறங்கூறலாவது காணாதவிடத்துப் பிறரை இகழ்ந்துரைத்தல்; 'தீய, புறங்கூற்றின் மூங்கையாய் நிற்பனேல் யாதும், அறங் கூற வேண்டா வவற்கு' என்றார் நாலடியாரினும். 'பொய்யா விளக்கே விளக்கு' ஆகலின் 'பட்டாங்கு பேணி' எனவும், 'எல்லார்க்கு நன்றாம் பணிதல்' ஆகலின் 'பணிந்தொழுதல்' எனவும்,

'உறக்குந் துணையதோ ராலம்வித் தீண்டி
யிறப்ப நிழற்பயந் தாஅங் - கறப்பயனுந்
தான்சிறி தாயினுந் தக்கார்கைப் பட்டக்கால்
வான்சிறிதாப் போர்த்து விடும்' (நாலடி—௩அ.)

ஆகலின் 'தக்குழி யீதல்' எனவுங் கூறினார்.

புறங்கூறான் - முற்றெச்சம். மற்று - அசை.
'தக்குழி' என்புழி அகரந் தொக்கது. (௨௦)

௰க. சலவரைச் சாரா விடுத லினிதே
புலவர்தம் வாய்மொழி போற்ற லினிதே
மலர்தலை ஞாலத்து மன்னுயிர்க் கெல்லாந்
தகுதியால் வாழ்த லினிது.

(பழைய உரை.) வஞ்சகரை அடையாதொழுகுதல் இனிது; அறிவுடையார் வாய்மொழியைப் போற்றிக்கோடல் இனிது; அகன்ற இடத்தையுடைய ஞாலத்து வாழுமுயிர்க்கெல்லாம் தகுதிப்பட ஒழுகுதல் இனிது எ - று. சலவர்—வஞ்சகர்.

(பதவுரை.) சலவரை - வஞ்சகரை, சாராவிடுதல்- அடையாது நீங்குதல், இனிது,—; புலவர் தம் - அறிவுடையாருடைய, வாய்மொழி-வாய்ச்சொற்களை, போற்றல்—பாதுகாத்துக்கோடல், இனிது,-; மலர்தலை-அகன்ற இடத்தையுடைய, ஞாலத்து - பூமியில் வாழ்கின்ற, மன் உயிர்க்கு எல்லாம் - நிலைபெற்ற எல்லா வுயிர்க்கும், தகுதியால் - உரிமைப்பட, வாழ்தல் - வாழ்வது, இனிது,—.

சலம் - மாறுபாடு. 'தீயினத்தி, னல்லற் படுப்பதூஉமில்' என்றார் பிறரும்.

புலம் - அறிவு. 'வாய்மொழி' என்றது தீயசொற்பயிலாவென்ற சிறப்புத் தெரித்தற் கென்க.

'கல்லார்சொற் கேட்ப துவுநன்றே' என்றார் பிறரும்.

மன்னுயிர்க்கெல்லாம் உரிமைப்பட வாழ்தலாவது மன்னுயிரெல்லாந் தன்னுயிரெனக் கொண்டு ஒழுகுதல்.

'உலகு பசிப்பப் பசிக்கு முலகு
துயர்தீரத் தீரு நிலவு
நிறுத்திவாழ் வஞ்சி யுடையாழ்வி யென்னு
மொருத்தியா லுண்டிவ் வுலகு'

என்றிருத்தல் காண்க. (உக)

உஉ. பிறன்கைப் பொருள்வெளவான் வாழ்த லினிதே
யறம்புரிந் தல்லவை நீக்க லினிதே
மறந்தேயு மாணு மயரிகட் சேராத்
திறந்தெரிந்து வாழ்த லினிது.

(பழைய உரை.) பிறன்கைப் பொருள் வெளவாது வாழ்தல் இனிது; அறத்தைச் செய்து பாவங்களை நீக்குதல் இனிது; மறந்தாயினும் மாட்சிமைப்படாத அறிவில்லாரைச் சேராத் திறங்களைத் தெரிந்து வாழ்தல் இனிது எ - று.

(பதவுரை.) பிறன் - பிறனுடைய, கை பொருளை - கைப் பொருளை, வெளவான் - அபகரியாதவனாய், வாழ்தல் - வாழ்வது, இனிது,—; அறம் புரிந்து - அறத்தைச் செய்து, அல்லவை நீக்கல் - பாவங்களைச் செய்யாமை, இனிது,—; மறந்தேயும் - மறந்தாயினும், மாணு - மாட்சிமைப்படாத, மயரிகள் - அறிவிலிகளை, சேரா திறம் - சேராத வழிகளை, தெரிந்து வாழ்தல் - ஆராய்ந்து அறிந்து வாழ்வது, இனிது,—.

'கைப்பொருள் கொடுத்துங் கற்றல்' என்புழிக் கைப்பொருளாவது சேமநிதியென்பர் நச்சினார்க்கினியர். 'பிறர்பொருளெட்டியே யெனவும்' என்றார் பிறரும்.

'அல்லவை நீக்கல்' என்றார், 'அல்லவை செய்தார்க்கறங் கூற்றம்' ஆகலின்.

மேல் 'சலவரைச் சாரா விடுதலினிது' என்றார் இதனுள், 'மறந்தேயு மாணு மயரிகட் சேராத், திறந்தெரிந்து வாழ்த லினிது' என்றதென்னை யெனின்; சலவரென்பார் பிறரை மயக்குவாரும், மயரிகளென்பார் தாம் மயங்குவாருமாகலானும், மயக்குவாரைச் சேர்தலின் மயங்குவாரைச் சேர்தல் பேரிடர் விளைத்தலானு மென்க. (உ௨)

உ௩. வருவா யறிந்து வழங்க லினிதே
யொருவர்பங் காகாத வூக்க மினிதே
பெருவகைத் தாயினும் பெட்டவை செய்யார்
திரிபின்றி வாழ்த லினிது.

(பழைய உரை.) தனக்குப் பொருள் வருவாயை அறிந்து கொடுத்தல் இனிது; ஒருவர்க்குச் சார்வாகாத ஊக்கம் இனிது; பெரிய பயனையுடைத்தாயினும் தாம் நினைந்தவற்றை ஆராயாது செய்யாது இயற்கையான் வாழ்தல் இனிது எ - று.

(பதவுரை.) வருவாய் :- (தமக்குப்) பொருள் வருகின்ற நெறியி னளவினை, அறிந்து,—, வழங்கல் - கொடுத்தல், இனிது,—; ஒருவர் பங்கு ஆகாத - ஒருவர்க்குச் சார்பாகாத, ஊக்கம் - மனவெழுச்சி, இனிது,—; பெருவகைத்து ஆயினும் - பெரிய பயனையுடைத்தாயினும், பெட்டவை - தாம் விரும்பியவற்றை, செய்யார் - ஆராயாது செய்யாதவராய், திரிபின்றி - தம்மியல்பின் வேறுபடுதலில்லாது, வாழ்தல் - வாழ்வது, இனிது,—.

வருவாய் - ஆகுபெயர். பிறரும், 'ஆற்றினளவிறந் தீக' எனவும், 'வருவாயுட் கால்வழங்கி வாழ்தல்' எனவும், 'வந்த

பொருளின் காற்கூறு வருமே லிடர்நீக் குதற்கமைத்து, மைந்த விருகா னினக்காக்கி மற்றைக் காலே வழங்கிடுக' எனவுங் கூறினர். தொடர்புடையார்க்குச் சார்பாக மனஞ் செல்லுதல் இயல்பாகலின் 'ஒருவர் பங்காகாத வூக்க மினிதே' என்றார். 'தொழிற் பயன் பெரிதாயினும் அதனை நோக்காது' தம் மனத்தின்கட்டோன்றும் விருப்பினையடக்கித் தம்மியல்பின் நிற்றல் வேண்டுமென்பார், 'பெட்டவை செய்யார், திரிபின்றி வாழ்த லினிது' என்றார். தம் இயல்பாவது தமக்கும் பிறர்க்கும் நல்லன செய்தல். (௨௪)

௨௫. காவோ டறக்குளந் தொட்டன் மிகவினிதே
யாவோடு பொன்னீத லந்தணர்க்கு முன்னினிதே
பாவமு மஞ்சாராய்ப் பற்றுந் தொழின்மொழிச்
சூதரைச் சோர்த லினிது.

(பழைய உரை.) காவினையும் ஆக்கிக் குளத்தினையுந் தொட்டல் மிகவும் இனிது; ஆவும் பொன்னும் அந்தணர்க் கீதன் மிகவும் இனிது; பாவத்தையு மஞ்சாது பொருண்மேற் பற்றுந் தொழிலையும் மொழியையு முடைய சூதரை நீக்கல் இனிது எ - று.

(பதவுரை.) காவோடு - சோலை வளர்த்தலோடு, அறக்குளம் - தருமத்திற்குக் குளத்தை, தொட்டல் - வெட்டுதல், மிக இனிது,—; அந்தணர்க்கு - மறையவர்க்கு, ஆவோடு - பசுவோடு, பென் ஈதல்—பென்னைக் கொடுத்தல், முன் இனிது - மிகவினிது; பாவமும் அஞ்சாராய் - (இம்மையிற் பழிக்கேயன்றி மறுமையிற்) பாவத்திற்கும் அஞ்சாதவராய், பற்றும்-(அப் பாவத்தைப்) பற்றுகின்ற, தொழில் - தொழிலையும், மொழி - சொல்லையுமுடைய, சூதரை - சூதாடிகளை, சோர்தல் - நீக்கல், இனிது,—.

'காவோ டறக்குளந் தொட்டானு நாவினல்
வேதங் கரைகண்ட பார்ப்பானுந்—தீதிகந்
தொல்வதுபாத் துண்ணு மொருவனு மிம்மூவர்
செல்வ ரெனப்படு வார்'

(திரிகடுகம்-எ०.)

'காவளர்த்துங் குளத்தொட்டுங் கடப்பாடு வழுவாமன் [து
மேவினர்க்கு வேண்டுவன மகிழ்ந்தளித்தும் விருந்தளித்
நாவலர்க்கு வளம்பெருக நல்கியுநா னிலத்துள்ளோர்
யாவருக்குந் தவிராத வீகைவினைத் துறைநின்றார்'

(பெரியபுராணம், திருநாவுக்கரசு-ரு௬.)

எனவும் ஆன்றோர் பிறருங் கூறினர்.

ஆவோடு பொன்னீதல் - கோதாந ஸுவர்ந தாநங்கள். பற்றுந் தொழின் மொழியாவன பொய்த்தொழிலும் பொய்ம் மொழியுமாம். 'பழிபாவங்கட் கஞ்சாத சூதரொடு சேரற்க' வென்பது கருத்தென் றுணர்க.

'ஐயநீ யாடுதற் கமைந்த சூதுமற்
றெய்துநல் குரவினுக் கியைந்த தூதுவெம்
பொய்யினுக் கருந்துணை புன்மைக் கீன்றதாய்
மெய்யினுக் குறுபகை யென்பர் மேலையோர்'

(நைடதம்-கசு०.)

என்றிருத்தல் காண்க.

உரு. வெல்வது வேண்டி வெகுளாதா னோன்பினிதே
யொல்லுந் துணையுமொன் றுய்ப்பான் பொறை
யில்லது காமுற் றிரங்கி யிடர்ப்படார் [யினிதே
செய்வது செய்த லினிது.

(பழைய உரை.) தான்வெல்வதனை வேண்டிப் பிறரோடு வெகுளாதான் பொறை இனிது; தனக்

கியலுமளவு மேற்கொண்டதொன்றை நடாத்துவா னாற்றல் இனிது ; தனக்கில்லை யதனைக் காதலித்து இரங்கி யிடர்ப்படாது இயல்வதனைச் செய்தல் இனிது எ - று.

(பதவுரை.) வெல்வது - மேம்படுதலை, வேண்டி - விரும்பி, வெகுளாதான் - கோபியாதவனது, நோன்பு - தவம், இனிது,—; ஒல்லும் துணையும் - கூடிய வளவும், ஒன்று உய்ப்பான் - எடுத்துக்கொண்டதொரு கருமத்தை நடத்துவோனது, பொறை - ஆற்றல், இனிது,—; இல்லது - (தம்மிடத்து) இல்லாததொரு பொருளை, காமுற்று - விரும்பி, இரங்கி - (அது பெறாமையின்) மனம் ஏங்கி, இடர்ப்படார் - துன்பப்படாதவராய், செய்வது - (உள்ளது கொண்டு) செய்யத்தக்கதொரு கருமத்தை, செய்தல் - செய்வது, இனிது,—.

மேம்படுதலாவது மேற்கொண்ட தவத்தை இடையூறு புகாது காத்து இனிது முடித்தல். 'வெல்வது, வேண்டின் வெகுளி விடல்' என்றார் பிறரும்.

ஆற்றலாவது இடுக்கண் முதலியவற்றாற் றளராமை.

'பெற்ற சிறுகப் பெறாத பெரிதுள்ளுஞ்
சிற்றுயிர்க் காக்க மரிதம்மா' (நீதிநெறிவிளக்கம்-௯௪.)

என்றபடி பெறாதவற்றைக் காமுறுதல் உயிர்க்கியல்பாகலின், 'இல்லது காமுற்றிரங்கி யிடர்ப்பார்' என்றார்.
இல்லது - வினையாலணைந்த பெயர்.

௨௯. ஐவாய வேட்கை யவாவடக்கன் முன்னினிதே
கைவாய்ப் பொருள் பெறினுங் கல்லார்கட் டீர்
நில்லாத காட்சி நிறையின் மனிதரைப் [வினிதே
புல்லா விடுத லினிது.

(பழைய உரை.) ஐம்பொறியுடைய வேட்கையையும் அவாவினையும் அடக்கல் மிக வினிது; தன் கையின்கண்ணே பொருள்பெறினும் கல்லாதாரை விடுத லினிது; நிலையில்லாத அறிவையுடைய திண்மையில்லாத மக்களை மேவாது விடுதல் இனிது எ - று.

(பதவுரை.) ஐவாய வேட்கை - ஐந்து வழியான் வருகின்ற ஆசையையும், அவா - (அதனை ஒருகால் விடினும் பழைய பயிற்சி வயத்தான் அதன்கட் செல்லும்) நினைவையும், அடக்கல் - ஒழித்தல், இனிது,—; கைவாய் பொருள் - கையினிடத்து நிற்கக்கூடிய பொருளை, பெறினும் - பெறுவதாயிருப்பினும், கல்லார் கண் - கல்லாதவரை, தீர்வு - விடுதல், இனிது,—; நில்லாத காட்சி - நிலையில்லாத அறிவினையுடைய, நிறையில் - (நெஞ்சை) நிறுத்துதலில்லாத, மனிதரை,—, புல்லா விடுதல் - சேராது நீங்குதல், இனிது,—.

ஐந்து வழியாவன மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்பன.

‘மெய்வாய்கண் மூக்குச் செவியெனப் பேர்பெற்ற
ஐவாய வேட்கை யவாவினைக்—கைவாய்க்
கலங்காமற் காத்துய்க்கு மாற்ற லுடையான்
விலங்காது வீடு பெறும்’ (நாலடி-ருக.)

என்பது காண்க.

கைவாய்ப் பொருளென்றது சேமநிதியை; உஉ-வது பாட்டின் குறிப்புரை காண்க.

‘விலங்கொடு மக்க ளனைய ரிலங்குநூல்
கற்றாரோ டேனை யவர்’ (குறள்-சகo.)

என்றிருத்தலின், ‘கல்லார்கட் டீர்வினிதே’ என்றார்.

கற்றுவைத்தும் அறிவு மயங்குதலும் மனஞ் சென்ற வழியெல்லாஞ் செல்லுதலுமாகிய தீயொழுக்க முடையார் சேர்க்கை கேடு பயத்தலின், 'நில்லாத காட்சி நிறையின் மனிதரைப், புல்லா விடுத லினிது' என்றார். நிறையாவது (நெஞ்சினை) நிறுத்தல், 'நிறையெனப்படுவது மறை பிற ரறியாமை' எனக் கலித்தொகை கூறுதலு மறிக.

புல்லா - வினையெச்ச வீறு புணர்ந்து கெட்டதென்க.

௨௭. நச்சித்தற் சென்றார் நசைகொல்லா மாண்பினிதே
யுட்கில் வழிவாழா வூக்க மிகவினிதே
யெத்திறத் தானு மியைவ கரவாத
பற்றினிற் பாங்கினிய தில்.

(பழைய உரை) தன்னை நச்சிச்சென்றார் நசையைச் சிதையாத மாண்பினிது; தன்னை மதிப்பில்லாதவிடத்து வாழாத வுள்ளம் மிக வினிது; எப்பெற்றியாயினும் பிறர்க்குக் கொடுக்கப் பொருந்துவதனைக் கரவாத மனைவாழ்வு போல நன்றாக வினியது பிறிதில்லை எ - று.

(பதவுரை.) நச்சி - (ஒரு பொருளைப் பெற) விரும்பி, தன் சென்றார் - தன்னை அடைந்தவரது, நசை - விருப்பம், கொல்லா - அழுங்குவியாத, மாண்பு - மாட்சிமை, இனிது,—; உட்கு - மதிப்பு, இல்வழி - இல்லாத விடத்து, வாழா - வாழாமைக்கேதுவாகிய, ஊக்கம் - மனவெழுச்சி, மிக இனிது,—; எ திறத்தானும் - எப்படியாயினும், இயைவ- (பிறர்க்குக்) கொடுக்கக்கூடியவற்றை, கரவாத - ஒளிக்காத, பற்றினின் - அன்பினும், பாங்கு இனியது இல் - நன்றாக வினியது வேறொன்றில்லை.

'தன் நச்சி' எனக் கூட்டுவாருமுளர். 'செல்லுதல்' ஈண்டு அடைதல். நசை கொல்லலாவது ஒன்றைப் பெறலா மென்ற ஆசை நாளடைவிற் றேய்ந்து அழியுமாறு செய்தல்; அஃதாவது கொடுத்தற் கிசைவில்லையாயின் உடனே மறுது பன்முறையும் தருவதாகப் பொய்கூறி நாளடைவில் அவ் வாசை தானே அழியுமாறு செய்தல். அஃ தப்பொருட்டா தலை,

'இசையா வொருபொரு ளில்லென்றல் யார்க்கும்
வசையன்று வையத் தியற்கை - நசையழுங்க
நின்றோடிப் பொய்த்த னிரைதொடீஇ செய்நன்றி
கொன்றாரிற் குற்ற முடைத்து' (நாலடி-௧௧௧.)

என்னும் பாவா னறிக.

உட்கு - உள்குதல், நினைத்தல்; ஈண்டு மதித்தல்.

'இம்மி யரிசித் துணையானும் வைகலு
நும்மி லியைவ கொடுத்துண்மின்' (நாலடி-௯௪.)

என்றிருத்தலின் 'எத்திறத்தானு மியைவ கரவாத' என்றார். பற்று இல்வாழ்க்கையுமாம்.

௨அ. தானங் கொடுப்பான் றகையாண்மை முன்னினி
மானம் படவரின் வாழாமை முன்னினிதே [தே
யூனங்கொண் டாடா ருறுதி யுடையவை
கோண்முறையாற் கோட லினிது.

(பழைய உரை.) தானஞ் செய்வானது தகுதி யது தலைமை இனிது; மானங் கெட வந்ததாயின் உயிர் வாழாமை மிக வினிது; குற்றங்கொண்டாடாது நன்மையுடையனவற்றை மனத்திற் கொள்ளு முறை மையாற் கோடல் இனிது எ - று.

(பதவுரை.) தானம் கொடுப்பான் - (அபயமென்பார்க்கு) இடங்கொடுப்பானது, தகை ஆண்மை - பெருமை பொருந்திய வீரம், முன் இனிது - மிக வினிது; படமானம் வரின் - தான் இறப்ப மானம் எய்து மெல்லேவரின், வாழாமை - உயிர் வாழமை, முன் இனிது,—; ஊனம் கொண்டாடார் - குற்றம் பாராட்டாதவராய், உறுதி உடையவை - நன்மையுடையனவற்றை, கோள் முறையால் - கொள்ளுமுறைமைப்படி, கோடல் - கொள்ளுதல், இனிது,—.

தானம் கொடுப்பான் அபயப்ரதாநஞ்செய்து தன் பக்கல் இடந்தந்து பாதுகாப்பவன். 'மாவீரனல்லனுயின் அது செய்யத் துணியான்' என்பது குறிப்பு. 'தானங் கொடுப்பான் தகையாண்மை' என்பதற்கு அன்ன முதலிய தானங்களைச் செய்வானது தகுதியின் றலைமை என்பர் பழைய வுரைகாரர். மானம் இன்னதென கசு-வது பாட்டுரைக்கண் உரைத்தாம். 'மானம் வரின்' என்பதற்குப் பரிமேலழக ருரை கண்டு தெளிக. 'நீரை நீக்கிப் பாலையுண்ணும் அன்னப்பறவை போலக் குற்றமுடையன நீக்கிக் குணமுடையன கொள்க' என்பார்,'ஊனங் கொண்டாடாருறுதியுடையவை' எனவும்; காரண காரியம்,ஜநக ஜந்யம் முதலிய சம்பந்தங்களுள் யாதானு மொன்றுபற்றி இது கேட்டபின் இது கேட்கத்தக்கதென ஆன்ருேர் கொள்ளு முறைப்படி கொள்க என்பார் 'கோண் முறையால்' எனவுங் கூறினுர்.

இனி, கோள் முறையாவது கோடன் மரபென்பாருமுளர். அஃதின்னதென,

'கோடன் மரபே கூறுங் காலைப்
பொழுதொடு சென்று வழிபடன் முனியான்
குணத்தொடு பழகி யவன்குறிப் பிற்சார்ந்
திருவென விருந்து சொல்லெனச் சொல்லி

பருகுவ னன்ன வார்வத்த னாகிச்
சித்திரப் பாவையி னத்தக வடங்கிச்
செவிவா யாக நெஞ்சுகள னாகக்
கேட்டவை கேட்டவை விடாதுளத் தமைத்துப்
போவெனப் போத லென்மனார் புலவர்' (நன்னூல்)

என்னுஞ் சூத்திரத்தா னறிந்து கொள்க.

௨௯. ஆற்றானை யாற்றென் றலையாமை முன்னினிதே
கூற்றம் வரவுண்மை சிந்தித்து வாழ்வினிதே
யாக்க மழியினு மல்லவை கூறாத
தேர்ச்சியிற் றேர்வினிய தில்.

(பழைய உரை.) ஒன்றனைச் செய்யமாட்டா தானைச் செய்யென் றலையாமை மிகவு மினிது; கூற்றத்தின் வரவுண்டென்று நினைத்து வாழ்தல் இனிது; செல்வ மழியினும் பாவமானவை கூறாத ஆராய்ச்சி போல ஆராய்தல் மிக வினியதில்லை எ - று.

(பதவுரை.) ஆற்றானை - (ஒரு தொழிலைச்) செய்ய மாட்டாதானை, ஆற்று என்று-(அதனைச்) செய்யென, அலையாமை - வருத்தாமை, முன் இனிது - மிக வினிது; கூற்றம் - யமனது, வரவு உண்மை - வருகையின் நிச்சயத்தை, சிந்தித்து வாழ்வு - நினைத்து வாழ்வது, இனிது,—; ஆக்கம் அழியினும் - செல்வமழிந்தாலும், அல்லவை கூறாத - பாவச் சொற்களைச் சொல்லாமைக் கேதுவாகிய, தேர்ச்சியின் - தெளிவினும், தேர்வு இனியது - தெளிவின் இனியது, இல் - பிறிதொன்றில்லை.

வன்மை கண்டு ஏவினல்லது தன்மாட்டு அன்புடைமை கண்டு ஏவி வருத்தினும் வினை முடியாதாகலின் 'ஆற்றானை யாற்றென் றலையாமை' என்றார். இதனை,

'அறிந்தாற்றிச் செய்கிற்பாற் கல்லால் வினைதான்
சிறந்தானென் றேவற்பாற் றன்று' (குறள்-ருகரு.)

என்பதனானுந் தெளிக.

மரணம் வருதலை நினைப்பிற் பாவ வழியில் மனஞ் செல்லாமையின் 'கூற்றம் வரவுண்மை சிந்தித்து வாழ்வு' என்றார். 'பின்றையே நின்றது கூற்றமென் றெண்ணி' என்றார் பிறரும்.

அல்லவை யென்றது பிறர்க்குத் தீங்கு பயக்கும் பொய் முதலியனவும், வருணத்திற்கு உரிய அல்லனவுமாம். அவை கூறின் ஒருவன் மாட்டு ஒழுக்கமின்மை வெளிப்படுதலின் 'கூறாத தேர்ச்சியின்' என்றார்.

'ஒழுக்க முடையவர்க் கொல்லாவே தீய
வழுக்கியும் வாயாற் சொலல்' (குறள்-கங்க.)

என்றிருத்தல் காண்க.

கூறாத - காரியத்தின்கண் வந்த பெயரெச்சமாம்.

ங௦. கயவரைக் கைகழிந்து வாழ்த லினிதே
யுயர்வுள்ளி யூக்கம் பிறத்த லினிதே
யெளிய ரிவரென் றிகழ்ந்துரையா ராகி
யொளிபட வாழ்த லினிது.

(பழைய உரை) கீழாயினாரைக் கைகடந்து வாழ்தல் இனிது; உயர்ந்த செய்கைகளை நினைந்து ஊக்கமெழுதல் இனிது; எளிய ரிவரென்று இகழ்ந்து பேசாராகிப் புகழ்பட வாழ்தல் இனிது எ - று.

(பதவுரை.) கயவரை - கீழ் மக்களை, கைகழிந்து - நீங்கி, வாழ்தல் - வாழ்வது, இனிது,—; உயர்வு உள்ளி, (தான் மேன் மேல்) உயர்தலை நினைத்து, ஊக்கம் பிறத்தல் -

(ஒருவற்கு) மனவெழுச்சி யுண்டாதல், இனிது,—; ஊழியூர் இவர் என்று - இவர் வறியரென்று, இகழ்ந்து உரையா ராகி - அவமதித்து இழிவுசொல்லாராகி, ஒளிபட வாழ்தல் - புகழுண்டாக வாழ்வது, இனிது,—.

'கை யிகந்து' என்பதூஉம் பாடம்; 'கயவரைக் கையிகந்து வாழ்தல்' என்றார் பிறரும்.

'மனத்தான் மறுவில ரேனுந் தாஞ்சேர்ந்த
இனத்தா லிகழப் படுவர்' (நாலடி-க௮௰.)

ஆகலின், 'கயவரைக் கைகழிந்து வாழ்த லினிதே' என்றார்.

தன்னை 'நிலையினும், மேன்மே லுயர்த்து நிறுப்பானும்' தானேயாமாகலின், அது செய்தற்கு மனங்கிளர்தல் நன்றென்பார் 'உயர்வுள்ளி யூக்கம் பிறத்த லினிதே' என்றார். இனி, 'உயர்வுள்ளி' என்பதற்குத் 'தான் இருக்கும் உயர்ந்த பதவியை நினைத்து' எனவும், 'உயர்ந்த செய்கைகளை நினைத்து' எனவும் பொருள் கூறுப. ஒளிபட வாழ்தல் ஈண்டு அதற்குக் காரணமாய ஈதலை யுணர்த்தி நின்றது; என்னை? 'ஈத லிசைபட வாழ்தல்' என்றிருத்தலி னென்க. எனவே, 'இகழ்ந்துரையாராகி, யொளிபட வாழ்தல்' என்பதற்கு 'நன்கு மதித்து இனியவை கூறி ஈதல்' என்பது பொருளாயிற்று.

'இகழ்ந்தெள்ளா தீவாரைக் காணின் மகிழ்ந்துள்ள
முள்ளு ளுவப்ப துடைத்து' (குறள்-க௦௫எ.)

என்றார் திருக்குறளாசிரியரும்.

ருக. நன்றிப் பயன்றூக்கி வாழ்த லினியினிதே
மன்றக் கொடும்பா டுரையாத மாண்பினிதே
யன்றறிவா ரியாரென் றடைக்கலம் வெளவாத
நன்றியி னன்கினிய தில்.

(பழைய உரை.) ஒருவன் செய்த நன்றியைப் பயன்றூக்கி வாழ்தல் மிக வினிது; மன்றத்தின்கணின்று வழக்கழிவு சொல்லாமை மிக வினிது; அடைக்கலம் வைத்தவன்று அறிவார் யார் என்றுசொல்லி அதனை வௌவாத நன்றியே போல மிகவு மினியதில்லை எ-று.

(பதவுரை.) நன்றி பயன் - (ஒருவன் செய்த) நன்றியின் பயனை, தூக்கி-கருதி, வாழ்தல் - வாழ்வது, இனிது,-; மன்றம் கொடும்பாடு உரையாத—நியாய சபையின்கண் ஓரஞ் சொல்லாத, மாண்பு—மாட்சிமை, இனிது,—; அன்று-(தன் கண் வைத்த) அந்நாள், அறிவார் யார் என்று - அறிவாரொருவருமிலரென்று, அடைக்கலம்—அடைக்கலப் பொருளை, வௌவாத - அபகரியாத, நன்றியின் - நன்மையினும், நன்கு இனியது - மிக வினியது, இல் - பிறிதொன்றில்லை.

'செய்தி கொன்றோர்க் குய்தி யில்லென
வறம் பாடிற்றே யாயிழை கணவ' (புறம்-௩௪.)

என்றிருத்தலின், 'நன்றிப் பயன்றூக்கி வாழ்த னனியினிதே' என்றார்.

'மன்றம்' என்புழி அத்துச்சாரியையும் ஏழனுருபுந் தொக்கன.

'நன்றிப் பயன்றூக்கா நாணிலியுஞ் சான்றோர்முன்
மன்றிற் கொடும்பா டுரைப்பானு-நன்றின்றி
வைத்த வடைக்கலங் கொள்வானு மிம்மூவ
ரெச்ச மிழந்துவாழ் வார்' (திரிகடுகம்-௬உ.)

எனவும்,

'வேதாளஞ் சேருமே வெள்ளெருக்குப் பூக்குமே
பாதாள மூலி படருமே - மூதேவி

சென்றிருந்து வாழ்வளே சேடன் குடிபுகுமே
மன்றோரஞ் சொன்னார் மனை' (நல்வழி-௨௩.)

எனவும் பிறருங் கூறிய வாற்றான், மன்றக் கொடும்பா டுரை யாத மாண்பினிதே' என்றார்.

சான்றிலதென அடைக்கலப் பொருளை அபகரிப்பின் தெய்வங் கண்டு ஒறுத்தலின் 'அன்றறிவா ரியாரென் றடைக்கலம் வௌவாத, நன்றியி னன்கினிய தில்' என்றார்.

தெய்வங் காணு மென்பதனை,

'வஞ்சித் தொழுகு மதியிலிகா ளியாவரையும்
வஞ்சித்தோ மென்று மகிழன்மின் - வஞ்சித்த
வெங்கு முளனொருவன் காணுங்கொ லென்றஞ்சி
யங்கங் குலைவ தறிவு. (நீதிநெறிவிளக்கம்-௬௪.)

என்பதனானும்;

அடைக்கலப்பொருளை அபகரிப்பிற் பெருந்துன்பம் விளையு மென்பதனை,

'அடைக்கலம் வௌவுத லின்னாவாங் கின்னா
அடக்க வடங்காதார் சொல்' (இன்னா-௪௧.)

என்பதனானுந் தேர்க.

௩௨. அடைந்தார் துயர்கூரா வாற்ற லினிதே
கடன்கொண்டுஞ் செய்வன செய்த லினிதே
சிறந்தமைந்த கேள்விய ராயினு மாராய்ந்
தறிந்துரைத்த லாற்ற வினிது.

(பழைய உரை.) தம்மை யடைந்தான் துயர் கூராதவாறு ஆற்றல் இனிது; தனிசு கொண்டா யினுஞ் செய்யத் தகுவன செய்தல் இனிது; மிக

வடைந்த கேள்வியாராயினும் ஆராய்ந்தறிந்தே ஒன் றைச் சொல்லுதல் இனிது எ - று.

(பதவுரை.) அடைந்தார் - (தம்பால்) அடைக்கலம் புக்கார், துயர் கூரா - துன்ப மிக்கடையாது, ஆற்றல் - செய்வது, இனிது,—; கடன் கொண்டும் - கடன் வாங்கி யும், செய்வன - செய்யத்தக்கவற்றை, செய்தல் - செய்வது, இனிது,—; சிறந்து அமைந்த - மிக்கு நிறைந்த, கேள்வியர் ஆயினும் - நூற்கேள்வியை யுடையராஞலும், ஆராய்ந்து அறிந்து - ஆராய்ந்தறிந்தே, உரைத்தல்-(ஒன்றைச்) சொல்லு தல், ஆற்ற இனிது - மிக வினிது.

'நடுக்குற்றுத் தற்சேர்ந்தார் துன்பந் துடையார்' என்ரூர் பி ரும்.

சரணுகத ரக்ஷணஞ் செய்தல் பேரறமென்பார் 'அடைந் தார் துயர்கூரா வாற்ற லினிதே' என்ரூர். காகாசுர சரணு கதி, சுக்ரீவ சரணுகதி, விபீஷண சரணுகதி முதலிய பல சரணுகதிகளைப் பற்றிக் கூறுதலின் ஒரு சாரார் இராமாயண மென்னும் இதிகாசமுற்றுஞ் சரணுகத சாத்திர மென்பதூ உந் தெரிந்து கொள்க.

கூரா - கூராது என்னும் வினையெச்சம் கடைக்குறை ந்து நின்றது. இனி, அதனை ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெய ரெச்ச மெனவும், எதிர்மறை வினையாலணைந்த பெயரென வுங் கொண்டு பொருளுரைப்பாரு முளர்.

செய்யத்தக்கவாவன வருணத்திற்கும் நிலைக்கும் இன் றியமையாதவும் கடமையாயவும் பெரும்பயனுடையவும் பின் இன்பம் பயப்பவும் முதலாயின.

'கடன் கொண்டும்' என்புழி உம்மை இழிவு சிறப்பு.

'அரியகற் ருசற்ருர் கண்ணுந் தெரியுங்கா
லின்மை யரிதே வெளிறு' (குறள்-ருoந.)

என்றவாறு கல்வி கேள்விகளின் மிக்கார் மாட்டும் ஒரோவழி அறியாமை யுளதாகலின், 'சிறந்தமைந்த கேள்விய ராயினு மாராய்ந், தறிந்துரைத்த லாற்ற வினிது' என்றார்.

௩௩. கற்றறிந்தார் கூறுங் கருமப் பொருளினிதே [தே
பற்றமையா வேந்தன்கீழ் வாழாமை முன்னினி
தெற்றென வின்றித் தெளிந்தாரைத் தீங்கூக்காப்
பத்திமையிற் பாங்கினிய தில்.

(பழைய உரை.) நூல்களைக் கற்றுணர்ந்தார் சொல்லுங் கருமப்பொருள் இனிது; பற்றுக்கோடா யமையாத வேந்தன்கீழ் வாழாமை மிகவும் இனிது; தன்மையின்றியே எளியாராய்த் தம்மைத் தேறி யடைந்தாரைத் தீங்கு செய்யாத காதலினன்றாக இனியதில்லை எ - று.

(பதவுரை.) கற்று அறிந்தார் - (நூல்களைக்) கற்று (அவற்றின் பொருளை) உணர்ந்தவர், கூறும் - சொல்லு கின்ற, கருமப்பொருள் - காரியத்தினது பயன், இனிது,—; பற்று அமையா - (குடிகண்மாட்டு) அன்பு வையாத, வேந்தன் கீழ் - அரசன் கீழ், வாழாமை - வாழா திருத்தல், முன் இனிது - மிக வினிது; தெற்றெனவு இன்றி - ஆராய்தலில் லாது, தெளிந்தாரை - (தன் கண்) வினையை வைத்தார்க்கு, தீங்கு ஊக்கா - கெடுதி செய்யாத, பத்திமையின் - அன் புடைமையினும், பாங்கு இனியது - நன்றாக வினியது, இல்- இல்லை.

கூறுங்கால் இனிதன் றெனினும், பயன் இனிதெனப் பார் 'கருமப்பொருளினிதே' என்றார்.

அரசற்குக் குடிகண்மாட் டன் பில்லையாயின், குறை நீக்கலும் முறை செய்தலும் இலவாகலின், 'பற்றமையா வேந்தன் கீழ் வாழாமை முன்னினிதே' என்றார்.

அரசன் ஒருவன் பிறப்புக் குணம் அறிவு என்பனவற்றையும் செயலையும் காட்சி, கருத்து, ஆகமமென்னும் அளவைகளான் ஆராயாது அவன்கண் வினையை வைப்பின், அவன் அன்புடைய னல்லாக்கால் கெடுதி செய்த லெளிதாகலின், 'தெற்றென வின்றித் தெளிந்தாரைத் தீங்கூக்காப், பத்திமையிற் பாங்கினிய தில்'

என்றார். 'ஊக்காப்பத்திமை' என்புழிப் பெயரெச்சங் காரியத்தின்கண் வந்த தென்க.

ருச. ஊர்முனியா செய்தொழுகு மூக்க மிகவினிதே
தானே மடிந்திராத் தாளாண்மை முன்னினிதே
வாண்மயங்கு மண்டமருண் மாறுத மாமன்னர்
தானை தடுத்த லினிது.

(பழைய உரை.) தானிருக்குமூர் வெறுக்கத் தகாத செயல்களைச் செய்யும் உறுதி மிகவு மினிது; தானே மடிந்திராத முயற்சி மிகவு மினிது; வாண் மிடைந்து மண்டிய வமருள் மீளாத ஆக்கத்தினையுடைய மன்னரது தானையை ஒருவன் விலக்குதல் இனிது எ - று.

(பதவுரை.) ஊர் முனியா - ஊரார் வெறுக்காதனவற்றை, செய்து ஒழுகும் - செய்து வருகின்ற, ஊக்கம் - பெருமை, மிக இனிது;—; தானே - (தலைவனாகிய) தானே, மடிந்திரா - (ஒரோவழித் தாமத குணத்தான்

யாவர்க்கும் வருகின்ற சோம்பலின்கண்) வீழ்ந்திராது, தாள் ஆண்மை - முயற்சியை யாளுந்தன்மை, முன் இனிது - மிக வினிது; வாள் மயக்கும் - வாட்கள் (நெருக்கத் தான் ஒன்றோ டொன்று) கலக்கின்ற, மண்டு அமருள் - மிக்க போரில், மாறா - மீளாத, மன்னர் - பெருமையுடைய அரசர்களது, தானை - சேனைகள் (பொருதலை), தடுத்தல் - (ஓரரசன்) விலக்குதல், இனிது.—.

முனிதல் - வெறுத்தல், ஊர் முனிதல் - ஒரு படித்தாய் எல்லாரும் வெறுத்தல்.

'கடலி னஞ்சமு துண்டவா கைவிட்டா
லுடலி னூர்கிடந் தூர்முனி பண்டமே'

(தேவாரம்.)

என்ற விடத்தும் 'ஊர் முனி பண்டம்' என்றிருத்தல் கண்டுகொள்க.

'தானே' என்புழி ஏகாரம் சிறப்பு.

எத்துணை யூக்க முடையார்க்குந் தாமத குணத்தான் மடி வருதலியல்பெனினும் அஃது அங்ஙனம் வந்துழி அதன் கண் வீழாது, முயற்சியிற் றலை நிற்றல் நன்றென்பார் 'தானே மடிந்திராத் தாளாண்மை முன்னினிதே' என்றார்.

ரு. எல்லிப் பொழுது வழங்காமை முன்னினிதே
சொல்லுங்காற் சோர்வின்றிச் சொல்லுதன் மாண்பினிதே
புல்லிக் கொளினும் பொருளல்லார் தங்கேண்மை
கொள்ளா விடுத லினிது.

(பழைய உரை.) இரவின்கண் வழி போகாமை மிக வினிது; ஒன்றைச் சொல்லும் பொழுது சோர்வு படாமற் சொல்லுதன் மாண்பு இனிது; வலியத் தாங்

கள் வந்து பொருந்தி நட்புக்கொளினும் ஒருபொரு ளாக மதிக்கப்படாதார் கேண்மையைக் கொள்ளாதே நீக்குதல் இனிது எ - று.

(பதவுரை) எல்லி பொழுது - இராவின்கண், வழங் காமை - வழி நடவாமை, முன் இனிது - மிக வினிது; சொல்லுங்கால் - (பலவற்றைச்) சொல்லு மிடத்து, சோர்வு இன்றி - (ஒன்றினும்) மறதியின்றி, சொலலுதல் - சொல் லுதல் - சொல்வதன், மாண்பு - மாட்சிமை, இனிது,—; புல்லி கொளினும்— (வலியத் தாங்கள் வந்து) பொருந்தி நட் புக் கொள்ளினும், பொருள் அல்லார் - ஒரு பொருளாக மதிக்கப்படாதாருடைய, கேண்மை - நட்பினை, கொள்ளா விடுதல் - கொள்ளாது நீக்குதல், இனிது,—.

விடப்பூச்சிகள் முதலியன சரித்தலானும், பனி முதலி யன நோய் செய்தலானும், 'எல்லிப் பொழுது வழங்காமை முன்னினிதே' என்றார்.

சோர்வு - குற்றமாயின்; சொற்குற்றம், பொருட்குற்றம் உள்ளிட்டன வென்க.

பொருளல்லார் - அறிவிலார் இழிகுலத்தார் என்பர் பரி மேலழகர்.

நகூ. ஒற்றிஞெற்றிப் பொருடெரிதன் முன்னினிதே
முற்றுன் றெரிந்து முறைசெய்தன் முன்னினிதே
பற்றிலனுய்ப் பல்லுயிர்க்கும் பாத்துற்றுப் பாங்
வெற்றிவேல் வேந்தர்க் கினிது. [கறிதல்

(பழைய உரை.) ஒற்றராலே புறம்புள்ள செய்கை களை ஒற்றுவித்தாராயு மாட்சி மன்னர்க் கினிது; செய்வதற்கு முன்னே ஆராய்ந்து முறைசெய்தன் மிக

வும் இனிது; ஒருவர்க்குப் பற்றிலனாய் எல்லாவுயிர்க்கும் பரிவுற்று நன்மை யறிதல் வென்றியையுடைய வேந்தர்க்கு இனிது எ - று. வெற்றல்—வென்றி.

(பதவுரை.) வெற்றிவேல் — வெற்றியைத் தருகின்ற வேலையுடைய, வேந்தற்கு - அரசனுக்கு, ஒற்றினால் - ஒற்றராலே, ஒற்றி - (எல்லார்கண்ணும் நிகழ்வனவற்றை) ஒற்றுவித்து, பொருள் தெரிதல் - (அவற்றின்) பயனை ஆராய்தலின், மாண்பு - பெருமை, இனிது,—; முன் தான் தெரிந்து - தான் (குற்றத்தை) முன்னர் ஆராய்ந்து, முறை செய்தல் - தண்டஞ் செய்தல், முன் இனிது - மிக வினிது; பற்று இலனாய் - (ஒருவர்க்குப்) பற்றிலனாய், பல் உயிர்க்கும்-எல்லார்க்கும், பாத்து - (அப் பற்றினைப்) பகுத்து, பாங்கு உற்று அறிதல் - எல்லாரிடத்தும் (தானும்) சென்று (குற்றமுளவாயின்) அறிதல், இனிது,—.

'ஒற்றினா னொற்றிப் பொருடெரியா மன்னவன்
கொற்றங் கொளக்கிடந்த தில்' (குறள்-ருஅ.)

என்றிருத்தலின், 'ஒற்றினா னொற்றிப் பொருடெரிதன் மாண்பினிதே' என்றார். ஒற்றி-பிறவினைப் பொருளின் வந்த தன்வினை; இதனை 'அந்தர்ப்பாவிதணிச்' என்ப வடநூலார். 'முற்றான் றெரிந்து முறைசெய்தன் முன்னினிதே' என்றது, தன் கீழ் வாழ்வார் குற்றஞ் செய்தால் அக் குற்றத்தைத் தான் முன்னர் ஆராயாத அரசற்கு அக் குற்றத்திற்குச் சொல்லிய தண்டத்தை நூலாரோடும் ஆராய்ந்து அதனளவிற்றாகச் செய்தல் கூடாமையி னென்க.

'ஒற்றிற் றெரியா சிறைப்புறத் தோர்துமெனப்
பொறற்றோ டணையாத் தெரிதந்துங் - குற்ற
மறிவரிதென் றஞ்சுவதே செங்கோன்மை சென்று
முறையிடினுங் கேளாமை யன்று' (நீதிநெறி - ருஉ.)

என்றிருத்தலின், 'உற்றுப் பாங்கறிதல்' என்றுரைரெனக. 'வெற்றிவேல்' என்பது கருத்துடையடை; இம்மூன்றை யுஞ் செய்யானாயின் அவற்கு வேல் போரின்கண் வெற்றியைத் தாராதென்பது கருத்தாகலின்.

'வெற்றல் வேல்' என்பது பாடாந்தரம். (௩௬)

௩௭. அவ்வித் தழுக்கா றுரையாமை முன்னினிதே
செவ்வியனாய்ச் செற்றுச் சினங்கடிந்து வாழ்வினிதே
கவ்வித்தாங் கொண்டுதாங் கண்டது காமுற்று
வவ்வார் விடுத வினிது.

(பழைய உரை.) மன்னர் மனக்கோட்டஞ் செய்து அழுக்காறு சொல்லாமை மிக வினிது; தன் மனஞ் செவ்வியனாய்ச் சினத்தை வெகுண்டு நீக்கியொழுகுதல் இனிது; யாப்புறக்கொண்டு தாங்கண்ட பொருளைக் காதலித்து வௌவாதொழிதல் னன்று எ - று.

(பதவுரை.) அவ்வித்து - மனக்கோட்டஞ் செய்து, அழுக்காறு உரையாமை - பொறாமைச் சொற்களைச் சொல்லாமை, முன் இனிது - மிக வினிது; செவ்வியனாய் - மனக்கோட்ட மிலனாய், சினம் செற்று கடிந்து - கோபத்தைப் பகைத்து நீக்கி, வாழ்வு - வாழ்வது, இனிது,—; கவ்விக் கொண்டு - மனம் அழுந்தி நிற்ப, தாம் கண்டது - தாங்கள் கண்ட பொருளை, காமுற்று - (பெற) விரும்பி, வவ்வார் - (சமயங் கண்டு) அபகரியாதவராய், விடுதல் - (அதனைமறந்து) விடுதல், இனிது,—.

'அழுக்கா றெனவொரு பாவி திருச்செற்றுத்
தீயுழி யுய்த்து விடும்' (குறள்-௧௬௮.)

ஆகலின், 'அழுக்கா றுரையாமை முன்னினிதே' எனவும்;

'சினமென்னுஞ் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி யினமென்னு
மேமப் புணையைச் சுடும்' (குறள்-௩0௬.)

ஆகலின், 'செற்றுச் சினங்கடிந்து வாழ்வினிதே' எனவும்;

'நடுவின்றி நன்பொருள் வெஃகிற் குடிபொன்றிக்
குற்றமு மாங்கே தரும்' (குறள்-௧௭௧.)

ஆகலின், 'கவ்வித்தாங் கொண்டுதாங் கண்டது காமுற்று, வவ்வார் விடுதலினிது' எனவும் கூறினார். 'கவ்வித்தாங் கொண்டு' என்புழிக் 'கொண்டு' எச்சத்திரி பென்க.

தாம் - அசை. (௩௭).

௩அ. இளமையை மூப்பென் றுணர்த லினிதே
கிளைஞர்மாட் டச்சின்மை கேட்ட லினிதே
தடமென் பணைத்தோட் டளிரிய லாரை
விடமென் றுணர்த லினிது.

(பழைய உரை.) தமக்குள்ள இளமையை மூப்பாகக் கருதி மகிழாமை இனிது; நட்டார்மாட்டு அஞ்சத்தகும் துன்பமில்லாமை கேட்டல் இனிது; மெல்லியதாய்ப் பெருத்த தோளையுடைய தளிரியலாரை நஞ்சென்று கருதல் இனிது எ - று.

கிளைஞர்மாட்டச்சின்மை கேட்டல்—நட்டார்மாட்டு அஞ்சத்தகுந் துன்பமில்லாமை கேட்டல்.

(பதவுரை.) இளமையை - தனக்குள்ள இளமைப் பருவத்தை, மூப்பு என்று - முதுமைப் பருவமென்று, உணர்தல் - நினைத்தல், இனிது,—; கிளைஞர்மாட்டு - சுற்றத்தாரிடத்தே, அச்சு இன்மை - (அச்சத்திற்குக் காரணமாகிய) துன்பமில்லாச் செய்தி, கேட்டல் - உசாவுதல், இனிது,—; தட - பெரிய, மென்மை - மென்மையாகிய, பணை - மூங்கிலை யொத்த, தோள் - தோள்களையும், தளிரியலாரை - தளிரையொத்த மென்மையுமுடைய மகளிரை, விடம் என்று - நஞ்சென்று, உணர்தல் - நினைத்தல், இனிது,—.

'மற்றறிவா நல்வினையை யாமிளைய மென்னாது
கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவா தறஞ்செய்ம்மின்
முற்றி யிருந்த கனியொழியத் தீவளியா
னற்கா யுதிர்தலு முண்டு' (நாலடி-கக.)

ஆகலின், 'இளமையை மூப்பென் றுணர்த லினிதே' என்றார்.

'அளவளா வில்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக்
கோடின்றி நீர்நிறைந் தற்று' (குறள்-௫௨௩.)

ஆகலின், சுற்றத்தைக் கண்டுழி அதன் நன்மை உசாவுதல் நன்றென்பார் 'கிளைஞர் மாட்டச்சின்மை கேட்ட லினிதே' என்றார். இதற்குப் பிறபொருள் கூறுவாருமுளர். 'அச்சின்மையை, 'க்ஷேமசமாச்சார' மெனவும்; 'அச்சின்மை கேட்டலை'க் 'குலசப்ரச்ந' மெனவுங் கூறுப வடமொழி வாணர்.

'தளரியலாரை, விடமென் றுணர்த லினிது' என்றமைக் கேற்பப் பிறரும்,

‘அஞ்சனவை வேற்க ணரிவையர்தம் பேராசை
நெஞ்சு புகினொருவர் நீங்குநிலை மைத்தோ
வெஞ்சல்புரி யாதுயிரை யெந்நாளு மீர்ந்திடுமா
னஞ்சமினி தம்மவோர் நாளுநலி யாதே’
(கந்தபுராணம், மார்க்கண்-௨௬.)

‘உண்ணாதே யுயிருண்ணா தொருநஞ்சு
சனகியெனும் பெருநஞ் சுன்னைக்
கண்ணாலே நோக்கவே பருகியதே
யுயிர்நீயுங் களப்பட்டாயே’ (கம்ப. இராவணன்-௨௨௦)

எனக் கூறியிருத்த லுணர்க.

௩௬. சிற்றா ளுடையான் படைக்கல மாண்பினிதே
நட்டா ருடையான் பகையாண்மை முன்னினிதே
யெத்துணையு மாற்ற வினிதென்ப பால்படுங்
கற்றா வுடையான் விருந்து.

(பழைய உரை.) சிற்றாளுடையான் படைக்கல முடையனாதல் மாட்சிமைப்பட இனிது; சுற்றத்தாரை யுடையான் தன் பகைவரோடு பொருதல் இனிது; பாலையுடைய கற்றாவை யுடையான் விருந்து மிகவு மினிது எ - று.

(பதவுரை.) சிற்றாள் உடையான் - சிற்றாளுடையானது, படைக்கலம் - ஆயுதம், மாண்பு இனிது - மாட்சிமைப்பட இனிது; நட்டார் உடையான் - சுற்றத்தாரை யுடையானது, பகை ஆண்மை - பகையை யாளுந் தன்மை, முன் இனிது - மிக வினிது; பால்படும் - பால் மிகக் கறக்கும், கன்று ஆ உடையான் - கன்றோடு பொருந்திய பசுவுடையானது, விருந்து,—, எத்துணையும் - எல்லா வகையானும், ஆற்ற இனிது - மிக வினிது.

இளம் பருவத்தராகிய வீரரில்வழிப் படைக்கலத்தாற் பயனின்மையின், 'சிற்றாளுடையான் படைக்கல மாண் பினிதே' எனவும்; 'தம்பியரின்றி மாண்டு கிடப்பனே தமையன் மண்மேல்' எனத் தம்பி யொருவன் பரிந்தவாறு சுற்றத்தார் யாவரும் பரிந்து துணை செய்தலின், 'நட்டா ருடையான் பகை யாண்மை முன்னினிதே' எனவும்;

'திண்ண மிரண்டுள்ளே சிக்க வடக்காமற்
பெண்ணின்பா லொன்றைப் பெருக்காம-லுண்ணுங்கா
னீர்கருக்கி மோர் பெருக்கி நெய்யுருக்கி யுண்பவர்தம்
பேருரைக்கிற் போமே பிணி' (தேரையர்)

என்றபடி விருந்தைச் சிறப்பிப்பன உருக்கு நெய்யும்,பெருக்கு மோருமாகலின் 'எத்துணையு மாற்ற வினிதென்ப பால்படுங், கற்றா வுடையான் விருந்து' எனவுங் கூறினார்.

௪௦. பிச்சைபுக் குண்பான் பிளிறாமை முன்னினிதே
துச்சி லிருந்து துயர்கூரா மாண்பினிதே
யுற்றபே ராசை கருதி யறனொரூஉ
மொற்க மிலாமை யினிது.

(பழைய உரை.) பிச்சைபுக் குண்பான் வெகுளாமை மிக வினிது; ஒதுக்கிருந்து துன்பமுறாத மாட்சிமை இனிது; மிக்க வூதியங்கருதி அறத்தை நீங்கு மனத்தின்கட் டளர்ச்சி யில்லாமை இனிது எ - று.

(பதவுரை.) பிச்சை புக்கு - பிச்சைக்குச் சென்று, உண்பான் - (இரந்து) உண்பவன், பிளிறாமை-கோபியாமை, முன் இனிது - மிக வினிது; துச்சில் இருந்து - ஒதுக்குக் குடியிருந்து, துயர் கூரா - துன்ப மிக்கடையாத, மாண்பு

மாட்சிமை, இனிது,—; உற்ற பேர் ஆசை கருதி - மிக்க பேராசையைக் கருத்துட்கொண்டு, அறன் ஒரூஉம் - அற வழியினின்று நீங்குதற் கேதுவாகிய, ஒற்கம் - மனத்தளர்ச்சி, இலாமை - இல்லாதிருத்தல், இனிது,—.

'இரப்பான் வெகுளாமை வேண்டு நிரப்பிடும்பை
தானேயுஞ் சாலுங் கரி' (குறள் - ௧0௬0.)

என்றபடி ஈவானுக்கு வேண்டிய பொழுது பொருளுதவா தென்பதற்குத் தன் வறுமையே சான்றாத லறிந்து இரப்ப வன் வெகுளாமை வேண்டு மென்பார் 'பிச்சைபுக்குண் பான் பிளிறாமை முன்னினிதே' என்றார். ஒதுக்குக் குடி யிருத்தல் துன்பத்திற் கேதுவாதலை,

'புக்கி லமைந்தின்று கொல்லோ வுடம்பினுட்
டுச்சி லிருந்த வுயிர்க்கு' (குறள்-௩௪0.)

என்பதனானும்,

'நீங்கருந் துயர்செய் வளிமுதன் மூன்ற
னிலையுளே னவைதூரந் திடுமுன்
வாங்கிநின் றனிவீட் குறைகுவான் விரும்பி
வந்தன னின்குறிப் பறியேன்' (சோணசைல—௩.)

என்பதனானுங் கண்டு கொள்க.

மிக்கப் பேராசை நிரம்பும் வரையிற் பேரிடரும், நிரம் பாதாயிற் பேரிடரும், நிரம்பினும் முடிவிற் பேரிடரும் விளைத்தலின் அதனைக் கருத்துட் கொண்டு,

'சிறப்பீனுஞ் செல்வமு மீனு மறத்தினூஉங்
காக்க மெவனோ வுயிர்க்கு' (குறள்-௩௧.)

என்றபடி இம்மையினும் மறுமையினும் இன்பம் பெரிதுந் தந்து அந்தமி லின்பத் தழிவில் வீட்டையுந் தரும் அறத்தைக் கைவிடுத லடாதென்பார், 'உற்ற பேராசை கருதி யற

னொருஉ மொற்க மிலாமை யினிது' என்றார். 'ஒருஉம்' என்பது காரியத்தின்கண் வந்த பெயரெச்சமாம்.

சக. பத்துக் கொடுத்தும் பதியிருந்து வாழ்வினிதே
வித்துக்குற் றுண்ணா விழுப்ப மிகவினிதே
பற்பல நாளும் பழுதின்றிப் பாங்குடைய
கற்றலிற் காழினிய தில்.

(பழைய உரை.) தானிறுக்கும் இறையிற் பத்து மடங்கிறுத்தும் தம் பதியின்கணிருந்து வாழ்தல் இனிதே; நன்மையாய் விளைவிற்குக் காரணங்களைச் சிதைத்துண்ணாத விழுப்பம் மிக வினிது; பலநாளும் நன்மையுடைய நூல்களைப் பழுதுபடாமே கற்றலிற் காழினியதில்லை எ - று.

(பதவுரை) பத்து கொடுத்தும் - பத்துப் பொருள் கொடுத்தாயினும், பதி இருந்து - உள்ளூரிலிருந்து, வாழ்வு - வாழ்தல், இனிது,—; வித்து - விதைக்கெண வைத்த தானியத்தை, குற்று உண்ணா - குற்றி யுண்ணாத, விழுப்பம் - சீர்மை, மிக வினிது,—; பற்பல நாளும் - பற்பல நாட்களும் பழுது இன்றி - பழுது படாது, பாங்கு உடைய - நன்மையுடைய நூல்களை, கற்றலின் - கற்பதைப்போல, காழ் இனியது - மிக வினியது, இல் - (வேறொரு செய்கை) இல்லை.

'சில' என்னும் பொருளிற் 'பத்து' என்னுஞ் சொல்லை வழங்குதலுண்மையை, 'பத்தூர்புக் கிரந்துண்டு பலபதிகம் பாடி,' (தேவாரம்), 'எண்ணிப்பத் தங்கை யிட்டா லிந்திரன் மகளு மாங்கே' (சிந்தாமணி, கனகமாலை—சக.) என்பவற்றா னறிக.

'பத்து' என்பதற்குப் 'பத்துப்பொருள்' என்றுரை வகுத்தார் நச்சினார்க்கினியர்.

தன்பாற் குற்றங் கண்டு இனத்தார் கூடிப் பத்துப் பொருள் தண்டம் விதிப்பின் அது கொடாது ஊரைவிட்டுச் செல்லுதலின் அது கொடுத்து ஊரின்கண் வாழ்தலே நன்மையா மென்பார், 'பத்துக் கொடுத்தும் பதியிருந்து வாழ் வினிதே' என்றார். சாதிதருமந் தவறினார்க்கு அச் சாதியார் கூடித் தண்டம் விதித்தலும், அத் தண்டஞ் செலுத்தாராயின் நெருப்பு முதலியன வுதவாதும், வண்ணான் நாவிதன் முதலிய ஊர் வேலை யாட்களைக் கட்டுப்படுத்தியும் அவர் அவ் வூரின் கண் இராதபடி செய்தன் முற்கால வழக் கென்க.

இனி, அரசற்குச் செலுத்தும் உரிய இறைப் பொருளொடு பத்துப் பணங் கூட்டிக்கொடுத்தாயினும் உள்ளூர் வாழ்தலினிது' எனப் பொருளுரைப்பினு மமையும். ஒன்றிற் குப் பத்தாகத் தாங்கா இறை கொள்ளுதல் கொடுங்கோன் மன்னன் செய்கையாகலானும், கொடுங்கோன் மன்னன் வாழும் நாட்டினுங் கடும்புலி வாழுங் காடு நன்றாகலானும் 'பத்து' என்பதற்குப் 'பதின்மடங்கு இறை' எனப் பொருளுரைத்தல் பொருந்தா தென்க.

வித் தின்றேன் மேல்விளைவு மின்றா மாகலின், வித்துக் குற்றுண்ணா விழுப்ப மிகவினிதே' என்றார். உடலொடு அழியாது புண்ணிய பாவங்கள் போல உயிரொடு சென்று,

'ஒருமைக்கட் டாங்கற்ற கல்வி யொருவற்
கெழுமையு மேமாப் புடைத்து' (குறள்-௩௯௮.)

என்றவாறு, எழுமையினும் துணைசெய்தலின்,

வாழ்நாட்களி னென்றேனும் பழுது படாவாறு கற்பவை கற்க வென்பார் 'பற்பல நாளும் பழுதின்றிப் பாங்குடைய, கற்றலிற் காழினிய தில்' என்றா ரென்க.

இனியவை நாற்பது

முற்றிற்று.

Printed by C. Munisawmy Mudaliar & Sons, Madras

அருஞ்சொற்கோவை

சொல்	செய்யுளெண்	சொல்	செய்யுளெண்
அகறல்	௧௧	கழிதல்	௩௦
அச்சு	௩௮	காட்சி	அறி
அதர்	௧௨	காமுறுதல்	௨௫
அந்தணர்	௮	காண்	௫
அமர்பு	௧௦	குதர்	௧௨
அவ்வித்தல்	௩௭	குறுதல்	௪௧
ஆக்கம்	௨௧	கைக் கொடுத்தல்	௨
ஆக்குதல்	௨௦	கைத்து	௧௨
ஆர்வம்	௯	கொடும்பாடு	௩௧
ஆற்றுதல்	௨௯	சமம்	௯
உட்கு	௨௭	சலவர்	௨௧
உய்த்தல்	௨௫	சவை	௨
உரன்	௯	செற்று	௩௭
உழத்தல்	௧௯	சோர்வு	௧௯
ஊக்குதல்	௩௩	தகையாண்மை	௨௮
ஊர்தல்	௯	தந்திரம்	௧௯
ஊனம்	௨௮	தவசி	௧௯
எஞ்சுதல்	௧௧	தாளாண்மை	௩௩
எவ்வி	௩௫	தானம்	௧௪
ஏர்தல்	௨	திரு	௧௩
ஐவாய்	௨௯	தீர்தல்	௧௩
ஒல்லும்	௨௫	துச்சி	௪௦
ஒற்கம்	௪௦	தெற்றவும்	௨
ஒற்று	௩௯	நட்டார்	௨௦, ௧௯
கடம்	௧௧	நவை	௪
கடிதல்	௩௭	நிறை	௪
கடிது	௧	நெடியாமை	௩
கடை	௧௯	பகையாண்மை	௩௧
கதம்	௯	பங்கம்	௧௦
கயவர்	௯௦	படிதல்	௨௮
கலிமா	௯	பட்டாங்கு	௨௦
கவ்வல்	௩௭	பணை	௩௮

அருஞ்சொற்கோவை

சொல்	செய்யுளெண்	சொல்	செய்யுளெண்
பத்திமை	௩௩	மறம்	௧௬
பந்தம்	௮	மனை	௧௬
பயம்	௭	மன்று	௧௬
பற்று	௨௭	மன்னுதல்	௨௧
பாங்கு	௩௩, ௨௬, ௩௩	மா	௨௧
பாத்து	௩௬	மாராயம்	௬
பாற்படுதல்	௭	மாறுதல்	௩௪
பிளிருமை	௪	மாணிடவர்	௧௪
பீடு	௧௨	முட்டின்மை	௨0
புரிதல்	௨௨	முழுமக்கள்	௧௬
புல்லுதல்	௨௬	முறுவல்	௨
புறங்கூறுதல்	௨0	முனிதல்	௩௪
பெட்டவை	௨௩	வருவாய்	௨௩
பெருவகை	௨௩	வலவைகள்	௭
பேணுதல்	௨0	வழக்கு	௩
பேது	௬	வறன்	௧௬
பேராசை	௪0	வாய்ப்பு	௭
பொறை	௨௫	வாழ்தல்	௨௧
மதன்	௧௬	வான்	௧௬
மயங்கல்	௩௪	விடம்	௩௮
மயரிகள்	௧௩, ௨௨	வினை	௧௫
மலர்தலை	௨௧	வெய்துயிர்த்தல்	௧௫